

Ordynacja podatkowa
z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. Nr 137, poz. 926)

tj. z dnia 4 stycznia 2005 r. (Dz.U. Nr 8, poz. 60)

tj. z dnia 10 maja 2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 749)

(zm. Dz.U. z 2013 r. poz. 1313, Dz.U. z 2013 r. poz. 1289, Dz.U. z 2013 r. poz. 1149, Dz.U. z 2013 r. poz. 1145, Dz.U. z 2013 r. poz. 1036, Dz.U. z 2013 r. poz. 1027, Dz.U. z 2012 r. poz. 1529, Dz.U. z 2012 r. poz. 1342, Dz.U. z 2012 r. poz. 1101, Dz.U. z 2012 r. poz. 848, M.P. z 2012 r. poz. 584, M.P. z 2012 r. poz. 583)

Dział I. Przepisy ogólne.

Art. 1 [Zakres przedmiotowy] Ustawa normuje:

- 1) zobowiązania podatkowe;
- 2) informacje podatkowe;
- 3) postępowanie podatkowe, kontrolę podatkową i czynności sprawdzające;
- 4) tajemnicę skarbową.

Art. 2 [Uszczegółowienie zakresu przedmiotowego]

§ 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, do których ustalania lub określenia uprawnień są organy podatkowe;
- 2) (uchylony)
- 3) opłaty skarbowej oraz opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych;
- 4) spraw z zakresu prawa podatkowego innych niż wymienione w pkt 1, należących do właściwości organów podatkowych.

§ 2. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III stosuje się również do opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych państwa, do których ustalenia lub określenia uprawnień są inne niż wymienione w § 1 pkt 1 organy.

§ 3. Organom, o których mowa w § 2, przysługują uprawnienia organów podatkowych.

§ 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do wiadomości pieniężnych wynikających ze stosunków cywilnoprawnych oraz do opłat za usługi, do których stosuje się przepisy o cenach.

Art. 3 [Definicje ogólne] W ustawie jest mowa o:

- 1) ustawach podatkowych - rozumie się przez to ustawy dotyczące podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych określające podmiot, przedmiot opodatkowania, powstanie obowiązku podatkowego, podstawy opodatkowania, stawki podatkowe oraz regulujące prawa i obowiązki organów podatkowych, podatników, płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych oraz osób trzecich;
- 2) przepisach prawa podatkowego - rozumie się przez to przepisy ustaw podatkowych, postanowienia ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską innych umów międzynarodowych dotyczących problematyki podatkowej, a także przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych;
- 3) podatkach - rozumie się przez to również:
 - a) zaliczki na podatki,
 - b) raty podatków, jeżeli przepisy prawa podatkowego przewidują płatność podatku w ratach,
 - c) opłaty oraz niepodatkowe należności budżetowe;
- 4) księgach podatkowych - rozumie się przez to księgi rachunkowe, podatkowe księgi przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązują podatnicy, płatnicy lub inkasenci;
- 5) deklaracjach - rozumie się przez to również zeznania, wykazy oraz informacje, do których składania obowiązują podatnicy, na podstawie przepisów prawa podatkowego, podatnicy, płatnicy i inkasenci;
- 6) ulgach podatkowych - rozumie się przez to przewidziane w przepisach prawa podatkowego zwolnienia, odliczenia, obniżki albo zmniejszenia, których zastosowanie powoduje obniżenie podstawy opodatkowania lub wysokości podatku, z wyjątkiem obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, oraz innych odliczeń stanowiących element konstrukcji tego podatku;
- 7) zwrocie podatku - rozumie się przez to zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, a także inne formy zwrotu podatku przewidziane w przepisach prawa podatkowego;
- 8) niepodatkowych należnościach budżetowych - rozumie się przez to należności podatkami i opłatami należnymi do budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych;
- 9) działalnością gospodarczą - rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w tym wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do działalności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność - do przedsiębiorców;
- 10) cenie transakcyjnej - rozumie się przez to cenę przedmiotu transakcji zawieranej pomiędzy podmiotami powiżnymi w rozumieniu przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku dochodowego od osób prawnych oraz podatku od towarów i usług;
- 11) podmiocie krajowym - rozumie się przez to podmiot krajowy w rozumieniu przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych oraz zagraniczny zakład, w rozumieniu tych przepisów, położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) podmiocie zagranicznym - rozumie się przez to podmiot zagraniczny w rozumieniu przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych oraz zagraniczny zakład podmiotu krajowego w rozumieniu tych przepisów, położony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

13) dokumencie elektronicznym - rozumie się przez to dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.).

Art. 3a [Deklaracja w formie elektronicznej]

§ 1. Deklaracje określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie § 3 mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 2. Organ podatkowy lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji podatkowej potwierdza, w formie dokumentu elektronicznego, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje deklaracji, które mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, mając na względzie potrzeby stopniowego upowszechniania elektronicznej formy kontaktów z organami podatkowymi oraz czystotliwość składania deklaracji.

Art. 3b [Forma i treść deklaracji]

§ 1. Deklaracja składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinna zawierać:

1) dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze deklaracji określonym w odrębnych przepisach;

2) jeden podpis elektroniczny.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określa, w drodze rozporządzenia:

1) (uchylony)

2) sposób przesyłania deklaracji i podania za pomocą środków komunikacji elektronicznej;

3) rodzaje podpisu elektronicznego, którymi powinny być opatrzone poszczególne typy deklaracji lub podane.

§ 3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w § 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych powinien uwzględnić:

1) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w deklaracjach i podaniach oraz potrzeb ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem;

2) limity wysokości zobowiązania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku wynikających z deklaracji i rodzaj podatku, którego dotyczy deklaracja, a także wymagania dla poszczególnych rodzajów podpisu określone w przepisach o podpisie elektronicznym, w szczególności dotyczące weryfikacji podpisu i znakowania czasem.

Art. 3c (uchylony)

Art. 3d [Elektroniczne składanie deklaracji] Składanie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta), staroście, marszałkowi województwa regulują odrębne przepisy.

Art. 4 [Obowiązek podatkowy] Obowiązkiem podatkowym jest wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinno przymusowego wiadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach.

Art. 5 [Zobowiązanie podatkowe] Zobowiązaniem podatkowym jest wynikające z obowiązku podatkowego zobowiązanie podatnika do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu albo gminy podatku w wysokości, w terminie oraz w miejscu określonych w przepisach prawa podatkowego.

Art. 6 [Podatek] Podatkiem jest publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne wiadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej.

Art. 7 [Podatnik]

§ 1. Podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, podlegająca na mocy ustaw podatkowych obowiązkowi podatkowemu.

§ 2. Ustawy podatkowe mogą ustanawiać podatnikami inne podmioty niż wymienione w § 1.

Art. 8 [Płatnik] Płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązująca na podstawie przepisów prawa podatkowego do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Art. 9 [Inkasent] Inkasentem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązująca do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Art. 10 [Zryczałtowana forma opodatkowania]

§ 1. Wprowadzenie zryczałtowanej formy opodatkowania nie pozbawia podatnika możliwości dokonania wyboru opodatkowania na zasadach ogólnych.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe nie przewidują możliwości wyboru przez podatnika formy opodatkowania.

Art. 11 [Rok podatkowy] Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, chyba że ustawa podatkowa stanowi inaczej.

Art. 12 [Terminy]

§ 1. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

§ 2. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu.

§ 3. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca.

§ 4. Terminy określone w latach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim roku, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim roku nie było - w dniu, który poprzedzałby bezpośrednio ten dzień.

§ 5. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następujący dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.

§ 6. Termin uwa a si za zachowany, je eli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu podatkowego, a nadawca otrzymał urz dowe potwierdzenie odbioru;
- 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. poz. 1529) albo zło one w polskim urz dzie konsularnym;
- 3) zło one przez oñierza lub członka załogi statku morskiego w dowództwie jednostki wojskowej lub kapitanowi statku;
- 4) zło one przez osob pozbawion wolno ci w administracji zakładu karnego;
- 5) zło one przez osob aresztowan w administracji aresztu ledczego.

Dział II. Organy podatkowe i ich wła ciwo .

Rozdział 1. Organy podatkowe.

Art. 13 [Organy podatkowe]

§ 1. Organem podatkowym, stosownie do swojej wła ciwo ci, jest:

- 1) naczelnik urz du skarbowego, naczelnik urz du celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa - jako organ pierwszej instancji;
- 2) dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej - jako:
 - a) organ odwoławczy odpowiednio od decyzji naczelnika urz du skarbowego lub naczelnika urz du celnego,
 - b) organ pierwszej instancji, na podstawie odr bnych przepisów,
 - c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez ten organ w pierwszej instancji;
- 3) samorz dowe kolegium odwoławcze - jako organ odwoławczy od decyzji wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa.

§ 2. Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym - jako:

- 1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia niewa no ci decyzji, wznowienia post powania, zmiany lub uchylecia decyzji lub stwierdzenia jej wyga ni cia - z urz du;
- 2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1;
- 3) organ wła ciwy w sprawach porozumie dotycz cych ustalenia cen transakcyjnych;
- 4) organ wła ciwy w sprawach interpretacji przepisów prawa podatkowego;
- 5) organ wła ciwy w sprawach informacji przekazywanych przez banki i spółdzielcze kasy oszcz dno ciowo-kredytowe o zało onych i zlikwidowanych rachunkach bankowych zwi zanych z prowadzeniem działalno ci gospodarczej.

§ 3. Organami podatkowymi wy szego stopnia s organy odwoławcze.

Art. 13a [Rozszerzenie uprawnie podatkowych na inne organy] Rada Ministrów mo e, w drodze rozporz dzenia, nada uprawnienia organów podatkowych:

- 1) Szefowi Agencji Wywiadu,
- 2) Szefowi Agencji Bezpiecze stwa Wewn trznego,
- 3) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 4) Szefowi Słu by Wywiadu Wojskowego,
- 5) Szefowi Słu by Kontrwywiadu Wojskowego

- je eli jest to uzasadnione ochron informacji niejawnych i wymogami bezpiecze stwa pa stwa.

Art. 14 [Uprawnienia ministra]

§ 1. Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych.

§ 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w § 1, minister wła ciwy do spraw finansów publicznych w celu wykonywania ustawowych zada , w szczególo ci zada analityczno-sprawozdawczych, mo e przetwarza dane wynikaj ce z deklaracji podatkowych składanych do naczelników urz dów skarbowych oraz naczelników urz dów celnych.

§ 3. Przetwarzanie danych, o którym mowa w § 2, odbywa si z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych oraz tajemnic ustawowo chronionych.

Rozdział 1a. Interpretacje przepisów prawa podatkowego.

Art. 14a [Pisemna interpretacja]

§ 1. Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych d y do zapewnienia jednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonuj c w szczególo ci ich interpretacji, z urz du lub na wniosek, przy uwzgl dñeniu orzecznictwa s dów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwo ci (interpretacje ogólne); wnioskodawc nie mo e by organ administracji publicznej.

§ 2. Wniosek o wydanie interpretacji ogólnej powinien zawiera uzasadnienie konieczno ci wydania interpretacji ogólnej, w szczególo ci:

- 1) przedstawienie zagadnienia oraz wskazanie przepisów prawa podatkowego wymagaj cych wydania interpretacji ogólnej;
- 2) wskazanie niejednolitego stosowania przepisów prawa podatkowego w okre lonych decyzjach, postanowieniach oraz interpretacjach indywidualnych wydanych przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej w takich samych stanach faktycznych lub zdarzeniach przyszłych, oraz w takich samych stanach

prawnych.

§ 3. Interpretację ogólną wydaje się, jeżeli w dniu złożenia wniosku w sprawach, o których mowa w § 2 pkt 2, nie toczy się postępowanie podatkowe lub postępowanie kontrolne organu kontroli skarbowej albo od decyzji lub na postanowienie nie zostało wniesione odwołanie lub zażalenie.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych pozostawia wniosek o wydanie interpretacji ogólnej bez rozpatrzenia, jeżeli:

- 1) nie są spełnione warunki, o których mowa w § 2 i 3, lub wniosek nie spełnia innych wymogów określonych przepisami prawa, lub
- 2) przedstawione we wniosku zagadnienie jest przedmiotem interpretacji ogólnej i stan prawny nie uległ w tym zakresie zmianie.

§ 5. W sprawie pozostawienia wniosku o wydanie interpretacji ogólnej bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie. Postanowienie nie zawiera danych identyfikujących stron postępowania, w którym wydano decyzję, postanowienie lub interpretację indywidualną, wskazane we wniosku o wydanie interpretacji ogólnej. Przepisy rozdziałów 14 i 16 działu IV stosuje się odpowiednio.

§ 6. Prawo dostępu do akt sprawy wydania interpretacji ogólnej nie obejmuje danych identyfikujących stron postępowania, w którym wydano decyzję, postanowienie lub interpretację indywidualną, wskazane we wniosku o wydanie interpretacji ogólnej.

§ 7. Na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej przekazują niezwłocznie akta dotyczące wskazanych we wniosku o wydanie interpretacji ogólnej decyzji, postanowień oraz interpretacji indywidualnych.

§ 8. Opłata podlega zwrotowi wyłącznie w przypadku wydania interpretacji ogólnej. Zwrot opłaty następuje w terminie 7 dni od dnia opublikowania interpretacji ogólnej.

§ 9. W sprawach dotyczących wydawania interpretacji ogólnych na wniosek przepisy art. 14d, art. 14f, art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 129, art. 130, art. 135-137, art. 140, art. 143, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV stosuje się odpowiednio.

§ 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu usprawnienia obsługi wnioskodawców może, w drodze rozporządzenia, upoważnić podległe organy do wydawania, jako organ pierwszej instancji, postanowień o których mowa w § 5, oraz wykonywania czynności, o których mowa w § 7, określając jednocześnie właściwość rzeczową oraz miejscową upoważnionych organów.

§ 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, biorąc pod uwagę zapewnienie sprawności postępowania, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie interpretacji ogólnej, który zawiera dane identyfikujące wnioskodawcę, dane wskazane w § 2, oraz sposób uiszczenia opłaty.

Art. 14b [Moc wiążąca interpretacji]

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną).

§ 2. Wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarze przyszłych.

§ 3. Składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego.

§ 4. Wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej składa o wiadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, a elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz – w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. W razie złożenia fałszywego o wiadczenia wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych.

§ 5. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu zapewnienia jednolitości wydawanych wiążących interpretacji i usprawnienia obsługi wnioskodawców może, w drodze rozporządzenia, upoważnić organy do wydawania interpretacji indywidualnych w jego imieniu i w ustalonym zakresie określając jednocześnie właściwość rzeczową i miejscową upoważnionych organów.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1, który zawiera dane identyfikujące wnioskodawcę oraz dane wskazane w § 2-5, oraz sposób uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 14f.

Art. 14c [Zastosowanie się do interpretacji]

§ 1. Interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Możliwe na odstępstwo od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

§ 2. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.

§ 3. Interpretacja indywidualna zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 14d [Rozszerzenie stosowania] Interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4.

Art. 14e [Pisemne interpretacje ministra]

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z urzędu, zmienić wydaną interpretację ogólną lub indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

§ 2. Zawiadomienie o zmienionej interpretacji indywidualnej doręczane jest podmiotowi, któremu w danej sprawie interpretacja została wydana.

Art. 14f [Opłata od wniosku]

§ 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 2. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych pobiera się opłat od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.

§ 2a. Zwrot należnej opłaty następuje nie później niż w terminie 7 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie wydania interpretacji.

§ 3. Opłata, o której mowa w § 1 i 2, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 14g [Braki formalne]

§ 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej niespełniający wymogów określonych w art. 14b § 3 pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 2. (uchylony)

§ 3. W sprawie pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które stosuje się załącznik. Przepisy rozdziałów 14 i 16 działu IV stosuje się odpowiednio.

Art. 14h [Odpowiednie stosowanie] W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 129, art. 130, art. 135-137, art. 140, art. 143, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1-2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.

Art. 14i [Publikacja interpretacji]

§ 1. Interpretacje ogólne są publikowane, bez zbędnej zwłoki, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów oraz zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 2. Interpretacje indywidualne wraz z informacją o dacie doręczenia są niezwłocznie przekazywane organom podatkowym właściwym ze względu na zakres spraw będących przedmiotem interpretacji oraz właściwemu organowi kontroli skarbowej.

§ 3. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 14j [Podmioty wydające interpretacje indywidualne]

§ 1. Stosownie do swojej właściwości wydające interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1, opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym w § 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

Art. 14k [Skutki zastosowania się do interpretacji]

§ 1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 2. Zastosowanie się do interpretacji ogólnej przed jej zmianą nie może szkodzić temu, kto się do niej zastosował, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 3. W zakresie związanym z zastosowaniem się do interpretacji, która uległa zmianie, lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

Art. 14l [Skutki podatkowe] W przypadku gdy skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, miały miejsce przed opublikowaniem interpretacji ogólnej lub przed doręczeniem interpretacji indywidualnej, zastosowanie się do tej interpretacji nie zwalnia z obowiązku zapłaty podatku.

Art. 14m [Zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku]

§ 1. Zastosowanie się do interpretacji, która następnie została zmieniona lub nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, powoduje zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku w zakresie wynikającym ze zdarzenia będącego przedmiotem interpretacji, je eli:

- 1) zobowiązanie nie zostało prawidłowo wykonane w wyniku zastosowania się do interpretacji, która uległa zmianie, lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej oraz
- 2) skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, miały miejsce po opublikowaniu interpretacji ogólnej albo po doręczeniu interpretacji indywidualnej.

§ 2. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, obejmuje:

- 1) w przypadku rocznego rozliczenia podatków - okres do końca roku podatkowego, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności;
- 2) w przypadku kwartalnego rozliczenia podatków - okres do końca kwartału, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności, oraz kwartał następujący;
- 3) w przypadku miesięcznego rozliczenia podatków - okres do końca miesiąca, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną, doręczono zmienioną interpretację indywidualną albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną ze stwierdzeniem jego prawomocności, oraz miesiąc następujący.

§ 3. Na wniosek podatnika, który zastosował się do interpretacji, w decyzji określającej lub ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego organ podatkowy określa również wysokość podatku objętego zwolnieniem, o którym mowa w § 1, albo - w przypadku uiszczenia podatku w zakresie objętym tym zwolnieniem - określa wysokość nadpłaty.

§ 4. Organ podatkowy informuje podatnika w formie pisemnej o dacie doręczenia odpisu orzeczenia, o którym mowa w § 2, podając jednocześnie informacje, z jakim dniem kończy się okres zwolnienia z obowiązku płacenia podatku wynikającego z uchylonej przez orzeczenie interpretacji.

Art. 14n [Odpowiednie stosowanie]

§ 1. Przepisy art. 14k i art. 14m stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) zastosowania się przez spółkę do interpretacji indywidualnej wydanej przed powstaniem spółki na wniosek osób planujących utworzenie tej spółki - w zakresie dotyczącym działalności tej spółki;
- 2) zastosowania się przez oddział lub przedstawicielstwo do interpretacji indywidualnej dotyczącej działalności tego oddziału lub przedstawicielstwa wydanej przed powstaniem tego oddziału lub przedstawicielstwa na wniosek tworzącego je przedsiębiorcy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1, zmienionej interpretacji indywidualnej doręczanej odpowiednio spółce, oddziałowi lub przedstawicielstwu, wskazanym przez wnioskującego o wydanie interpretacji indywidualnej.

Art. 14o [Postępowanie w razie niewydania interpretacji]

§ 1. W razie niewydania interpretacji indywidualnej w terminie określonym w art. 14d uznaje się, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpretacji, została wydana interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska wnioskodawcy w pełnym zakresie.

§ 2. Przepisy art. 14e i art. 14i § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 14p [Odpowiednie stosowanie] Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do nalegania o ci podatników lub inkasentów, zobowiązani za osoby trzecie oraz do nalegania o ci, o których mowa w art. 52 § 1.

Rozdział 2. Właściwość organów podatkowych.

Art. 15 [Przestrzeganie właściwość organów]

§ 1. Organy podatkowe przestrzegają z urzędu swojej właściwość rzeczowej i miejscowej.

§ 2. Właściwość rzeczowa i miejscowa jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadania i terytorialnego zasięgu działania organów podatkowych, określonych na podstawie odrębnych przepisów, w szczególności przepisów o wprowadzeniu programów pilotażowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz.U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1267, z późn. zm.).

Art. 16 [Właściwość rzeczowa] Właściwość rzeczową organów podatkowych ustala się według przepisów określających zakres ich działania.

Art. 17 [Właściwość miejscowa]

§ 1. Jeżeli ustawy podatkowe nie stanowi inaczej, właściwość miejscową organów podatkowych ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podatnika, płatnika, inkasenta lub podmiotu wymienionego w art. 133 § 2.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych kategorii podatników, płatników lub inkasentów w sposób odmienny niż określony w § 1, uwzględniając w szczególności posiadanie miejsca zamieszkania lub siedziby za granicą, miejsce uzyskiwania dochodów oraz miejsce położenia przedmiotu opodatkowania.

Art. 17a [Odpowiedzialność podatkowa osoby trzeciej] Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawie orzeczenia o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej jest organ podatkowy właściwy dla podatnika, płatnika lub inkasenta.

Art. 18 [Zmiana właściwość miejscowej]

§ 1. Jeżeli w trakcie roku podatkowego lub określonego w odrębnych przepisach innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwość miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo za ten okres rozliczeniowy pozostaje ten organ podatkowy, który był właściwy w pierwszym dniu roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których, w razie zmiany właściwość miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego, właściwym organem podatkowym jest organ inny niż wymieniony w § 1, uwzględniając w szczególności zmianę miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby podatnika.

Art. 18a [Zmiana właściwość miejscowej po zakończeniu roku podatkowego] Jeżeli po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwość miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach dotyczących poprzednich lat podatkowych lub innych okresów rozliczeniowych jest organ właściwy po zaistnieniu tych zdarzeń, z zastrzeżeniem art. 18b.

Art. 18b [Niezmienność właściwość ci] Organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej pozostają właściwe w sprawie, której to postępowanie lub kontrola dotyczy, chociażby w trakcie postępowania lub kontroli nastąpiło zdarzenie powodujące zmianę właściwość ci.

Art. 19 [Rozstrzygnięcie sporów o właściwość ci]

§ 1. Spory o właściwość ci rozstrzyga:

- 1) ministrowi naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwość ci miejscowej tego samego dyrektora izby skarbowej - dyrektor tej izby skarbowej;
- 2) ministrowi naczelnikami urzędów skarbowych działających na obszarze właściwość ci miejscowych różnych dyrektorów izb skarbowych - minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 3) ministrowi naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwość ci miejscowej tego samego dyrektora izby celnej - dyrektor tej izby celnej;
- 4) ministrowi naczelnikami urzędów celnych działających na obszarze właściwość ci miejscowej różnych dyrektorów izb celnych - minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 5) ministrowi wójtów, burmistrzów (prezydentów miasta), starostów albo marszałkiem województwa a naczelnikiem urzędu skarbowego lub naczelnikiem urzędu celnego - sąd administracyjny;
- 6) ministrowi wójtami, burmistrzami (prezydentami miast) i starostami - wspólne dla nich samorządowe kolegium odwoławcze, a w razie braku takiego kolegium - sąd administracyjny;

7) mi dzy marszałkami województw - s d administracyjny;

8) w pozostałych przypadkach - minister wła ciwy do spraw finansów publicznych.

§ 2. Spór o wła ciwo rozstrzyga si , w drodze postanowienia, na wniosek organu b d tego stron sporu.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wniosek o rozstrzygni cie sporu wnosi odpowiednio naczelnik urz du skarbowego lub naczelnik urz du celnego za po rednictwem odpowiednio wła ciwego dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.

Art. 20 [Wstrzymanie czynno ci podczas sporu] Do czasu rozstrzygni cia sporu o wła ciwo organ podatkowy, na którego obszarze nast piło wszcz cie post powania, podejmuje tylko te czynno ci, które s niezb dne ze wzgl du na interes publiczny lub wa ny interes strony.

Dział IIa. Porozumienia w sprawach ustalenia cen transakcyjnych.

Art. 20a [Porozumienie jednostronne] Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych, zwany w niniejszym dziale "organem wła ciwym w sprawie porozumienia", na wniosek podmiotu krajowego, uznaje prawidłowo wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej mi dzy:

- 1) powi zany mi ze sob podmiotami krajowymi lub
 - 2) podmiotem krajowym powi zany m z podmiotem zagranicznym a tym podmiotem zagranicznym, lub
 - 3) podmiotem krajowym powi zany m z podmiotem zagranicznym a innymi podmiotami krajowymi powi zany mi z tym samym podmiotem zagranicznym
- dalej zwane "porozumieniem jednostronnym".

Art. 20b [Porozumienie dwustronne i wielostronne]

§ 1. Organ wła ciwy w sprawie porozumienia, na wniosek podmiotu krajowego, po uzyskaniu zgody władzy podatkowej wła ciwej dla podmiotu zagranicznego powi zanego z wnioskodawc , uznaje prawidłowo wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej mi dzy podmiotem krajowym powi zany m z podmiotem zagranicznym a tym podmiotem zagranicznym (porozumienie dwustronne).

§ 2. W przypadku gdy porozumienie dotyczy podmiotów zagranicznych z wi cej ni jednego pa stwa, jego zawarcie wymaga zgody władz podatkowych pa stw, wła ciwych dla podmiotów zagranicznych, z którymi ma by dokonywana transakcja (porozumienie wielostronne).

Art. 20c [Rodzaje transakcji obj tych porozumieniem] Porozumienie obejmuje transakcje, które zostan dokonane po zło eniu wniosku o zawarcie porozumienia, jak i transakcje, których realizacj rozpocz to przed dniem zło enia wniosku. Porozumienia nie zawiera si w zakresie transakcji, których realizacj rozpocz to przed dniem zło enia wniosku o zawarcie porozumienia, a które w dniu zło enia wniosku s obj te post powaniem podatkowym, kontrol podatkow , post powaniem kontrolnym prowadzonym przez organ kontroli skarbowej lub post powaniem przed s dem administracyjnym.

Art. 20d [Post powanie w razie niewyra enia zgody]

§ 1. W przypadku gdy władza podatkowa wła ciwa dla podmiotu zagranicznego nie wyra a zgody na zawarcie porozumienia lub istnieje uzasadnione prawdopodobie stwo niewyra enia takiej zgody w terminie 6 miesi cy od dnia wyst pienia o ni , organ wła ciwy w sprawie porozumienia zawiadamia o tym wnioskodawc .

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, wnioskodawca mo e w terminie 30 dni od dnia dor czenia zawiadomienia:

- 1) wycofa wniosek o zawarcie porozumienia - za zwrotem połowy wniesionej opłaty;
- 2) zmieni wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego na wniosek o zawarcie porozumienia jednostronnego - za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty;
- 3) zmieni wniosek o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego, je eli władza podatkowa tylko jednego pa stwa wyra a zgod na zawarcie porozumienia - za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty;
- 4) zaakceptowa zawarcie porozumienia dwustronnego lub wielostronnego bez uwzgl dnienia tych podmiotów zagranicznych powi zanych, których dotycz przeszkody wymienione w § 1 - bez zmiany wysoko ci opłaty.

Art. 20e [Wyja nienie w tpliwo ci] Przed zło eniem wniosku o zawarcie porozumienia w sprawach ustalania cen transakcyjnych podmiot krajowy zainteresowany zawarciem porozumienia mo e zwróci si do organu wła ciwego w sprawie porozumienia o wyja nienie wszelkich w tpliwo ci dotycz cych zawierania porozumienia w indywidualnej sprawie, a w szczególno ci celowo ci zawierania porozumienia, zakresu niezb dnych informacji, trybu i przypuszczalnego terminu zawarcia porozumienia oraz przewidywanych warunków i czasu jego obowi zywania.

Art. 20f [Dokumenty zał czane do wniosku] Wnioskuj cy o zawarcie porozumienia obowi zany jest do przedstawienia:

- 1) propozycji stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej, a w szczególno ci wskazania jednej z metod, o których mowa w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych lub przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- 2) opisu sposobu stosowania proponowanej metody w odniesieniu do transakcji, która ma by przedmiotem porozumienia, a w szczególno ci do wskazania:
 - a) zasad kalkulacji ceny transakcyjnej,
 - b) prognoz finansowych, na których opiera si kalkulacja ceny transakcyjnej,
 - c) analiz danych porównawczych, jakie wykorzystano do kalkulacji ceny transakcyjnej;
- 3) okoliczno ci mog cych mie wpływ na prawidłowe ustalenie ceny transakcyjnej, a w szczególno ci:
 - a) rodzaju, przedmiotu i warto ci transakcji, która ma by przedmiotem porozumienia,
 - b) opisu przebiegu transakcji, w tym analizy aktywów, funkcji i ryzyk stron transakcji, a tak e opisu przewidywanych przez strony transakcji kosztów zwi zanych z transakcj oraz opisu strategii gospodarczej stron transakcji i innych okoliczno ci, je eli ta strategia lub okoliczno ci maj wpływ na cen przedmiotu transakcji,

- c) danych dotyczących sytuacji gospodarczej w branży, w której prowadzi działalność wnioskodawca, w tym danych dotyczących operacji gospodarczych zawieranych przez podmioty niepowiązane, które wykorzystano do sporządzenia kalkulacji ceny transakcyjnej;
- d) struktury organizacyjnej i kapitałowej wnioskodawcy oraz podmiotów z nim powiązanych, które stron transakcji, oraz opisu stosowanych przez podmioty powiązane zasad rachunkowości finansowej;
- 4) dokumentów mających istotny wpływ na wysokość ceny transakcyjnej, a w szczególności tekstów umów, porozumień i innych dokumentów wskazujących na zamiary stron transakcji;
- 5) propozycji okresu obowiązywania porozumienia;
- 6) wykazu podmiotów powiązanych, z którymi ma być dokonywana transakcja, wraz z ich zgodą na przedłożenie organowi właściwemu w sprawie porozumienia wszelkich dokumentów dotyczących transakcji i złożenia niezbędnych wyjaśnień.

Art. 20g [Procedura wyjaśnienia w sprawie]

§ 1. W razie istnienia wątpliwości dotyczących wybranej przez wnioskującego metody ustalania ceny transakcyjnej i zasad jej stosowania lub w wątpliwości do treści dokumentów załączonych do wniosku, organ właściwy w sprawie porozumienia zwraca się o wyjaśnienie tych wątpliwości lub przedłożenie dokumentów uzupełniających.

§ 2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w § 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może organizować spotkanie uzgodnieniowe.

§ 3. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.

Art. 20h [Zmiana propozycji wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej]

§ 1. Do czasu wydania decyzji wnioskodawca może zmienić propozycję wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli w toku postępowania organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi istnienie przeszkód, które nie pozwalają na zaakceptowanie wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej przedstawionej we wniosku, zawiadamia o tych przeszkodach wnioskodawcę oraz proponuje inne metody ustalania ceny transakcyjnej. Zawiadomienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne. Wnioskodawca w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia może zmienić wniosek lub złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty.

Art. 20i [Decyzja w sprawie porozumienia]

§ 1. W sprawach o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi wydaje się decyzję, zwaną dalej "decyzją w sprawie porozumienia".

§ 2. Decyzją w sprawie porozumienia doręcza się podmiotom powiązany (krajowym i zagranicznym), z którymi mają być dokonywane transakcje, a w przypadku porozumień dwustronnych lub wielostronnych - również władzom podatkowym właściwym dla podmiotów zagranicznych oraz naczelnikowi urzędu skarbowego i dyrektorowi urzędu kontroli skarbowej właściwym dla wnioskodawcy oraz właściwym dla podmiotów krajowych powiązanych z wnioskodawcą z obu stronami transakcji objętej decyzją w sprawie porozumienia.

§ 3. Decyzja w sprawie porozumienia zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie podmiotów objętych porozumieniem;
- 2) wskazanie wartości transakcji objętych porozumieniem;
- 3) wskazanie rodzaju, przedmiotu transakcji objętych porozumieniem oraz okresu, którego ono dotyczy;
- 4) wskazanie metody ustalania ceny transakcyjnej, algorytmu kalkulacji ceny oraz innych reguł stosowania metody;
- 5) określenie istotnych warunków będących podstawą stosowania metody, o której mowa w pkt 4, z uwzględnieniem podziału ryzyka, pełnionych funkcji przez podmioty oraz marży realizowanej przez podmioty, o których mowa w pkt 1;
- 6) termin obowiązywania decyzji.

§ 4. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia nie może być dłuższy niż 5 lat.

§ 5. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia może być przedłużony na kolejne pięcioletnie okresy na wniosek podmiotu powiązanego, złożony nie później niż na 6 miesięcy przed upływem tego terminu, jeżeli kryteria uznanej w tej decyzji metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązanymi nie uległy zmianie.

§ 6. Przedłużenie terminu obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia następuje w drodze decyzji.

Art. 20j [Postępowanie w sprawie porozumienia jednostronnego]

§ 1. Postępowanie w sprawie porozumienia jednostronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

§ 2. Postępowanie w sprawie porozumienia dwustronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu roku od dnia jego wszczęcia.

§ 3. Postępowanie w sprawie porozumienia wielostronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 18 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 20k [Zmiana, uchylenie decyzji w sprawie porozumienia]

§ 1. W przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodującej rażąco nieadekwatny wybór i stosowanie uznanej za prawidłową metody ustalania ceny transakcyjnej, decyzja w sprawie porozumienia może być zmieniona lub uchylona przez organ właściwy w sprawie porozumienia przed upływem ustalonego terminu jej obowiązywania. Zmiana lub uchylenie decyzji następuje na wniosek strony lub z urzędu.

§ 2. Postępowanie wszczęte na wniosek strony:

- 1) w sprawie zmiany decyzji powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia;
- 2) w sprawie uchylenia decyzji powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 18 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 20l [Wygaśnięcie decyzji]

§ 1. W przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w art. 20i § 3 pkt 3-5, określonych w decyzji w sprawie porozumienia, organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdza z urzędu jej wygaśnięcie.

§ 2. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie, o której mowa w § 1, wywołuje skutki prawne od dnia doręczenia decyzji, której wygaśnięcie stwierdza.

Art. 20m [Wniosek o uznanie prawidłowości wyboru]

§ 1. Wniosek o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiżanymi oraz wniosek, o którym mowa w art. 20i § 5, podlega opłacie wpłacanej na rachunek organu właściwego w sprawie porozumienia, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 2. Wysokość opłaty od wniosku w sprawie porozumienia wynosi 1 procent wartości transakcji będącej przedmiotem porozumienia, przy czym dla porozumienia:

1) jednostronnego:

a) dotyczącego wyłącznie podmiotów krajowych - wynosi nie mniej niż 5000 zł i nie więcej niż 50 000 zł,

b) dotyczącego podmiotu zagranicznego - wynosi nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł;

2) dwustronnego lub wielostronnego - wynosi nie mniej niż 50 000 zł i nie więcej niż 200 000 zł.

§ 3. Wysokość opłaty od wniosku o przedłużenie terminu obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia wynosi połowę wysokości opłaty należnej od wniosku o zawarcie porozumienia.

Art. 20n [Opłata uzupełniająca]

§ 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie zawarcia porozumienia organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi, iż wartość transakcji, która może być przedmiotem porozumienia, została we wniosku podana w заниonej wysokości, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, obliczonej zgodnie z art. 20m § 2.

§ 2. Na postanowienie w sprawie opłaty uzupełniającej służy zażalenie.

Art. 20o [Dochód budżetu państwa] Opłaty, o których mowa w art. 20m i art. 20n, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 20p [Koszty postępowania] Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3, obciążają podmiot składający wniosek o uznanie prawidłowości wyboru i stosowania metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiżanymi.

Art. 20q [Odpowiednie stosowanie przepisów] W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV.

Art. 20r [Odpowiednie stosowanie] Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w stosunkach pomiędzy podmiotem mającym siedzibę lub zakład na terytorium jednego państwa a jego zagranicznym zakładem w rozumieniu przepisów prawa podatkowego dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych, w zakresie przypisania części dochodu do podmiotu krajowego.

Dział III. Zobowiązania podatkowe.

Rozdział 1. Powstawanie zobowiązania podatkowego.

Art. 21 [Termin powstania zobowiązania]

§ 1. Zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem:

1) zaistnienia zdarzenia, z którym ustawa podatkowa wiąże powstanie takiego zobowiązania;

2) doręczenia decyzji organu podatkowego, ustalającej wysokość tego zobowiązania.

§ 2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, a zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób określony w § 1 pkt 1, podatek wykazany w deklaracji jest podatkiem do zapłaty, z zastrzeżeniem § 3.

§ 3. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik, mimo konieczności tego na nim obowiązku, nie zapłacił w całości lub w części podatku, nie złożył deklaracji albo nie wykazał zobowiązania podatkowego jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 3a. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że kwota zwrotu podatku lub kwota nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa prawidłową wysokość zwrotu podatku lub nadwyżki podatku naliczonego nad należnym.

§ 4. Przepisy § 3 i art. 53a stosuje się odpowiednio, gdy podatnik obowiązany jest do zapłaty podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku bez złożenia deklaracji, a obowiązku tego nie wykonał w całości lub w części.

§ 5. Jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji, wysokość zobowiązania podatkowego, o którym mowa w § 1 pkt 2, ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji, chyba że przepisy szczególne przewidują inny sposób ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego albo w toku postępowania podatkowego stwierdzono, że dane zawarte w deklaracji, mogące mieć wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, są niezgodne ze stanem faktycznym.

Art. 21a [Ulga podatkowa] Podatnik, który zamierza skorzystać z ulgi podatkowej, której warunkiem, określonym w odrębnych przepisach, jest brak zaległości podatkowych, może złożyć wniosek do właściwego organu podatkowego o przeprowadzenie postępowania podatkowego. Do wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego przepis art. 21 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 21b [Decyzja o wysokości dochodu] Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że:

1) wysokość dochodu jest inna niż wykazana w deklaracji, a osiągnięty dochód nie powoduje powstania zobowiązania podatkowego,

2) w deklaracji została wykazana strata, a osiągnięty dochód w wysokości niepowodującej powstania zobowiązania podatkowego

- organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość tego dochodu.

Art. 22 [Zaniechanie ustalania i poboru podatku]

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, w przypadkach uzasadnionych interesem publicznym lub własnym interesem podatników:

1) zaniechanie w całości lub w części poboru podatków, określaj rodzaj podatku, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy podatników, których dotyczy zaniechanie;

2) zwolnienie niektórych grup płatników z obowiązku pobierania podatków lub zaliczek na podatki oraz określenie terminu wpłacenia podatku i wynikające z tego zwolnienia obowiązki informacyjne podatników, chyba że podatek jest obowiązujący do dokonania rocznego lub innego okresowego rozliczenia tego podatku.

§ 1a. Rozporządzenie, o którym mowa w § 1 pkt 1, dotyczące zaniechania poboru podatku od podatników prowadzących działalność gospodarczą, którzy w wyniku zaniechania poboru podatku stanowią beneficjentami pomocy w rozumieniu przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, stanowi także pomoc publiczną, zawiera program pomocowy, określaj jego przeznaczenie i warunki dopuszczalności pomocy publicznej.

§ 2. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może zwolnić płatnika z obowiązku pobrania podatku, jeżeli:

- 1) pobranie podatku zagraża w tym interesom podatnika, a w szczególności jego egzystencji, lub
- 2) podatek uprawdopodobnia, że pobrany podatek byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do podatku należnego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy.

§ 2a.²⁾ Organ podatkowy, na wniosek podatnika, ogranicza pobór zaliczek na podatek, jeżeli podatek uprawdopodobnia, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustawach podatkowych byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego od dochodu przewidywanego na dany rok podatkowy.

§ 3. *(uchylony)*

§ 4. *(uchylony)*

§ 5. W przypadku wydania decyzji na podstawie § 2 organ podatkowy określa termin wpłacenia przez podatnika podatku lub zaliczki na podatek, chyba że podatek jest obowiązujący do dokonania rocznego lub innego okresowego rozliczenia tego podatku.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach wymienionych w § 2 i 2a.

Art. 23 [Określenie podstawy oszacowania]

§ 1. Organ podatkowy określa podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli:

- 1) brak jest ksiąg podatkowych lub innych danych niezbędnych do jej określenia lub
- 2) dane wynikające z ksiąg podatkowych nie pozwalają na określenie podstawy opodatkowania, lub
- 3) podatnik naruszył warunki uprawniające do korzystania ze zryczałtowanej formy opodatkowania.

§ 2. Organ podatkowy odstąpi od określenia podstawy opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli dane wynikające z ksiąg podatkowych, uzupełnione dowodami uzyskanymi w toku postępowania, pozwalają na określenie podstawy opodatkowania.

§ 3. Podstawę opodatkowania określa się w drodze oszacowania, stosując następujące metody:

- 1) porównawczą wewnątrzprzebiegową - polegającą na porównaniu wysokości obrotów w tym samym przedsiębiorstwie za poprzednie okresy, w których znana jest wysokość obrotu;
- 2) porównawczą zewnętrzno-przebiegową - polegającą na porównaniu wysokości obrotów w innych przedsiębiorstwach prowadzących działalność o podobnym zakresie i w podobnych warunkach;
- 3) remanentową - polegającą na porównaniu wartości majątku przedsiębiorstwa na początku i na końcu okresu, z uwzględnieniem wskaźnika szybkości obrotu;
- 4) produkcyjną - polegającą na ustaleniu zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa;
- 5) kosztową - polegającą na ustaleniu wysokości obrotu na podstawie wysokości kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwo, z uwzględnieniem wskaźnika udziałów tych kosztów w obrocie;
- 6) udziału dochodu w obrocie - polegającą na ustaleniu wysokości dochodów ze sprzedaży określonych towarów i wykonywania określonych usług, z uwzględnieniem wysokości udziału tej sprzedaży (wykonanych usług) w całym obrocie.

§ 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie można zastosować metod, o których mowa w § 3, organ podatkowy może w inny sposób oszacować podstawę opodatkowania.

§ 5. Określenie podstawy opodatkowania w drodze oszacowania powinno zmierzać do określenia jej w wysokości zbliżonej do rzeczywistej podstawy opodatkowania. Organ podatkowy, określaj podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, uzasadnia wybór metody oszacowania.

Art. 23a [Zaliczki na podatek] Jeżeli podstawa opodatkowania została określona w drodze oszacowania, a podatnik jest zobowiązany do wpłaty zaliczek na podatek, organ podatkowy określa wysokość zaliczek, za okres, za który podstawa opodatkowania została oszacowana, proporcjonalnie do wysokości zobowiązania podatkowego za cały rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy. Przepis art. 53a stosuje się odpowiednio.

Art. 24 [Oszacowanie straty] Organ podatkowy, w drodze decyzji, określa wysokość straty poniesionej przez podatnika, jeżeli w postępowaniu podatkowym organ ten stwierdzi, że podatnik nie złożył deklaracji, nie wykazał w deklaracji straty lub wysokość poniesionej straty różni się od wysokości wykazanej w deklaracji, a poniesienie straty zgodnie z przepisami prawa podatkowego uprawnia do skorzystania z ulg podatkowych.

Art. 24a *(uchylony)*

Art. 24b *(uchylony)*

Art. 25 *(uchylony)*

Rozdział 2. Odpowiedzialność podatnika, płatnika i inkasenta.

Art. 26 [Zasada ogólna] Podatnik odpowiada całym swoim majątkiem za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki.

Art. 26a [Zakres odpowiedzialności podatnika]

§ 1. Podatnik nie ponosi odpowiedzialności z tytułu zaniżenia lub nieujawnienia przez płatnika podstawy opodatkowania czynności, o których mowa w art. 12, 13 oraz 18 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 361, 362 i 596) - do wysokości zaliczki, do której pobrania zobowiązany jest płatnik.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, nie stosuje się przepisu art. 30 § 5.

Art. 27 (uchylony)

Art. 28 [Wynagrodzenie płatników i inkasentów]

§ 1. Płatnikom i inkasentom przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania podatków pobranych na rzecz budżetu państwa.

§ 2. W razie stwierdzenia, że płatnik lub inkasent pobrał wynagrodzenie nienależnie lub w wysokości wyszej od należnej, organ podatkowy wydaje decyzję o zwrocie nienależnego wynagrodzenia.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe zasady ustalania wynagrodzenia płatników i inkasentów pobieranych podatkami na rzecz budżetu państwa, w relacji do kwoty pobranych podatków, oraz tryb pobrania wynagrodzenia;

2) szczegółowe zasady oraz tryb zwrotu otrzymanego wynagrodzenia w razie pobrania przez płatnika lub inkasenta podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku nienależnie lub w wysokości wyszej od należnej.

§ 4. Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa może ustalić wynagrodzenie dla płatników lub inkasentów z tytułu poboru podatków stanowiących dochody, odpowiednio, budżetu gminy, powiatu lub województwa.

Art. 29 [Małżeńska wspólnota majątkowa]

§ 1. W przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność, o której mowa w art. 26, obejmuje majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka.

§ 2. Skutki prawne ograniczenia, zniesienia, wyłączenia lub ustanowienia wspólności majątkowej nie odnoszą się do zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem:

1) zawarcia umowy o ograniczeniu lub wyłączeniu ustawowej wspólności majątkowej;

2) zniesienia wspólności majątkowej prawomocnym orzeczeniem sądu;

3) ustanowienia wspólności majątkowej w przypadku ubezwłasnowolnienia małżonka;

4) uprawomocnienia się orzeczenia sądu o separacji.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatnika oraz inkasenta.

Art. 30 [Odpowiedzialność za podatki osób prawnych]

§ 1. Płatnik, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 8, odpowiada za podatek niepobrany lub podatek pobrany a niewpłacony.

§ 2. Inkasent, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 9, odpowiada za podatek pobrany a niewpłacony.

§ 3. Płatnik lub inkasent odpowiada za należności wymienione w § 1 lub 2 całym swoim majątkiem.

§ 4. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi okoliczności, o których mowa w § 1 lub 2, organ ten wydaje decyzję o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, w której określa wysokość należności z tytułu niepobranego lub pobranego, a niewpłaconego podatku.

§ 5. Przepisów § 1-4 nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy stanowią inaczej albo jeżeli podatek nie został pobrany z winy podatnika; w tych przypadkach organ podatkowy wydaje decyzję o odpowiedzialności podatnika.

§ 6. Decyzją, o której mowa w § 4 i 5, organ podatkowy może wydać również po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego.

Art. 31 [Osoby odpowiedzialne] Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące płatnikami lub inkasentami, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacanie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić właściwemu miejscowo organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia należy dokonać w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej wpłaty, a w razie zmiany osoby wyznaczonej - w terminie 14 dni od dnia, w którym wyznaczono inną osobę.

Art. 32 [Przechowywanie dokumentów]

§ 1. Płatnicy i inkasenci obowiązani są przechowywać dokumenty związane z poborem lub inkasem podatków do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania płatnika lub inkasenta.

§ 1a. W razie likwidacji lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej podmiot dokonujący likwidacji lub rozwiązania zawiadamia pisemnie właściwy organ podatkowy, nie później niż w ostatnim dniu istnienia osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, o miejscu przechowywania dokumentów związanych z poborem lub inkasem podatku.

§ 2. Po upływie okresu, o którym mowa w § 1, płatnicy i inkasenci obowiązani są przekazać podatnikom dokumenty związane z poborem lub inkasem podatku; dokumenty podlegają zniszczeniu, jeżeli przekazanie ich podatnikowi jest niemożliwe.

Rozdział 3. Zabezpieczenie wykonania zobowiązań podatkowych.

Art. 33 [Zabezpieczenie przed terminem płatności]

§ 1. Zobowiązanie podatkowe przed terminem płatności może być zabezpieczone na majątku podatnika, a w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim także na majątku wspólnym, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie zostanie ono wykonane, a w szczególności gdy podatnik trwale nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku, które mogą utrudnić lub udaremnić egzekucję. W przypadku zabezpieczenia na majątku wspólnym małżonków przepis art. 29 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zabezpieczenia w okolicznościach wymienionych w § 1 mogą być dokonane również w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, przed wydaniem decyzji:

1) ustalając wysokość zobowiązania podatkowego;

2) określając wysokość zobowiązania podatkowego;

3) określając wysokość zwrotu podatku.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, zabezpieczeniu, z zastrzeżeniem art. 54 § 1 pkt 1, podlega również kwota odsetek za zwłokę należnych od zobowiązania na dzień wydania decyzji o zabezpieczeniu.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2, organ podatkowy na podstawie posiadanych danych może określić wysokość podstawy opodatkowania określonej w decyzji o zabezpieczeniu:

1) przybli on kwot zobowi zania podatkowego, je eli zabezpieczenie nast puje przed wydaniem decyzji, o której mowa w § 2 pkt 1;

2) przybli on kwot zobowi zania podatkowego oraz kwot odsetek za zwłok nale nych od tego zobowi zania na dzie wydania decyzji o zabezpieczeniu, je eli zabezpieczenie nast puje przed wydaniem decyzji, o której mowa w § 2 pkt 2.

§ 5. (uchylony)

Art. 33a [Wyga ni cie decyzji o zabezpieczeniu]

§ 1. Decyzja o zabezpieczeniu wygasa:

1) po upływie 14 dni od dnia dor czenia decyzji ustalaj cej wysoko zobowi zania podatkowego;

2) z dniem dor czenia decyzji okre laj cej wysoko zobowi zania podatkowego;

3) z dniem dor czenia decyzji okre laj cej wysoko zwrotu podatku.

§ 2. Wyga ni cie decyzji o zabezpieczeniu nie narusza zarz dzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 33b [Zabezpieczenie na maj tku] Przepis art. 33 stosuje si odpowiednio do zabezpieczenia na maj tku:

1) płatnika lub inkasenta; decyzja o zabezpieczeniu wygasa z dniem dor czenia decyzji o odpowiedzialno ci podatkowej;

2) osób, o których mowa w art. 115, 116 i 116a, po dor czeniu im decyzji orzekaj cej o odpowiedzialno ci podatkowej za zaległo ci podatkowe spółki lub innej osoby prawnej, je eli zachodzi uzasadniona obawa, e zobowi zanie nie zostanie przez spółk lub inn osob prawn wykonane, a w szczególno ci gdy spółka lub inna osoba prawna trwale nie uiszcza wymagalnych zobowi za o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynno ci polegaj cych na zbywaniu maj tku, które mog utrudni lub udaremni egzekucj ; decyzja o zabezpieczeniu wygasa, gdy egzekucja z maj tku podatnika okazała si w cało ci albo w cz ci bezskuteczna;

3) ³⁾ podatnika, o którym mowa w art. 117b, po dor czeniu mu decyzji orzekaj cej o odpowiedzialno ci podatkowej za zaległo ci podatkowe podmiotu dokonuj cego na jego rzecz dostawy towarów, je eli zachodzi uzasadniona obawa, e zobowi zanie nie zostanie przez dostawc wykonane, a w szczególno ci gdy dostawca trwale nie uiszcza wymagalnych zobowi za o charakterze publicznoprawnym lub dokonuje czynno ci polegaj cych na zbywaniu maj tku, które mog utrudni lub udaremni egzekucj ; decyzja o zabezpieczeniu wygasa, gdy egzekucja z maj tku dostawcy okazała si w cało ci albo w cz ci bezskuteczna.

Art. 33c [Odsetki za zwłok]

§ 1. Przepisy art. 33 § 2 pkt 2, § 4 pkt 2 oraz art. 33a § 1 pkt 2 stosuje si odpowiednio do decyzji okre laj cej wysoko odsetek za zwłok , o której mowa w art. 53a.

§ 2. Przepisy art. 33 § 2 pkt 2 i 3, § 3, § 4 pkt 2, art. 33a § 1 pkt 2 i 3 oraz art. 33b stosuje si odpowiednio do zaległo ci, o których mowa w art. 52 § 1.

Art. 33d [Wykonanie decyzji]

§ 1. Zabezpieczenie wykonania decyzji nakładaj cej obowi zek podlegaj cy wykonaniu w trybie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji lub wykonanie decyzji o zabezpieczeniu, o którym mowa w art. 33, nast puje w trybie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji albo w formie okre lonej w § 2.

§ 2. Zabezpieczenie wykonania decyzji nast puje przez przyj cie przez organ podatkowy, na wniosek strony, zabezpieczenia wykonania zobowi zania wynikaj cego z tej decyzji wraz z odsetkami za zwłok , w formie:

1) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;

2) por czenia banku;

3) weksla z por czeniem wekslowym banku;

4) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;

5) zastawu rejestrowego na prawach z papierów warto ciowych emitowanych przez Skarb Pa stwa lub Narodowy Bank Polski - wedlug ich warto ci nominalnej;

6) uznania kwoty na rachunku depozytowym organu podatkowego;

7) pisemnego, nieodwoalnego upowa nienia organu podatkowego, potwierdzonego przez bank lub spółdzielcz kas oszcz dno ciowo-kredytow , do wył cznego dysponowania rodkami pieni nymi zgromadzonymi na rachunku lokaty terminowej.

§ 3. W razie zło enia wniosku o zabezpieczenie w formie okre lonej w § 2 zabezpieczenie w trybie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie obj tym tym wnioskiem, mo e nast pi po wydaniu postanowienia o odmowie przyj cia zabezpieczenia.

§ 4. Je eli wniosek o zabezpieczenie w formie okre lonej w § 2 zło ono po ustanowieniu zabezpieczenia w trybie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji, zakres zabezpieczenia ustanowionego w trybie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji uchyla si lub zmienia, w zakresie przyj tego zabezpieczenia.

Art. 33e [Gwarant; por czyciel] Gwarantem lub por czycielem mo e by osoba wpisana do wykazu gwarantów, o którym mowa w art. 52 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne (Dz.U. Nr 68, poz. 622, z pó n. zm.).

Art. 33f [Wybór formy zabezpieczenia]

§ 1. Strona mo e dowolnie wybra form lub formy zabezpieczenia, o których mowa w art. 33d § 2.

§ 2. W przypadku przyj cia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, strona mo e wyst pi o przedłu enie terminu przyj tego zabezpieczenia.

Art. 33g [Postanowienie o przyj ciu zabezpieczenia] W sprawie przyj cia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, lub przedłu enia terminu przyj tego zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33f § 2, wydaje si postanowienie, na które przysługuje za alenie.

Art. 34 [Hipoteka przymusowa]

§ 1. Skarbowi Pa stwa i jednostce samorz du terytorialnego przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomo ciach podatnika, płatnika, inkasenta, nast pcy prawnego lub osób trzecich z tytułu zobowi za podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, a tak e z tytułu zaległo ci podatkowych w podatkach stanowi cych ich dochód oraz odsetek za zwłok od tych zaległo ci, zwana dalej "hipotek przymusow ".

§ 2. W zakresie zobowi za podatkowych stanowi cych dochód jednostki samorz du terytorialnego pobieranych przez urz dy skarbowe wniosek o wpis hipoteki przymusowej do s du składa wła ciwy naczelnik urz du

skarbowego.

§ 3. Przedmiotem hipoteki przymusowej może być :

- 1) część ułamkowa nieruchomości, jeżeli stanowi udział podatnika;
- 2) nieruchomość stanowi ca przedmiot współwłasności czynnego podatnika i jego małżonka;
- 3) nieruchomość stanowi ca przedmiot współwłasności czynnej spółników spółki cywilnej lub część ułamkowa nieruchomości stanowi ca udział spółników spółki cywilnej - z tytułu zaległości podatkowych spółki.

§ 4. Przedmiotem hipoteki przymusowej może być także :

- 1) użytkowanie wieczyste wraz z budynkami i urządzeniami na użytkowanym gruncie stanowiącymi własność użytkownika wieczystego;
- 2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu;
- 3) wierzytelność zabezpieczona hipoteką ;
- 4) statek morski lub statek morski w budowie wpisane do rejestru okrętowego.

§ 5. Do hipotek określonych w § 3 i 4 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące hipoteki na nieruchomości.

§ 6. Przepisy § 2-5 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osób trzecich.

Art. 35 [Powstanie hipoteki przymusowej]

§ 1. Hipoteka przymusowa powstaje przez dokonanie wpisu do księgi wieczystej, z zastrzeżeniem art. 38 § 2.

§ 2. Podstawą wpisu hipoteki przymusowej jest:

- 1) doręczona decyzja:
 - a) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego,
 - b) określająca wysokość zobowiązania podatkowego,
 - c) określająca wysokość odsetek za zwłokę,
 - d) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
 - e) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej,
 - f) o odpowiedzialności spadkobiercy,
 - g) określająca wysokość zwrotu podatku;

2) tytuł wykonawczy lub zarządzenie zabezpieczenia, jeżeli może być wystawione, na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji bez wydawania decyzji, o której mowa w pkt 1.

§ 3. Wpisu hipoteki przymusowej do księgi wieczystej dokonuje właściwy urząd rejonowy, a w przypadku hipoteki morskiej przymusowej właściwa izba morską na wniosek organu podatkowego.

Art. 36 (uchylony)

Art. 37 (uchylony)

Art. 38 [Wniosek organu podatkowego]

§ 1. Organy podatkowe mogą występować z wnioskiem o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości podatnika, płatnika, inkasenta, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe.

§ 2. Jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie zobowiązania podatkowego dokonywane jest przez złożenie wniosku o wpis do zbioru dokumentów.

Art. 39 [Wyjawienie przedmiotu hipoteki]

§ 1. W toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wzywa stronę postępowania lub kontrolowanego do złożenia o wiadczenia o:

- 1) nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej;
- 2) rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego.

§ 2. Strona lub kontrolowany mogą odmówić złożenia o wiadczenia.

§ 3. O wiadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Odpowiedzialność karnej za fałszywe zeznania nie podlega niepodanie szacunkowej wartości rzeczy lub praw majątkowych albo podanie wartości nieodpowiadającej rzeczywistości wartości ujawnionych rzeczy lub praw.

§ 4. Organ podatkowy jest obowiązany przedstawić osobę wezwaną o prawie odmowy złożenia o wiadczenia oraz o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu zapewnienia jednolitości składanych o wiadczenia określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza o wiadczenia, o którym mowa w § 1, uwzględniając:

- 1) dane identyfikujące osoby składające o wiadczenie;
- 2) rodzaj, miejsce położenia i powierzchnię nieruchomości, rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki przymusowej, miejsce położenia rzeczy, w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe, numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów i oznaczenie adresu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, stan prawny nieruchomości wraz z ewentualnymi obciążeniami oraz szacunkową wartość nieruchomości lub praw;
- 3) rodzaj rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dane identyfikujące te rzeczy lub prawa, ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami oraz szacunkową wartość rzeczy ruchomych lub praw.

Art. 40 (uchylony)

Art. 41 [Zastaw skarbowy]

§ 1.⁴⁾ Skarbowi Państwa i jednostkom samorządu terytorialnego z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, a także z tytułu zaległości podatkowych stanowiących ich dochód oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości przysługuje zastaw skarbowy na wszystkich bieżących własności podatnika oraz stanowiących współwłasność czynnego podatnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, jeżeli wartość poszczególnych rzeczy lub praw wynosi w dniu ustanowienia zastawu co najmniej 12 300 zł, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Zastawem skarbowym nie mogą być obciążone rzeczy lub prawa majątkowe niepodlegające egzekucji oraz mogące być przedmiotem hipoteki.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe.

Art. 42 [Powstanie zastawu skarbowego]

§ 1. Zastaw skarbowy powstaje z dniem wpisu do rejestru zastawów skarbowych.

§ 2. Zastaw skarbowy wpisany wcześnie ma pierwszeństwo przed zastawem skarbowym wpisanym później.

§ 3. Zastaw skarbowy jest skuteczny wobec każdego dorozowego właściciela przedmiotu zastawu i ma pierwszeństwo przed jego wierzycielami osobistymi, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. W przypadku gdy rzecz ruchoma lub prawo majątkowe zostały obciążone zastawem ujawnionym w innym rejestrze prowadzonym na podstawie odrębnych ustaw, zastaw wpisany wcześnie ma pierwszeństwo przed zastawem wpisanym później.

§ 5. Zastaw skarbowy wygasa:

- 1) z mocy prawa z dniem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego albo
- 2) z dniem wykreślenia wpisu z rejestru zastawów skarbowych, albo
- 3) z dniem egzekucyjnej sprzedaży przedmiotu zastawu.

§ 6. O dokonaniu wpisu oraz wykreśleniu zastawu skarbowego naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia podatnika, płatnika lub inkasenta, następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiadającą za zaległość podatkową, z zastrzeżeniem art. 42a § 2.

§ 7. Zaspokojenie z przedmiotu zastawu skarbowego następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 42a [Wykreślenie wpisu z rejestru zastawów skarbowych]

§ 1. Wykreślenie wpisu z rejestru zastawów skarbowych następuje, jeżeli rzecz lub prawo obciążone zastawem skarbowym w dniu jego ustanowienia nie stanowiły własności podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za zaległość podatkową. Wniosek o wykreślenie wpisu składa się w terminie 7 dni od dnia, w którym osoba powołująca się na swoje prawo własności powziła wiadomość o ustanowieniu zastawu.

§ 2. W sprawie wykreślenia wpisu z rejestru zastawów skarbowych w przypadku określonym w § 1 wydaje się decyzję.

Art. 43 [Rejestry zastawów skarbowych]

§ 1. Rejestry zastawów skarbowych prowadzone są przez naczelników urzędów skarbowych.

§ 2. Centralny Rejestr Zastawów Skarbowych prowadzi minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 44 [Wpis do rejestru]

§ 1. Wpis zastawu skarbowego do rejestru dokonywany jest na podstawie doręczonej decyzji:

- 1) ustalając wysokość zobowiązania podatkowego;
- 2) określając wysokość zobowiązania podatkowego;
- 3) określając wysokość odsetek za zwłokę;
- 4) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta;
- 5) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej;
- 6) o odpowiedzialności spadkobiercy;
- 7) określając wysokość zwrotu podatku.

§ 2. Dla zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 podstawy wpisu zastawu skarbowego stanowi również deklaracja, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane. Wpis zastawu skarbowego nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 14 dni od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów.

Art. 45 [Spis rzeczy ruchomych] Spisu rzeczy ruchomych oraz zbywalnych praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dokonuje organ podatkowy.

Art. 45a (uchylony)

Art. 46 [Wypisy z rejestrów]

§ 1. Organ prowadzący rejestr, na wniosek zainteresowanego, wydaje wypis z rejestru zastawów skarbowych zawierający informacje o obciążeniu rzeczy lub prawa zastawem skarbowym oraz o wysokości zabezpieczonego zastawem skarbowym zobowiązania podatkowego lub zaległości podatkowej.

§ 2. Za wydanie wypisu, o którym mowa w § 1, pobiera się opłat stanowiącą dochód budżetu państwa.

§ 2a. Wydanie wypisu, o którym mowa w § 1, nie narusza przepisów o tajemnicy skarbowej.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór rejestrów, o których mowa w art. 43, sposób prowadzenia tych rejestrów, uwzględniając termin wpisu zastawu skarbowego do rejestru oraz termin przekazywania informacji z rejestrów do Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych;

2) wysokość opłaty, o której mowa w § 2, uwzględniając koszty związane z wydaniem wypisu.

Rozdział 4. Terminy płatności.

Art. 47 [Terminy płatności]

§ 1. Termin płatności podatku wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalając wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 2. Jeżeli przepisy prawa podatkowego określają kalendarzowo terminy płatności podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku, a decyzja ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego nie została doręczona co najmniej na 14 dni przed terminem płatności podatku, pierwszej zaliczki na podatek lub pierwszej raty podatku, obowiązuje termin określony w § 1.

§ 3. Jeżeli podatnik jest obowiązany sam obliczyć i wpłaci podatek, za termin płatności uważa się ostatni dzień, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, wpłata powinna nastąpić.

§ 4. Terminem płatności dla płatników jest ostatni dzień, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, powinna nastąpić wpłata należności z tytułu podatku.

§ 4a. Terminem płatności dla inkasentów jest dzień następujący po ostatnim dniu, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, wpłata podatku powinna nastąpić, chyba że organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego wyznaczył termin późniejszy.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, terminy płatności poszczególnych podatków, zaliczek na podatek lub rat podatku, wskazując dzień, miesiąc i rok, w którym upływa termin płatności.

Art. 48 [Odraczanie terminów]

§ 1. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może odracza terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego, z wyjątkiem terminów określonych w art. 68-71, art. 77 § 1-3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118.

§ 2. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do terminów dotyczących płatników lub inkasentów.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczów organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1, uwzględniając właściwość organów w zakresie czynności, dla których przewidziane są terminy, oraz termin udzielanego odroczenia.

Art. 49 [Termin płatności]

§ 1. W razie wydania decyzji na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub pkt 2 nowym terminem płatności jest dzień, w którym, zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę.

§ 2. Jeżeli w terminie określonym w decyzji podatnik nie dokonał zapłaty odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub nie zapłacił którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę, terminem płatności podatku lub zaległości podatkowej objętej odroczeniem lub rat staje się odpowiednio termin określony w art. 47 § 1-3.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do odroczonych lub rozłożonych na raty należności płatników lub inkasentów.

Art. 50 [Delegacja uprawnień - terminy] Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego z wyjątkiem terminów określonych w art. 68-71, art. 77 § 1, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118, określając grupy podatników, którym przedłużono terminy, rodzaje czynności, których termin wykonania został przedłużony, oraz dzień upływu przedłużonego terminu.

Rozdział 5. Zaległość podatkowa.

Art. 51 [Zaległość podatkowa]

§ 1. Zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie płatności.

§ 2. Za zaległość podatkową uważa się także niezapłacony w terminie płatności zaliczek na podatek, w tym również zaliczek, o których mowa w art. 23a, lub rat podatku.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się również do należności z tytułu podatków, zaliczek na podatki oraz rat podatków niewpłaconych w terminie płatności przez płatnika lub inkasenta.

Art. 52 [Inne zaległości]

§ 1. Na równi z zaległościami podatkowymi traktuje się także:

1) nadpłaty, jeżeli w zeznaniu lub w deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, została wykazana nienależnie lub w wysokości wyszej od należnej, a organ podatkowy dokonał jej zwrotu lub zaliczenia na poczet zaległości podatkowych bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych;

2) zwrot podatku, jeżeli podatnik otrzymał go nienależnie lub w wysokości wyszej od należnej lub został on zaliczony na poczet zaległości podatkowej albo bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych, chyba że podatnik wykazał, że nie nastąpiło to z jego winy;

3) wynagrodzenie płatników lub inkasentów pobrane nienależnie lub w wysokości wyszej od należnej;

4) oprocentowanie nienależnej nadpłaty lub zwrotu podatku zwrócone lub zaliczone na poczet zaległych, bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych.

§ 1a. Przepis § 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio wobec:

1) byłego wspólnika spółki niemającej osobowość prawną,

2) osoby fizycznej, która zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej

- w zakresie zwrotu podatku dokonanego im po rozwiązaniu spółki w przypadku, o którym mowa w pkt 1, lub po zakończeniu działalności gospodarczej w przypadku, o którym mowa w pkt 2, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 2. Przepisów § 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli zwrot nadpłaty lub zwrot podatku został dokonany w trybie przewidzianym w art. 274.

Rozdział 6. Odsetki za zwłokę i opłata prolongacyjna.

Art. 53 [Naliczanie odsetek]

§ 1. Od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem art. 54, naliczane są odsetki za zwłokę.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do należności, o których mowa w art. 52 § 1, oraz do nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek, w których przekraczającej wysokość podatku należnego za rok podatkowy.

§ 3. Odsetki za zwłokę nalicza podatnik, płatnik, inkasent, następcą prawnym lub osoba trzecia odpowiadająca za zaległości podatkowe, z zastrzeżeniem art. 53a, art. 62 § 4, art. 66 § 5, art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 i art. 76a § 1.

§ 4. Odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego.

§ 5. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 1, odsetki za zwłokę naliczane są odpowiednio od dnia:

1) zwrotu nadpłaty, zwrotu podatku, zwrotu oprocentowania lub zaliczenia na poczet zaległości podatkowych lub na poczet bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych;

2) pobrania wynagrodzenia.

Art. 53a [Określenie wysokości odsetek za zwłok]

§ 1. Jeżeli w postępowaniu podatkowym po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego organ podatkowy stwierdzi, że podatnik mimo to czego na nim obowiązuje nie złożył deklaracji, wysokość zaliczek jest inna niż wykazana w deklaracji lub zaliczki nie zostały zapłacone w całości lub w części, organ ten wydaje decyzję, w której określa wysokość odsetek za zwłok na dzień złożenia zeznania podatkowego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy, a w przypadku niezłożenia zeznania w terminie - odsetki na ostatni dzień terminu złożenia zeznania, przyjmując prawidłową wysokość zaliczek na podatek.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do zaliczek na podatek od towarów i usług.

Art. 54 [Zwolnienie z odsetek]

§ 1. Odsetek za zwłok nie nalicza się:

1) za okres zabezpieczenia, od zabezpieczonej kwoty zobowiązania, jeżeli objęte zabezpieczeniem środki pieniężne, w tym kwoty uzyskane ze sprzedaży objętych zabezpieczeniem rzeczy lub praw, zostały zaliczone na poczet zaległości podatkowych;

2) za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 227 § 1, do dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy;

3) za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 139 § 3, do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego, jeżeli decyzja organu odwoławczego nie została wydana w terminie, o którym mowa w art. 139 § 3;

4) w przypadku zawieszenia postępowania z urzędu - od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania do dnia doręczenia postanowienia o podjęciu zawieszonych postępowania;

5) jeżeli wysokość odsetek nie przekraczała trzykrotnie wartości opłaty pobieranej przez operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej;

6) *(uchylony)*

7) za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia doręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania;

7a) za okres od dnia następnego po upływie dwóch lat od dnia złożenia deklaracji, od zaległości związanych z popełnionymi w deklaracji błędami rachunkowymi lub oczywistymi omyłkami, jeżeli w tym okresie nie zostały one ujawnione przez organ podatkowy;

8) w zakresie przewidzianym w odrębnych ustawach.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 3 i 7 nie stosuje się, jeżeli do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczyniła się strona lub jej przedstawiciel lub opóźnienie powstało z przyczyn niezależnych od organu.

§ 3. Przepisy § 1 pkt 2, 3 i 7 stosuje się również w razie uchylecia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

§ 4. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio w razie przeniesienia na poczet zobowiązań podatkowych zajętych uprzednio rzeczy lub praw majątkowych.

§ 5. *(uchylony)*

Art. 55 [Wpłacanie odsetek]

§ 1. Odsetki za zwłok wpłacane są bez wezwania organu podatkowego.

§ 2. Jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłok, wpłacony zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty zaległości podatkowej oraz kwoty odsetek za zwłok w stosunku, w jakim, w dniu wpłaty, pozostaje kwota zaległości podatkowej do kwoty odsetek za zwłok.

Art. 56 [Wysokość odsetek]

§ 1. Stawka odsetek za zwłok jest równa sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8%.

§ 1a. W przypadku złożenia prawnie skutecznej korekty deklaracji wraz z uzasadnieniem przyczyn korekty i zapłaty w całości, w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty, zaległości podatkowej, stosuje się obniżona stawka odsetek za zwłok w wysokości 75% stawki, o której mowa w § 1. Stawka odsetek za zwłok jest zaokrąglana w górę do dwóch miejsc po przecinku.

§ 1b. Przepisu § 1a nie stosuje się do korekty deklaracji:

1) złożonej po doręczeniu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, a w przypadkach, gdy nie stosuje się zawiadomienia - po zakończeniu kontroli podatkowej;

2) dokonanej w wyniku czynności sprawdzających.

§ 2. Stawka odsetek za zwłok ulega obniżeniu lub podwyższeniu w stopniu odpowiadającym obniżeniu lub podwyższeniu podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, począwszy od dnia, w którym stopa ta uległa zmianie.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" stawkę odsetek za zwłok, o której mowa w § 1, oraz obniżoną stawkę odsetek za zwłok, o której mowa w § 1a.

Art. 57 [Opłata prolongacyjna]

§ 1. W decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2, dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, organ podatkowy ustala opłatę prolongacyjną od kwoty podatku lub zaległości podatkowej.

§ 2. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50% ogłaszanej na podstawie art. 56 § 3 stawki odsetek za zwłok.

§ 3. Wysokość opłaty prolongacyjnej oblicza się przy zastosowaniu stawki opłaty prolongacyjnej obowiązującej w dniu wydania decyzji, o której mowa w § 1.

§ 4. Opłata prolongacyjna wpłacana jest w terminach płatności, o których mowa w art. 49 § 1; w razie niedotrzymania terminu płatności przepis art. 49 § 2 i 3 oraz art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Nie ustala się opłaty prolongacyjnej, gdy przyczyną wydania decyzji, o której mowa w § 1, były klaska żywiołowa lub wypadek losowy.

§ 6. Organ podatkowy może odstąpić od ustalenia opłaty prolongacyjnej, jeżeli wydanie decyzji, o której mowa w § 1, następuje w związku z postępowaniem układowym lub na podstawie odrębnych ustaw.

§ 7. Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa może wprowadzić opłatę prolongacyjną - w wysokości nie większej niż określona w § 2 - z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków oraz zaległości podatkowych stanowiących dochód odpowiednio - gminy, powiatu lub województwa. Przepisy § 3-5

stosuje si odpowiednio.

§ 8. Przepisy § 1-4 i 7 stosuje si równie do odroczonych lub rozło onych na raty nale no ci płatników lub inkasentów, nast pów prawnych oraz osób trzecich.

Art. 58 [Delegacja] Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych okre li, w drodze rozporz dzenia, szczegółowe zasady naliczania odsetek za zwłok oraz opłaty prolongacyjnej.

Rozdział 7. Wyga ni cie zobowi za podatkowych.

Art. 59 [Wyga ni cie zobowi zania]

§ 1. Zobowi zanie podatkowe wygasa w cało ci lub w cz ci wskutek:

- 1) zapłaty;
- 2) pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;
- 3) potr cenia;
- 4) zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku;
- 5) zaniechania poboru;
- 6) przeniesienia własno ci rzeczy lub praw maj tkowych;
- 7) przeje cia własno ci nieruchomości lub prawa maj tkowego w post powaniu egzekucyjnym;
- 8) umorzenia zaległo ci;
- 9) przedawnienia;
- 10) zwolnienia z obowi zku zapłaty na podstawie art. 14m.

§ 2. Zobowi zanie płatnika lub inkasenta wygasa w cało ci lub w cz ci wskutek:

- 1) wpłaty;
- 2) zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku;
- 3) umorzenia, w przypadkach przewidzianych w art. 67d § 3;
- 4) przeje cia własno ci nieruchomości lub przeje cia prawa maj tkowego w post powaniu egzekucyjnym;
- 5) przedawnienia;
- 6) zwolnienia z obowi zku zapłaty na podstawie art. 14m.

Art. 60 [Termin dokonania zapłaty]

§ 1. Za termin dokonania zapłaty podatku uwa a si :

1) ⁶⁾ przy zapłacie gotówk - dzie wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszcz dno ciowo-kredytowej, biurze usług płatniczych lub w instytucji płatniczej albo dzie pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta;

2) w obrocie bezgotówkowym - dzie obci enia rachunku bankowego podatnika lub rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszcz dno ciowo-kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w instytucji płatniczej na podstawie polecenia przelewu.

§ 1a. W przypadku polecenia przelewu z rachunku bankowego podatnika w banku lub instytucji kredytowej lub rachunku płatniczego podatnika w unijnej instytucji płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U. Nr 199, poz. 1175 i Nr 291, poz. 1707), niemaj cych siedziby lub oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za termin zapłaty podatku uwa a si dzie obci enia tego rachunku, je eli wpłacana kwota zostanie uznana na rachunku bankowym organu podatkowego w terminie wskazanym w art. 54 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. W razie przekroczenia tego terminu za termin zapłaty uwa a si dzie uznania kwoty na rachunku bankowym organu podatkowego.

§ 2. Przepisy § 1 i 1a stosuje si równie do wpłat dokonywanych przez płatnika lub inkasenta.

§ 3. Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem wła ciwym do spraw ł czno ci i po zasi gni ciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, mo e okre li , w drodze rozporz dzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego, uwzgl dniaj c dane identyfikuj ce wpłacaj cego oraz tytuł wpłaty.

§ 4. Zlecenia płatnicze na rzecz organów podatkowych mog by składane równie w formie dokumentu elektronicznego przy u yciu oprogramowania udost pnionego przez banki lub innego dostawc usług płatniczych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, uprawnionego do przyjmowania zlece płatniczych albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub innym dostawc usług płatniczych przyjmuj cym zlecenie.

§ 5. Zlecenie płatnicze, o którym mowa w § 4, powinno zawiera dane identyfikuj ce wpłacaj cego, w tym identyfikator podatkowy, oraz powinno wskazywa tytuł wpłaty, przy czym niepodanie lub bł dne podanie tych informacji stanowi podstaw do odmowy realizacji wpłaty gotówkowej lub polecenia przelewu.

§ 6. Rozliczanie płatno ci na rzecz organów podatkowych nast puje poprzez mi dzybankowy system rozlicze elektronicznych w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków mi dzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.

Art. 61 [Rozliczenia bezgotówkowe]

§ 1. Zapłata podatków przez podatników prowadz cych działalno gospodarcz i obowi zanych do prowadzenia ksi gi rachunkowej lub podatkowej ksi gi przychodów i rozchodów nast puje w formie polecenia przelewu.

§ 1a. Zapłata opłaty skarbowej przez podatników, o których mowa w § 1, mo e nast pi w gotówce.

§ 1b. Zapłata podatków przez mikroprzedsi biorców w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z pó n. zm.) mo e nast pi równie w gotówce.

§ 2. Form rozlicze , o której mowa w § 1, stosuje si równie do wpłat kwot podatków pobranych przez płatników, je eli płatnicy spełniaj warunki okre lone w § 1.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje si :

- 1) do zapłaty podatków niezwi zanych z prowadzon działalno ci gospodarcz ;
- 2) gdy zapłata podatku, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, jest dokonywana papierami warto ciowymi lub znakami akcyzy;
- 3) do pobierania podatków przez płatników lub inkasentów.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, doprecyzować zasady zapłaty niektórych podatków papierami wartościowymi, określić szczegółowe zasady stosowania tej formy zapłaty podatku, termin i sposób dokonania zapłaty, rodzaj papieru wartościowego oraz sposób obliczenia jego wartości dla potrzeb zapłaty podatku.

Art. 61a [Zapłata podatku kart płatniczych]⁷⁾

§ 1. Rada gminy, rada powiatu oraz sejmik województwa mogą, w drodze uchwały, doprecyzować zasady zapłaty podatków, stanowiących dochody odpowiednio budżetu gminy, powiatu lub województwa, instrumentem płatniczym, w tym instrumentem płatniczym, na którym przechowywany jest pieniądz elektroniczny.

§ 2. W przypadku wymienionym w § 1 za termin dokonania zapłaty podatku uważa się dzień obciążenia rachunku płatniczego podatnika, płatnika lub inkasenta lub jego rachunku w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, innego niż płatniczy, albo dzień pobrania wartości pieniądza z rachunku elektronicznego.

Art. 62 [Wiele zobowiązań za podatkowych]

§ 1. Jeżeli na podatnika ciąży zobowiązanie z różnych tytułów, dokonanie wpłat zalicza się na poczet podatku, poczynsz od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskazuje, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty.

§ 2. Jeżeli na podatnika ciąży zobowiązanie z tytułu zaliczek na podatek, dokonanie wpłat zalicza się na poczet zaliczki, poczynsz od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie dokonywania wpłat na poczet rat, na jakie rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę oraz rat podatku.

§ 4. Do wpłat zaliczanych na poczet zaległości podatkowej stosuje się art. 55 § 2. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

§ 5. Przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do wpłat dokonywanych przez płatników, inkasentów, następców prawnych oraz osoby trzecie.

Art. 62a [Odpowiednie zastosowanie przepisów] Przepisy dotyczące zapłaty podatku stosuje się odpowiednio do zaliczenia na poczet zobowiązania podatkowego środków pieniężnych przyjętych jako zabezpieczenie na podstawie art. 33d § 2 pkt 6 i 7.

Art. 63 [Zakreślenie podstawy opodatkowania]

§ 1. Podstawy opodatkowania, kwoty podatków, odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, oprocentowanie nadpłat oraz wynagrodzenia przysługujące płatnikom i inkasentom zakreśla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych, z zastrzeżeniem § 1a i 2.

§ 1a. Podstawy opodatkowania, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz kwoty podatków od nich pobierane zakreśla się do pełnych groszy w górę.

§ 2. Zakreślenia podstaw opodatkowania i kwot podatków nie stosuje się do opłat, o których mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych.

Art. 64 [Wzajemne potrącenia]

§ 1. Zobowiązania podatkowe oraz zaległości podatkowe wraz z odsetkami za zwłokę w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa podlegają, na wniosek podatnika, potrąceniu z wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności podatnika wobec Skarbu Państwa z tytułu:

- 1) prawomocnego wyroku sądowego wydanego na podstawie art. 417 lub art. 417² Kodeksu cywilnego;
- 2) prawomocnej ugody sądowej zawartej w związku z zaistnieniem okoliczności przewidzianych w art. 417 lub art. 417² Kodeksu cywilnego;
- 3) nabycia przez Skarb Państwa nieruchomości na cele uzasadniające jej wyłączenie lub wyłączenia nieruchomości na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami;
- 4) odszkodowania za niesłuszne skazanie, tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie, uzyskanego na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego;
- 5) odszkodowania uzyskanego na podstawie przepisów o uznaniu za nieważne orzeczenia wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz bytu Państwa Polskiego;
- 6) odszkodowania orzeczonego w decyzji organu administracji rządowej.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do wzajemnych, bezspornych i wymagalnych wierzytelności podatnika wobec państwowych jednostek budżetowych z tytułu zamówień wykonanych przez niego na podstawie umów zawartych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, pod warunkiem że potrącenie jest dokonywane przez tego podatnika i z tej wierzytelności.

§ 2a. Do potrącenia zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Potrącenia z tytułów wymienionych w § 1 i 2 mogą również dokonać z urzędu.

§ 4. Na wniosek podatnika wierzytelności z tytułów wymienionych w § 1 i 2 mogą również zaliczane na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

§ 5. Potrącenie następuje z dniem:

- 1) złożenia wniosku, który został uwzględniony;
- 2) wydania z urzędu postanowienia o potrąceniu.

§ 6. Odmowa potrącenia następuje w drodze decyzji.

§ 6a. Potrącenie następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 7. Jednostka budżetowa, której zobowiązanie zostało potrącone z wierzytelności podatnika, jest obowiązana wpłacić równowartość wygasłego podatku do organu podatkowego w terminie 7 dni od dnia dokonania potrącenia. Od niewpłaconej w terminie równowartości wygasłego podatku nalicza się odsetki za zwłokę.

Art. 65 [Potrącenia na mocy wyroku]

§ 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 64 § 1, przysługuje również podatnikom w stosunku do gminy, powiatu lub województwa z tytułu:

- 1) prawomocnego wyroku sądowego wydanego na podstawie art. 417 lub art. 417² Kodeksu cywilnego;
- 2) prawomocnej ugody sądowej zawartej w związku z zaistnieniem okoliczności przewidzianych w art. 417 lub art. 417² Kodeksu cywilnego;

3) nabycia przez gminę, powiat lub województwo nieruchomości na cele uzasadniającej jej wyłączenie lub wyłączenia nieruchomości na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami;

4) odszkodowania orzeczonego w decyzji wydanej przez wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa.

§ 2. Przepisy art. 64 § 2-7 stosuje się odpowiednio.

Art. 66 [Przeniesienie własności na Skarb Państwa]

§ 1. Szczególnym przypadkiem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego jest przeniesienie własności rzeczy lub praw majątkowych na rzecz:

1) Skarbu Państwa - w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa;

2) gminy, powiatu lub województwa - w zamian za zaległości podatkowe z tytułu podatków stanowiących dochody ich budżetów.

§ 2. Przeniesienie następuje na wniosek podatnika:

1) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, na podstawie umowy zawartej, za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, między starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej a podatnikiem;

2) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, na podstawie umowy zawartej między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a podatnikiem.

§ 3. Umowa, o której mowa w § 2, wymaga formy pisemnej.

§ 3a. Starosta powiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego naczelnika urzędu celnego o zawarciu umowy, o której mowa w § 2, przesyłając jednocześnie jej kopię.

§ 3b. Wyrażenie lub odmowa wyrażenia zgody, o której mowa w § 2 pkt 1, następuje w drodze postanowienia.

§ 4. W przypadkach wymienionych w § 1 za termin wygaśnięcia zobowiązania podatkowego uważa się dzień przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych.

§ 5. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w § 2, organ podatkowy pierwszej instancji wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie zobowiązania podatkowego. Przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 67 (uchylony)

Rozdział 7a. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych.

Art. 67a [Odroczenie, umorzenie na wniosek]

§ 1. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, z zastrzeżeniem art. 67b, w przypadkach uzasadnionych w innym interesem podatnika lub interesem publicznym, może:

1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty;

2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji, o której mowa w art. 53a;

3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłat prologacyjnych.

§ 2. Umorzenie zaległości podatkowej powoduje również umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub w takiej części, w jakiej została umorzona zaległość podatkowa.

Art. 67b [Katalog ulg]

§ 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, określonych w art. 67a:

1) które nie stanowią pomocy publicznej;

2) które stanowią pomoc de minimis - w zakresie i na zasadach określonych w bezprejudycznym obowiązujących aktach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;

3) które stanowią pomoc publiczną:

a) udzielaną w celu naprawienia szkód wyrządzonych przez klęski żywiołowe lub inne nadzwyczajne zdarzenia,

b) udzielaną w celu zapobiegania lub likwidacji poważnych zakłóceń w gospodarce o charakterze ponadsektorowym,

c) udzielaną w celu wsparcia krajowych przedsiębiorców działających w ramach przedsięwzięcia gospodarczego podejmowanego w interesie europejskim,

d) udzielaną w celu promowania i wspierania kultury, dziedzictwa narodowego, nauki i oświaty,

e) b, d, c rekompensatę za realizację usług wiadczonych w ogólnym interesie gospodarczym powierzonych na podstawie odrębnych przepisów,

f) na szkolenia,

g) na zatrudnienie,

h) na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw,

i) na restrukturyzację,

j) na ochronę środowiska,

k) na prace badawczo-rozwojowe,

l) regionalną,

m) udzielaną na inne przeznaczenia określone na podstawie § 6 przez Radę Ministrów.

§ 2. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadku wymienionym w § 1 pkt 3 lit. a, mogą być udzielane jako pomoc indywidualna albo w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

§ 3. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3 lit. b-g oraz lit. i-l mogą być udzielane jako pomoc indywidualna zgodna z programami rządowymi lub samorządowymi albo udzielane w ramach programów pomocowych określonych w odrębnych przepisach.

§ 4. Ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadku wymienionym w § 1 pkt 3 lit. h mogą być udzielane po spełnieniu szczegółowych warunków określonych na podstawie § 5.

§ 5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, o których mowa w art. 67a, w przypadku wymienionym w § 1 pkt 3 lit. h wraz ze wskazaniem przypadków, w których ulgi są udzielane jako pomoc indywidualna, mając na uwadze dopuszczalne

przeznaczenia i warunki udzielania pomocy państwa określone w przepisach prawa wspólnotowego.

§ 6. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż określone w § 1 pkt 3 lit. a-I, przeznaczenia pomocy udzielanej w formie ulg w spłacie zobowiązań za podatkowych, o których mowa w art. 67a, oraz szczegółowe warunki udzielania tych ulg dla określonych przez Radę Ministrów przeznaczeń wraz ze wskazaniem przypadków, w których ulgi udzielane są jako pomoc indywidualna, mając na uwadze dopuszczalność i warunki udzielania pomocy państwa określone w przepisach prawa wspólnotowego.

Art. 67c [Odpowiednie stosowanie]

§ 1. Przepisy art. 67a § 1 pkt 1 i 2 oraz art. 67b stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów.

§ 2. Przepisy art. 67a oraz art. 67b stosuje się odpowiednio do należności przypadających od spadkobierców podatnika lub płatnika oraz osób trzecich.

Art. 67d [Przesłanki udzielania ulg]

§ 1. Organ podatkowy może z urzędu udzielać ulg w spłacie zobowiązań za podatkowych, o których mowa w art. 67a § 1 pkt 3, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- 2) kwota zaległości podatkowej nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym;
- 3) kwota zaległości podatkowej nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym;
- 4) podatnik zmarł, nie pozostawiając żadnego majątku lub pozostawił ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 5000 zł, i jednocześnie nie brak jest spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 3 i 4, decyzją umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy.

§ 3. Przepisy § 1 pkt 3 i 4 i § 2 stosuje się odpowiednio do umarzania zaległości płatnika lub inkasenta.

Art. 67e [Upoważnienie ustawowe] Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową poszczególnych organów podatkowych w sprawach stosowania ulg w spłacie zobowiązań za podatkowych, uwzględniając wysokość kwoty będącej przedmiotem ulgi oraz terminy wpłat podatku lub zaległości podatkowej.

Rozdział 8. Przedawnienie.

Art. 68 [Termin przedawnienia]

§ 1. Zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w art. 21 § 1 pkt 2, nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstało zobowiązanie podatkowe.

§ 2. Jeżeli podatnik:

- 1) nie złożył deklaracji w terminie przewidzianym w przepisach prawa podatkowego,
- 2) w złozonej deklaracji nie ujawnił wszystkich danych niezbędnych do ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego,

zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w § 1, nie powstaje, pod warunkiem że decyzja ustalająca wysokość tego zobowiązania została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstało zobowiązanie podatkowe.

§ 3. Dodatkowe zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstało zobowiązanie podatkowe.

§ 4. Zobowiązanie z tytułu opodatkowania dochodu niezajmującego pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów lub pochodzącego ze źródeł nieujawnionych nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin złożenia zeznania rocznego dla podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, za rok podatkowy, którego dotyczy decyzja.

§ 5. Bieg terminu przedawnienia zawieszają się, jeżeli wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia trwa do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata.

Art. 69 [Utrata ulgi]

§ 1. W razie niedopełnienia przez podatnika warunków uprawniających do skorzystania z uzyskanej ulgi podatkowej, prawo do wydania decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe powstaje w dniu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące utratę prawa do ulgi.

§ 2. Termin do wydania decyzji, o której mowa w § 1, wynosi 3 lata od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące utratę prawa do ulgi podatkowej, a jeżeli podatnik nie zgłosił organowi podatkowemu utraty prawa do ulgi co najmniej na 2 miesiące przed upływem tego terminu - termin do wydania decyzji, o której mowa w § 1, wynosi 5 lat.

§ 3. Ustalenie wysokości zobowiązania podatkowego następuje na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dniu powstania obowiązku podatkowego oraz istniejącego w tym dniu stanu faktycznego.

§ 4. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami, zobowiązanie podatkowe ustalone jest na rok kalendarzowy lub na inny okres, decyzja, o której mowa w § 1, wydawana jest na podstawie stanu prawnego obowiązującego w dniu nabycia prawa do ulgi.

Art. 70 [Termin przedawnienia zobowiązania]

§ 1. Zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.

§ 2. Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczyna się ulega zawieszeniu:

1) od dnia wydania decyzji, o których mowa w art. 67a § 1 pkt 1 lub 2, do dnia terminu płatności ci odroczonego podatku lub zaległości podatkowej, ostatniej raty podatku lub ostatniej raty zaległości podatkowej;

2) od dnia wejścia w życie rozporządzenia w sprawie przedłużenia terminu płatności podatku, wydanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do dnia upływu przedłużonego terminu.

§ 3. Bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o układowym postępowaniu upadłościowego.

§ 4. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zastosowano środek egzekucyjny.

§ 5. *(uchylony)*

§ 6. ⁶⁾ Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczyna się ulega

zawieszeniu, z dniem:

1) wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiążące się z niewykonaniem tego zobowiązania;

2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzję dotyczącą tego zobowiązania;

3) wniesienia skargi ustalenia przez sąd powszechny istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa;

4) doręczenia postanowienia o przyjęciu zabezpieczenia, o którym mowa w art. 33d § 2, lub doręczenia zarządzenia zabezpieczenia w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;

5) ¹⁰⁾ doręczenia zawiadomienia o przystąpieniu do zabezpieczenia w przypadkach określonych w art. 32a § 3 i art. 35 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2012 r. poz. 1015, z późn. zm. ¹¹⁾).

§ 7. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się, a po zawieszeniu biegnie dalej, od dnia następującego po dniu:

1) prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe;

2) doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności;

3) uprawomocnienia się orzeczenia sądu powszechnego w sprawie ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa;

4) wygaśnięcia decyzji o zabezpieczeniu;

5) zakończenia postępowania zabezpieczającego w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 8. Nie ulegają przedawnieniu zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub zastawem skarbowym, jednak nie po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu.

Art. 70a [Zawieszenie terminu przedawnienia]

§ 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 i 3 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, jeżeli ma miejsce ustalenie lub określenie zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.

§ 2. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, następuje od dnia wystąpienia przez organ podatkowy z wnioskiem do organu innego państwa do dnia uzyskania przez organ podatkowy danej informacji - jednak nie dłużej niż przez okres 3 lat.

§ 3. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, może nastąpić wielokrotnie; w takich przypadkach okres łącznego zawieszenia terminu przedawnienia nie może przekroczyć 3 lat.

Art. 70b (uchylony)

Art. 70c [Zawiadomienie podatnika] ¹²⁾ Organ podatkowy właściwy w sprawie zobowiązania podatkowego, z którego niewykonaniem wiąże się podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, zawiadamia podatnika o nierozpoczęciu lub zawieszeniu biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w przypadku, o którym mowa w art. 70 § 6 pkt 1, najpóźniej z upływem terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 70 § 1, oraz o rozpoczęciu lub dalszym biegu terminu przedawnienia po upływie okresu zawieszenia.

Art. 71 [Odpowiednie stosowanie] ¹³⁾ Przepisy art. 70 i art. 70c stosuje się odpowiednio do należności płatników lub inkasentów z tytułu niepobranej albo niewpłaconych podatków.

Rozdział 9. Nadpłata.

Art. 72 [Nadpłata]

§ 1. Za nadpłat uważa się kwotę:

1) nadpłaconego lub nienależnie zapłaconego podatku;

2) podatku pobranego przez płatnika nienależnie lub w wysokości większej od należnej;

3) zobowiązania zapłaconego przez płatnika lub inkasenta, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 30 § 4, określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej;

4) zobowiązania zapłaconego przez osobę trzecią lub spadkobiercę, jeżeli w decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej lub decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego spadkodawcy określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

§ 2. Jeżeli wpłata dotyczyła zaległości podatkowej, na równi z nadpłatą traktuje się także wpłaty, która została zaliczona na poczet odsetek za zwłokę.

Art. 73 [Powstanie nadpłaty]

§ 1. Nadpłata powstaje, z zastrzeżeniem § 2, z dniem:

- 1) zapłaty przez podatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej;
- 2) pobrania przez płatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej;
- 3) zapłaty przez płatnika lub inkasenta należnego, wynikające z decyzji o jego odpowiedzialności podatkowej, jeżeli należność została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej;
- 4) wpłaty przez płatnika lub inkasenta podatku w wysokości większej od wysokości pobranego podatku;
- 5) zapłaty przez osobę trzecią lub spadkobiercę należnego, wynikające z decyzji o odpowiedzialności podatkowej lub decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego spadkodawcy, jeżeli należność została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

6) (uchylony)

§ 2. Nadpłata powstaje z dniem złożenia:

- 1) zeznania rocznego - dla podatników podatku dochodowego;
- 2) deklaracji podatku akcyzowego - dla podatników podatku akcyzowego;
- 3) deklaracji o wpłatach z zysku za rok obrotowy - dla jednoosobowych spółek Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych;
- 4) deklaracji kwartalnej dla podatku od towarów i usług - dla podatników podatku od towarów i usług.

Art. 74 [Termin powstania nadpłaty] Jeżeli nadpłata powstała w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, a podatnik, którego zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1:

- 1) złożył jedną z deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, lub inną deklarację, z której wynika wysokość zobowiązania podatkowego - wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot, składając równocześnie nie skorygowaną deklarację;
- 2) został rozliczony przez płatnika - wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot, składając równocześnie nie zeznanie (deklarację), o którym mowa w art. 73 § 2 pkt 1;
- 3) nie był obowiązany do składania deklaracji - wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot.

Art. 74a [Określenie wysokości nadpłaty] W przypadkach niewymienionych w art. 73 § 2 i art. 74 wysokość nadpłaty określa organ podatkowy.

Art. 75 [Zwrot nadpłaty]

§ 1. Jeżeli podatnik kwestionuje zasadność pobrania przez płatnika podatku albo wysokości pobranego podatku, może złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty podatku.

§ 2. Uprawnienie określone w § 1 przysługuje również:

- 1) podatnikom, których zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, jeżeli:
 - a) w zeznaniach (deklaracjach), o których mowa w art. 73 § 2, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek albo wykazali nadpłatę w wysokości mniejszej od należnej;
 - b) w deklaracjach innych niż wymienione w art. 73 § 2 pkt 2 i 3, z wyjątkiem deklaracji dotyczącej zaliczek na podatek dochodowy, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek;
 - c) nie byli obowiązani do składania zeznań (deklaracji), dokonali wpłaty podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej;

1a) osobom, które były współnikami spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki, w sytuacjach określonych w pkt 1;

2) płatnikom lub inkasentom, jeżeli:

- a) w złożonej deklaracji wykazali oraz wpłacili podatek w wysokości większej od wysokości pobranego podatku,
- b) w złożonej deklaracji wykazali oraz wpłacili podatek w wysokości większej od należnej,
- c) nie byli obowiązani do składania deklaracji, wpłacili podatek w wysokości większej od należnej.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a i b oraz w pkt 2 lit. a i b, podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie nie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty s obowi zani zło y skorygowane zeznanie (deklaracj).

§ 3a. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 1a, osoba, która była współnikiem spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki, jest obowiązany złożyć i skorygowane zeznanie (deklarację) równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty oraz umowę spółki aktualną na dzień rozwiązania spółki.

§ 4. Jeżeli prawidłowo skorygowane zeznanie (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę.

§ 5. Jeżeli zwrotu nadpłaty w trybie, o którym mowa w § 4, dokonano nienależnie lub w wysokości większej od należnej, od kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi nie nalicza się odsetek za zwłokę. W tym zakresie nie wszczynają się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

§ 5a. Zwrotu nadpłaty osobom, które były współnikami spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki, dokonuje się w proporcjach wynikających z prawa do udziału w zysku określonego w umowie spółki. Jeżeli z dołączonej umowy nie wynikają te udziały w zysku, przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku są równe.

§ 6. Przepisów § 2 pkt 1 lit. b i pkt 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwe miejscowo organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności rodzaj podatku i przypadki poboru podatku przez płatnika.

Art. 76 [Zaliczenie nadpłaty]

§ 1. Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, których wysokość nie przekracza wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlegają z urzędu zaliczeniu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę, odsetek za zwłokę określonych w decyzji, o której mowa w art. 53a, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku - na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, chyba że podatnik wystąpi o ich zwrot.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zaliczenia nadpłaty płatnika lub inkasenta na poczet jego zaległości podatkowych, bieżących zobowiązań podatkowych lub zobowiązań powstałych w związku z wykonywaniem obowiązków płatnika lub inkasenta.

§ 4. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób, które były współnikami spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki.

Art. 76a [Rozwinięcie]

§ 1. W sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zaalenie. W przypadku zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych przepisy art. 55 § 2 i art. 62 § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych następuje z dniem:

- 1) powstania nadpłaty - w przypadkach, o których mowa w art. 73 § 1 pkt 1-3 i 5 oraz § 2;
- 2) złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty.

Art. 76b [Odesłanie]

§ 1. Przepisy art. 76, art. 76a, art. 77b i art. 80 stosuje się odpowiednio do zwrotu podatku. Zaliczenie, o którym mowa w art. 76a § 2 pkt 1, następuje z dniem złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku.

§ 2. W przypadku złożenia przez podatnika upoważnionego organu podatkowego na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług, zwrot podatku wraz z oprocentowaniem może być przekazany, w całości lub w części, na wskazany rachunek banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, jako zabezpieczenie kredytu udzielanego przez ten bank lub przez kasę, jeżeli w dniu złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku, w stosunku do podatnika nie jest prowadzone postępowanie mające na celu ustalenie lub określenie wysokości zobowiązań podatkowych.

§ 3. Przekazanie zwrotu podatku wraz z oprocentowaniem bankowi lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej traktuje się na równi z przekazaniem zwrotu na rachunek podatnika.

§ 4. Przekazanie bankowi lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej zwrotu podatku wraz z oprocentowaniem ma pierwszeństwo przed:

- 1) zaliczeniem tego zwrotu na poczet zaległości podatkowych i bieżących zobowiązań podatkowych ujawnionych po złożeniu deklaracji wykazującej zwrot podatku;
- 2) realizacją zajęcia wierzytelności z tytułu zwrotu podatku w postępowaniu egzekucyjnym, otrzymanego przez organ podatkowy po dniu złożenia deklaracji wykazującej zwrot.

Art. 76c [Zwrot nadpłaty] Nadpłatę wynikającą z zaliczek na podatek zwraca się po zakończeniu okresu, za który rozlicza się podatek. Jeżeli jednak nadpłata wynika z decyzji stwierdzającej nadpłatę, wydanej w związku z art. 75 § 1, zwrot nadpłaty następuje w terminie 30 dni od dnia wydania tej decyzji.

Art. 77 [Termin zwrotu nadpłaty]

§ 1. Nadpłata podlega zwrotowi w terminie:

- 1) 30 dni od dnia wydania decyzji o zmianie, uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji:
 - a) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
 - b) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
 - c) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
 - d) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej lub spadkobiercy, z zastrzeżeniem § 3;
- 2) 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę lub określającej wysokość nadpłaty;
- 3) 14 dni od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego decyzję organu podatkowego pierwszej instancji lub stwierdzającego jej nieważność, z zastrzeżeniem § 3;
- 4) 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 74;
- 5) 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2 pkt 1-3, z zastrzeżeniem § 2;
- 6) 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze:
 - a) skorygowanym zeznaniem (deklaracją) - w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 3,
 - b) skorygowanym zeznaniem (deklaracją) i z umów spółki aktualną na dzień rozwiązania spółki - w przypadku, o którym mowa w art. 75 § 3a - lecz nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2;
- 7) 30 dni od dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 73 § 2 pkt 4.

§ 2. W przypadku skorygowania deklaracji:

- 1) w trybie określonym w art. 274 § 1 pkt 1 - nadpłata podlega zwrotowi w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu do wniesienia sprzeciwu;
- 2) przez podatnika - nadpłata podlega zwrotowi w terminie 3 miesięcy od dnia jej skorygowania.

§ 3. W przypadku uchylenia decyzji, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a-d, lub stwierdzenia jej nieważności, jeżeli nastąpi w terminie 3 miesięcy od dnia uchylenia lub stwierdzenia nieważności przez organ podatkowy lub od dnia doręczenia organowi podatkowemu odpisu orzeczenia sądu administracyjnego ze stwierdzeniem jego prawomocności, uchylającego decyzję lub stwierdzającego jej nieważność, zostanie wydana decyzja w tej samej sprawie, nadpłata, która stanowi różnicą podatkiem wpłaconym a podatkiem wynikającym z tej decyzji, podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji.

§ 4. W przypadku niewydania nowej decyzji w terminie, o którym mowa w § 3, nadpłata stanowi całość kwot wpłaconych na podstawie decyzji uchylonej lub decyzji, której nieważność stwierdzono, podlega zwrotowi bez zbędnej zwłoki.

Art. 77a [Możliwość zwrotu nadpłaty] Organ podatkowy może, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych jego własnym interesem, dokonać zwrotu nadwyżki wpłaconych kwot zaliczek na podatek dochodowy.

Art. 77b [Zwrot nadpłaty]

§ 1. Zwrot nadpłaty następuje:

- 1) na wskazany rachunek bankowy podatnika, płatnika lub inkasenta obowiązującego do posiadania rachunku bankowego;
- 2) w gotówce, jeżeli podatnik, płatnik lub inkasent nie są obowiązani do posiadania rachunku bankowego, chyba że zażądają zwrotu nadpłaty na rachunek bankowy.

§ 2. Za dzie zwrotu nadpłaty uważa się dzie :

- 1) obciążenia rachunku bankowego organu podatkowego na podstawie polecenia przelewu;
- 2) nadania przekazu pocztowego;
- 3) wypłacenia kwoty nadpłaty przez organ podatkowy lub postawienia nadpłaty do dyspozycji podatnika w kasie.

§ 3. Nadpłata, której wysokość nie przekracza kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlega zwrotowi wyłącznie w kasie.

§ 4. Nadpłata zwracana przekazem pocztowym jest pomniejszana o koszty jej zwrotu.

§ 5. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do osób, które były współnikami spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki.

Art. 77c [Pomniejszenie nadpłaty]

§ 1. Nadpłata wynikająca z korekty zeznania w podatku dochodowym od osób fizycznych jest pomniejszana o kwotę odpowiadającą nadwyżce kwoty przekazanej na rzecz organizacji pożytku publicznego zgodnie z wnioskiem podatnika, o którym mowa w odrębnych przepisach, ponad zakres goniący do pełnych dziesiętek groszy w dół kwoty 1% podatku należnego wynikającego z tej korekty.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do nadpłat wynikających z decyzji.

Art. 78 [Oprocentowanie nadpłaty]

§ 1. Nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, o których mowa w art. 76 § 2, nie podlegają oprocentowaniu.

§ 3. Oprocentowanie przysługuje:

1) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 lit. a-d, z zastrzeżeniem pkt 2, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 3 - od dnia powstania nadpłaty;

2) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 lit. a-d - od dnia wydania decyzji o zmianie lub uchyleniu decyzji, jeżeli organ podatkowy nie przyczynił się do powstania przesłanki zmiany lub uchylenia decyzji, a nadpłata nie została zwrócona w terminie;

3) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 2 i pkt 6 - od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją):

a) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę,

b) jeżeli decyzja stwierdzająca nadpłatę nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, chyba że do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

c) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 6, chyba że do opóźnienia w zwrocie nadpłaty przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent;

4) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 5 i § 2 - od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2 pkt 1-3, lub od dnia skorygowania zeznania lub deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a;

5) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 7 - od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia złożenia deklaracji, o której mowa w art. 73 § 2 pkt 4, lub od dnia skorygowania deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a.

§ 4. Oprocentowanie z tytułu nadpłaty przysługuje do dnia zwrotu nadpłaty, zaliczenia jej na poczet zaległych lub bieżących zobowiązań za podatkowych lub dnia złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań za podatkowych, z zastrzeżeniem § 5 pkt 2.

§ 5. W przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 4 oprocentowanie przysługuje za okres:

1) od dnia powstania nadpłaty do dnia jej zwrotu - pod warunkiem złożenia przez podatnika wniosku o zwrot nadpłaty w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części akt normatywny;

2) od dnia powstania nadpłaty do 30 dnia od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części akt normatywny - jeżeli wniosek o zwrot nadpłaty został złożony po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt.

Art. 78a [Rozliczenie nadpłaty] Jeżeli kwota dokonanego zwrotu podatku nie pokrywa kwoty nadpłaty wraz z jej oprocentowaniem, zwróconych kwot zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty nadpłaty oraz kwoty jej oprocentowania w takim stosunku, w jakim w dniu zwrotu pozostaje kwota nadpłaty do kwoty oprocentowania.

Art. 79 [Stwierdzenie nadpłaty]

§ 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty nie może zostać wszczęte w czasie trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej oraz w okresie międzyzakończeniowej kontroli a wszczęciem postępowania - w zakresie zobowiązań za podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola.

§ 2. Prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wygasa po upływie terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

§ 3. Przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

Art. 80 [Prawo do zwrotu nadpłaty]

§ 1. Prawo do zwrotu nadpłaty podatku wygasa po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin jej zwrotu.

§ 2. Po upływie terminu określonego w § 1 wygasa również prawo do złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań za podatkowych oraz możliwość zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań za podatkowych.

§ 3. Złożenie wniosku o stwierdzenie nadpłaty, zwrot nadpłaty lub zaliczenie jej na poczet przyszłych zobowiązań za podatkowych przerywa bieg terminu do zwrotu nadpłaty.

Rozdział 9a. Podpisywanie deklaracji.

Art. 80a [Pełnomocnictwo do podpisania]

§ 1. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, deklaracja, w tym deklaracja składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej, może być podpisana także przez pełnomocnika podatnika, płatnika lub inkasenta.

§ 2. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa składa się organowi podatkowemu właściwemu w sprawach podatku, którego dana deklaracja dotyczy.

§ 2a. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa podatnik, płatnik lub inkasent składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach ewidencji podatników i płatników.

§ 3. Jeżeli przepisy prawa podatkowego wymagają podpisania deklaracji przez więcej niż jedną osobę, pełnomocnictwo do podpisania tej deklaracji jest skuteczne, jeżeli udzieliły go wszystkie osoby.

§ 4. W kwestiach dotyczących pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pełnomocnictwa w postępowaniu podatkowym.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pełnomocnictwa do podpisywania deklaracji składanej za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz wzór zawiadomienia o odwołaniu tego pełnomocnictwa, uwzględniając zakres pełnomocnictwa i dane identyfikujące podatnika, płatnika lub inkasenta oraz pełnomocnika.

Art. 80b [Zwolnienie z obowiązku] Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, podpisanie deklaracji przez pełnomocnika zwalnia podatnika, płatnika lub inkasenta z obowiązku podpisania deklaracji.

Rozdział 10. Korekta deklaracji.

Art. 81 [Korygowanie deklaracji]

§ 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy, płatnicy i inkasenci mogą skorygować uprzednio złożoną deklarację.

§ 1a. Osoba, która była współnikiem spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki, może skorygować uprzednio złożoną deklarację w zakresie wskazanym w art. 75 § 3a.

§ 2. Skorygowanie deklaracji następuje przez złożenie korygującej deklaracji wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

Art. 81a (uchylony)

Art. 81b [Możliwość korekty zeznania]

§ 1. Uprawnienie do skorygowania deklaracji:

1) ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej - w zakresie objętym tym postępowaniem lub kontrolą;

2) przysługuje nadal po zakończeniu:

a) kontroli podatkowej,

b) postępowania podatkowego - w zakresie nieobjętym decyzjami określającymi wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 2. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych.

§ 3. (uchylony)

Art. 81c (uchylony)

Rozdział 11. Informacje podatkowe.

Art. 82 [Zakres podmiotowy i przedmiotowy obowiązku informowania]

§ 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są obowiązane do sporządzenia i przekazywania informacji:

1) na pisemne żądanie organu podatkowego - o zdarzeniach wynikających ze stosunków cywilnoprawnych albo z prawa pracy, mogących mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób lub jednostek, z którymi zawarto umowę;

2) bez wezwania przez organ podatkowy - o umowach zawartych z nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego;

3) w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

§ 2. Banki i spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe są obowiązane do sporządzenia i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w formie dokumentu elektronicznego, w okresie sprawozdawczym - odpowiednio od 1 do 15 dnia miesiąca oraz od 16 do ostatniego dnia miesiąca - informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, w terminie do siódmego dnia następnego okresu sprawozdawczego. Obowiązek sporządzenia i przekazywania informacji nie dotyczy rachunków bankowych założonych i zlikwidowanych w tym samym okresie sprawozdawczym.

§ 2a. Jednostki organizacyjne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego obowiązane są do sporządzenia i przekazania informacji o składkach płatnika i ubezpieczonego.

§ 2b. (uchylony)

§ 2c. Informacje, o których mowa w § 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia naczelnikom urzędów skarbowych, naczelnikom urzędów celnych, dyrektorom izb skarbowych, dyrektorom izb celnych oraz dyrektorom urzędów kontroli skarbowej.

§ 3. Banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz inne instytucje finansowe, na pisemne żądanie ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub jego upoważnionego przedstawiciela, są obowiązane do

udzielenia informacji w razie wystąpienia władz państw obcych - w zakresie i na zasadach określonych w rozdziale 2 działu VIIa oraz wynikających z ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

§ 4. Dane, o którym mowa w § 3, oznacza się klauzulą: "Tajemnica skarbową", a jego przekazanie następuje w trybie przewidzianym dla dokumentów zawierających informacje niejawne o klauzuli "zastrzeżone".

§ 5. Organ podatkowy określa zakres danych informacji, o których mowa w § 1 pkt 1 i § 2a, oraz termin ich przekazania.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) przypadki oraz zakres informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzenia i przekazywania, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań kapitałowych oraz nadzorczych pomiędzy rezydentami i nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego oraz posiadania przez nierezydentów przedsiębiorstw, oddziałów i przedstawicielstw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) organy administracji rządowej lub samorządowej obowiązane do przekazywania informacji podatkowych bez wezwania przez organ podatkowy, zakres tych informacji, a także tryb ich sporządzenia oraz terminy przekazywania.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ma na uwadze usprawnienie przekazywania i przetwarzania informacji, o których mowa w § 2, określa, w drodze rozporządzenia:

1) format i tryb przekazywania dokumentu elektronicznego, uwzględniając jego zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem;

2) wzór informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych oraz rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, o których mowa w § 2, uwzględniając numer rachunku, datę jego założenia albo likwidacji, dane identyfikujące posiadacza rachunku, w tym nazwisko i imię lub nazwisko posiadacza, miejsce zamieszkania lub adres siedziby, rodzaj i numer identyfikatora posiadacza rachunku, kod kraju posiadacza rachunku, numer identyfikacji podatkowej.

§ 8. Obowiązki określone w § 2 mogą być wykonywane za pośrednictwem instytucji, o których mowa w art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.).

Art. 82a [Informacja o wynagrodzeniu]

§ 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą obowiązane są do gromadzenia, sporządzenia i przekazywania, bez wezwania przez organ podatkowy, informacji o wynagrodzeniach świadczone na ich rzecz usługi (wykonywane prace), wypłaconych przez podmiot będący nierezydentem osobom fizycznym będącym nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, świadczącym te usługi (wykonującym prace), jeżeli:

1) w związku z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz innymi ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, ma to mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób otrzymujących wynagrodzenie;

2) podmiot będący nierezydentem bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu lub kontroli podmiotu, którego dotyczy obowiązek informacyjny, albo posiada udział w kapitale tego podmiotu uprawniający do co najmniej 5% wszystkich praw głosu.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w § 1, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzenia, ze szczególnym uwzględnieniem czasu pobytu nierezydenta w kraju, danych identyfikujących nierezydenta i podmiot wypłacający nierezydentowi wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia, formy i termin jego wypłaty.

Art. 83 [Delegacja uprawnień] Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określa, w drodze rozporządzenia, zakres i termin przekazywania informacji, o których mowa w art. 82 § 1, przez organy lub jednostki podległe tym ministrom, uwzględniając dane identyfikujące strony zawartej umowy oraz tryb ich przekazywania zapewniający szczególne ochronę informacji w nich zawartych.

Art. 84 [Sędzi, komornicy, notariusz]

§ 1. Sędziowie, komornicy sądowi oraz notariusze sądowi sporządzają i przekazywają właściwym organom podatkowym informacje wynikające ze zdarzeń prawnych, które mogą spowodować powstanie zobowiązania podatkowego.

§ 2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje informacji, ich formę, z uwzględnieniem formy wypisu aktu, zakres, terminy oraz sposób przekazywania informacji przez sędziów, komorników sądowych i notariuszy.

Art. 85 [Delegacja uprawnień] Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, grupy podmiotów obowiązanych do składania zeznań, wykazów, informacji lub deklaracji oraz ustala zakres danych zawartych w tych dokumentach, a także terminy ich składania i rodzaje dokumentów, które powinny być do nich dołączone.

Art. 86 [Delegacja uprawnień]

§ 1. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

§ 2. W razie likwidacji lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej podmiot dokonujący jej likwidacji lub rozwiązania zawiadamia pisemnie właściwy organ podatkowy, nie później niż w ostatnim dniu istnienia tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej, o miejscu przechowywania ksiąg podatkowych oraz dokumentów związanych z ich prowadzeniem.

Art. 87 [Obowiązek wystawienia rachunku]

§ 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą obowiązani są na dzień kupienia lub usługobiorcy wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi.

§ 2. Obowiązek wystawienia rachunku, o którym mowa w § 1, nie dotyczy rolników sprzedających produkty rolne i zwierzęce pochodzące z własnej uprawy lub hodowli, nieprzerobione sposobem przemysłowym, chyba że sprzedaż jest dokonywana w ich odrębnych, stałych miejscach sprzedaży, poza obrębem uprawy lub hodowli.

§ 3. Podatnicy wymienieni w § 1, od których żądano rachunku przed wykonaniem usługi lub wydaniem towaru, wystawiają rachunek nie później niż w terminie 7 dni od dnia wykonania usługi lub wydania towaru. Jeżeli jednak wydanie wystawienia rachunku zostało zgłoszone po wykonaniu usługi lub wydaniu towaru, wystawienie rachunku następuje w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wydania.

§ 4. Podatnik nie ma obowiązku wystawienia rachunku, jeżeli wydanie zostało zgłoszone po upływie 3 miesięcy od dnia wydania towaru lub wykonania usługi.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, które muszą być zawarte w rachunkach, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące sprzedawcę i kupującego, wykonawcę i odbiorcę usług oraz oznaczenie wartości i rodzaju transakcji.

Art. 88 [Kopie rachunków]

§ 1. Podatnicy wystawiający rachunki są obowiązani kolejno je numerować i przechowywać kopie tych rachunków, w kolejności ich wystawienia, do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do podatników obowiązanych do wydania rachunków.

Art. 89 (uchylony)

Art. 90 (uchylony)

Rozdział 13. Odpowiedzialność solidarna.

Art. 91 [Odesłanie do Kodeksu cywilnego] Do odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania podatkowe stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dla zobowiązań cywilnoprawnych.

Art. 92 [Podmioty odpowiedzialności solidarnej]

§ 1. Jeżeli, zgodnie z ustawami podatkowymi, podatnicy ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe, a zobowiązania te powstają w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, odpowiedzialnymi solidarnie są podatnicy, którym doręczono decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do zobowiązań podatkowych pobieranych w formie płatnego zobowiązania pieniężnego. W tym przypadku zasady odpowiedzialności solidarnej stosuje się z chwilą doręczenia decyzji (nakazu płatniczego).

§ 3. Małonkowie wspólnie opodatkowani na podstawie odrębnych przepisów ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe oraz solidarna jest ich wierzytelność o zwrot nadpłaty podatku.

§ 4. Do wierzytelności o zwrot nadpłaty, o której mowa w § 3, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o wierzytelnościach cywilnoprawnych.

Rozdział 14. Prawa i obowiązki następców prawnych oraz podmiotów przekształconych.

Art. 93 [Osoba prawna powstała w wyniku łączenia się]

§ 1. Osoba prawna zawiązana (powstała) w wyniku łączenia się:

- 1) osób prawnych,
- 2) osobowych spółek handlowych,
- 3) osobowych i kapitałowych spółek handlowych

- wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdego z łączących się osób lub spółek.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej łączącej się przez przejęcie:

- 1) innej osoby prawnej (osób prawnych);
- 2) osobowej spółki handlowej (osobowych spółek handlowych).

§ 3. (uchylony)

Art. 93a [Inne osoby prawne]

§ 1. Osoba prawna zawiązana (powstała) w wyniku:

- 1) przekształcenia innej osoby prawnej,
- 2) przekształcenia spółki niemającej osobowość prawnej

- wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) osobowej spółki handlowej zawiązanej (powstałej) w wyniku przekształcenia:
 - a) innej spółki niemającej osobowość prawnej,
 - b) spółki kapitałowej;
- 2) spółki niemającej osobowość prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa.

§ 3. Bank utworzony przez wniesienie tytułem wkładu niepieniężnego wszystkich składników majątkowych oddziału instytucji kredytowej, stanowi przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część, wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki instytucji kredytowej związane z działalnością tego oddziału.

§ 4.¹⁵⁾ Jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy bądź tego osob fizyczny wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa przekształcanego przedsiębiorcy związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek kapitałowych.

Art. 93b [Komunalne zakłady budowlane]¹⁶⁾ Przepisy art. 93 i art. 93a § 1-3 stosuje się odpowiednio do przeniesienia i przekształcenia samorządowych zakładów budowlanych.

Art. 93c [Wstąpienie w prawa i obowiązki]

§ 1. Osoby prawne przejmujące lub osoby prawne powstałe w wyniku podziału wstępują, z dniem podziału lub z dniem wydzielenia, we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki osoby prawnej dzielonej pozostając w związku z przydzielonymi im, w planie podziału, składnikami majątku.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie - także majątek osoby prawnej dzielonej, stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

Art. 93d [Rozwinięcie] Przepisy art. 93-93c mają zastosowanie również do praw i obowiązków wynikających z decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa podatkowego.

Art. 93e [Zakres stosowania] Przepisy art. 93-93d stosuje się w zakresie, w jakim odrębne ustawy, umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz inne ratyfikowane umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, nie stanowi inaczej.

Art. 94 [Uogólnienie] Przepisy art. 93 § 1, art. 93d i art. 93e, z zastrzeżeniem art. 95, stosuje się również do nabywców przedsiębiorstw państwowych oraz do spółek, które na podstawie przepisów o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych¹⁷⁾ nabyły lub przejęły te przedsiębiorstwa.

Art. 95 [Odpowiedzialność nabywców]

§ 1. Odpowiedzialność nabywców lub spółek, o których mowa w art. 94, z tytułu:

- 1) odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych zlikwidowanego przedsiębiorstwa,
- 2) oprocentowania przypadających do zwrotu zaliczek naliczonego podatku od towarów i usług - ograniczona jest do odsetek (oprocentowania) naliczonych do dnia wykroczenia przedsiębiorstwa z rejestru przedsiębiorstw państwowych¹⁸⁾.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności Skarbu Państwa lub gminy, powiatu albo województwa z tytułu oprocentowania nadpłat oraz oprocentowania zwrotu różnicy podatku od towarów i usług.

Art. 96 [Odsetki za zwłokę] Odsetki za zwłokę oraz oprocentowanie, o których mowa w art. 95, naliczane są nadal:

- 1) po upływie 14 dni od dnia doręczenia spółce decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub wydania decyzji w sprawie zwrotu zaliczek naliczonego podatku od towarów i usług;
- 2) począwszy od dnia otrzymania przez organ podatkowy wniosku o zwrot nadpłaty lub o zwrot różnicy podatku od towarów i usług.

Art. 97 [Spadkobiercy]

§ 1. Spadkobiercy podatnika, z zastrzeżeniem § 2, przejmują przewidziane w przepisach prawa podatkowego majątkowe prawa i obowiązki spadkodawcy.

§ 2. Jeżeli, na podstawie przepisów prawa podatkowego, spadkodawcy przysługiwały prawa o charakterze niemajątkowym, związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, uprawnienia te przechodzą na spadkobierców pod warunkiem dalszego prowadzenia tej działalności na ich rachunek.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do praw i obowiązków z tytułu sprawowanej przez spadkodawcę funkcji płatnika.

§ 4. Przepisy § 1-3 stosuje się również do praw i obowiązków wynikających z decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa podatkowego.

Art. 97a (uchylony)

Art. 98 [Odpowiedzialność spadkobierców]

§ 1. Do odpowiedzialności spadkobierców za zobowiązania podatkowe spadkodawcy stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o przyjęciu i odrzuceniu spadku oraz o odpowiedzialności za długi spadkowe.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności spadkobierców za:

- 1) zaległości podatkowe, w tym również za zaległości, o których mowa w art. 52 § 1;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych spadkodawcy;
- 3) pobrane, a niewpłacone podatki z tytułu sprawowanej przez spadkodawcę funkcji płatnika lub inkasenta;
- 4) niezwrócone przez spadkodawcę zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług oraz ich oprocentowanie;
- 5) opłat prolongacyjnych;
- 6) koszty postępowania podatkowego;
- 7) koszty upomnienia i koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec spadkodawcy powstałe do dnia otwarcia spadku.

§ 3. (uchylony)

Art. 99 [Zawieszenie biegu terminów] Bieg terminów przewidzianych w art. 68, 70, 71, 77 § 1 oraz art. 80 § 1 ulega zawieszeniu od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.

Art. 100 [Zakres odpowiedzialności spadkobierców]

§ 1. Organy podatkowe właściwe ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy orzekają w odrębnych decyzjach o zakresie odpowiedzialności poszczególnych spadkobierców lub określają wysokość nadpłaty albo zwrotu podatku.

§ 2. W decyzji organ podatkowy określa wysokość znanych w dniu otwarcia spadku zobowiązań spadkodawcy, o których mowa w art. 98 § 1 i 2, z zastrzeżeniem § 2a.

§ 2a. Wydając decyzję, organ podatkowy określa prawidłowość zobowiązania podatkowego, wysokość poniesionej straty uprawniającej spadkobierców do skorzystania, zgodnie z przepisami prawa podatkowego, z ulg podatkowych, wysokość nadpłaty lub zwrotu podatku, jeżeli ich wysokość jest inna niż wykazana w deklaracji złożonej przez spadkodawcę albo spadkodawca deklaracji nie złożył.

§ 3. Termin płatności przez spadkobiercę zobowiązań, o których mowa w § 2, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Art. 101 [Odsetki za zwłokę od zaległości spadkodawcy]

§ 1. Odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych spadkodawcy oraz oprocentowanie niezwróconych zaliczek naliczonego podatku od towarów i usług naliczane są do dnia otwarcia spadku.

§ 2. Odsetki za zwłokę oraz oprocentowanie, o których mowa w § 1, naliczane są nadal w przypadku niedotrzymania przez spadkobierców terminu określonego w art. 100 § 3.

§ 3. (uchylony)

Art. 102 [Uszczegółowienie]

§ 1. Przepisy art. 100 i 101 stosuje się, jeżeli:

- 1) w stosunku do spadkodawcy nie zostało wszczęte postępowanie podatkowe lub
 - 2) postępowanie podatkowe, którego stroną był spadkodawca, zostało zakończone decyzją ostateczną.
- § 2. W razie śmierci strony w toku postępowania w sprawach dotyczących praw lub obowiązków wymienionych w art. 97 w miejsce dotychczasowej strony wstępuje jej spadkobierca.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do następców prawnych, o których mowa w art. 93-93c i art. 94.

Art. 103 [Zawiadamianie spadkobierców]

§ 1. Organy podatkowe zawiadamiają spadkobierców o:

- 1) złożonych przez spadkodawcę odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia i skargach do sądu administracyjnego;
- 2) decyzjach wydanych na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2, jeżeli nie upłynął termin płatności odroczonego podatku lub zaległości podatkowej lub termin płatności rat;
- 3) decyzjach i postanowieniach, które zostały doręczone spadkodawcy, a w dniu jego śmierci nie upłynął jeszcze termin do złożenia odwołania, zażalenia lub skargi do sądu administracyjnego;
- 4) wszczętej kontroli podatkowej;
- 5) złożonych przez spadkodawcę wnioskach o wszczęcie postępowania;
- 6) postępowaniach wszczętych z urzędu wobec spadkodawcy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i 3, terminy do złożenia odwołania, zażalenia lub skargi do sądu administracyjnego biegną ponownie od dnia doręczenia zawiadomienia.

Art. 104 [Informowanie spadkobierców]

§ 1. Jeżeli spadkodawca był podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych, organ podatkowy informuje spadkobierców, na podstawie posiadanych danych, o wysokości dochodu lub przychodu spadkodawcy oraz o wysokości wpłaconych zaliczek na podatek lub podatku, podając równocześnie nie przypadając do zapłacenia kwotę podatku lub kwotę nadpłaty.

§ 2. Jeżeli spadkodawca poniósł wydatki uprawniające do ulg podatkowych, spadkobierca w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 1, zawiadamia organ podatkowy o wysokości poniesionych wydatków.

§ 3. Po upływie terminu, o którym mowa w § 2, organ podatkowy doręcza spadkobiercom decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego lub stwierdzającą nadpłatę.

§ 4. (uchylony)

Art. 105 [Nadpłaty i ich oprocentowanie]

§ 1. Oprocentowanie z tytułu przypadających na rzecz spadkodawcy nadpłat oraz zwrotów podatków naliczane jest do dnia otwarcia spadku.

§ 2. Przypadające na rzecz spadkodawcy nadpłaty oraz zwroty podatków, a także oprocentowanie z tych tytułów zwracane są poszczególnym spadkobiercom w proporcji określonej w ich zgodnym o wiadczeniu woli, pod warunkiem złożenia w organie podatkowym:

- 1) prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku;
- 2) zgodnego o wiadczenia woli wszystkich spadkobierców o podziale tych należności.

§ 3. W razie niezłożenia o wiadczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia złożenia prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku kwoty należnych nadpłat i zwrotów podatku, a także kwoty oprocentowania z tych tytułów składane są do depozytu organu podatkowego. Nadpłata lub zwrot podatku są pomniejszane o koszty przechowywania w depozycie.

§ 4. Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot nadpłaty lub zwrot podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia o wiadczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2.

Art. 106 [Odpowiedzialność zapisobiercy]

§ 1. Zapisobierca, który otrzymał należny mu zapis, ponosi odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe spadkodawcy.

§ 2. Zakres odpowiedzialności zapisobiercy ograniczony jest do wartości otrzymanego zapisu.

§ 3. Do odpowiedzialności zapisobiercy stosuje się odpowiednio art. 97 § 1 oraz art. 98-104.

Rozdział 15. Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich.

Art. 107 [Odpowiedzialność osób trzecich]

§ 1. W przypadkach i w zakresie przewidzianych w niniejszym rozdziale za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie.

§ 1a. Osoby trzecie odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z następcą prawnym podatnika za przejęte przez niego zaległości podatkowe.

§ 2. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za:

- 1) podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych;
- 3) niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek;
- 4) koszty postępowania egzekucyjnego.

Art. 108 [Decyzja o odpowiedzialno ci]

§ 1. O odpowiedzialno ci podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

§ 2. Post powanie w sprawie odpowiedzialno ci podatkowej osoby trzeciej nie mo e zosta wszcz te przed:

- 1) upływem terminu płatno ci ustalonego zobowi zania;
- 2) dniem dor czenia decyzji:
 - a) okre laj cej wysoko zobowi zania podatkowego,
 - b) o odpowiedzialno ci podatkowej płatnika lub inkasenta,
 - c) w sprawie zwrotu zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług,
 - d) okre laj cej wysoko nale nych odsetek za zwłok ;
- 3) dniem wszcz cia post powania egzekucyjnego - w przypadku, o którym mowa w § 3.

§ 3. W razie wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie deklaracji, na zasadach przewidzianych w przepisach o post powaniu egzekucyjnym w administracji, przed orzeczeniem o odpowiedzialno ci osoby trzeciej nie wymaga si uprzedniego wydania decyzji okre laj cej wysoko zobowi zania podatkowego i decyzji, o której mowa w art. 53a.

§ 4. Egzekucja zobowi zania wynikaj cego z decyzji o odpowiedzialno ci podatkowej osoby trzeciej mo e by wszcz ta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majtku podatnika okazała si w cało ci lub w cz ci bezskuteczna.

Art. 109 [Odesłanie]

§ 1. W sprawie odpowiedzialno ci podatkowej osoby trzeciej przepisy art. 29, art. 47 § 1, art. 51 § 1, art. 53 § 3, art. 55, art. 57, art. 59, art. 60 oraz art. 64-66 stosuje si odpowiednio.

§ 2. W razie niedotrzymania terminu płatno ci osoba trzecia odpowiada równie za naliczone po dniu wydania decyzji o jej odpowiedzialno ci podatkowej odsetki za zwłok od:

- 1) zaległo ci podatkowych;
- 2) nale no ci wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1;
- 3) niezwróconych w terminie zaliczek na naliczony podatek od towarów i usług.

Art. 110 [Odpowiedzialno rozwiedzonego mał onka]

§ 1. Rozwiedziony mał onek podatnika odpowiada całym swoim majtkiem solidarnie z byłym mał onkiem za zaległo ci podatkowe z tytułu zobowi za podatkowych powstałych w czasie trwania wspólno ci majtkowej, jednak e tylko do wysoko ci warto ci przypadaj cego mu udziału w majtku wspólnym.

§ 2. Odpowiedzialno , o której mowa w § 1, nie obejmuje:

- 1) niepobranych nale no ci wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1;
- 2) odsetek za zwłok oraz kosztów egzekucyjnych powstałych po dniu uprawomocnienia si orzeczenia o rozwodzie.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje si odpowiednio w razie uniewa nienia mał e stwa oraz separacji.

Art. 111 [Odpowiedzialno rodziny]

§ 1. Członek rodziny podatnika odpowiada całym swoim majtkiem solidarnie z podatnikiem prowadz cym działalno gospodarcz za zaległo ci podatkowe wynikaj ce z tej działalno ci i powstałe w okresie, w którym stale współdziałał z podatnikiem w jej wykonywaniu, osi gaj c korzy ci z prowadzonej przez niego działalno ci.

§ 2. Odpowiedzialno , o której mowa w § 1, nie dotyczy osób, które w okresie stałego współdziałania z podatnikiem były osobami, wobec których na podatniku ci ył obowi zek alimentacyjny - w zakresie wynikaj cym z obowi zku alimentacyjnego.

§ 3. Za członków rodziny podatnika uwa a si zst pnych, wst pnych, rodze stwo, mał onków zst pnych, osob pozostaj c w stosunku przysposobienia oraz pozostaj c z podatnikiem w faktycznym po yciu.

§ 4. Przepis § 1 stosuje si równie do mał onków, którzy zawarli umow o ograniczeniu lub wył czeniu wspólno ci majtkowej, których wspólno majtkowa została zniesiona przez s d, oraz mał onków pozostaj cych w separacji.

§ 5. Odpowiedzialno , o której mowa w § 1:

- 1) ograniczona jest do wysoko ci uzyskanych korzy ci;
- 2) nie obejmuje niepobranych nale no ci wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1, z wyjątkiem nale no ci, które nie zostały pobrane od osób wymienionych w § 3 i 4.

Art. 112 [Nabywca przedsi biorstwa]

§ 1. Nabywca przedsi biorstwa lub zorganizowanej cz ci przedsi biorstwa odpowiada całym swoim majtkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległo ci podatkowe zwi zane z prowadzon działalno ci gospodarcz , chyba e przy zachowaniu nale ytej staranno ci nie mógł wiedzie o tych zaległo ciach.

§ 2. (uchylony)

§ 3. Zakres odpowiedzialno ci nabywcy jest ograniczony do warto ci nabytego przedsi biorstwa lub jego zorganizowanej cz ci.

§ 4. Zakres odpowiedzialno ci nabywcy nie obejmuje:

- 1) nale no ci wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1;
- 2) odsetek za zwłok od zaległo ci podatkowych oraz oprocentowania, o którym mowa w art. 107 § 2 pkt 3, powstałych po dniu nabycia.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje si do nabywców b d cych mał onkami lub członkami rodziny podatnika, o których mowa w art. 111 § 3.

§ 6. Nabywca nie odpowiada za zaległo ci podatkowe, które nie zostały wykazane w za wiadczeniu, o którym mowa w art. 306g.

§ 7. Nabywca odpowiada równie za zaległo ci podatkowe i inne nale no ci zbywcy, wymienione w art. 107 § 2 pkt 2-4, z zastrze niem § 4 pkt 2, powstałe po dniu wydania za wiadczenia, o którym mowa w art. 306g, a przed dniem nabycia przedsi biorstwa lub jego zorganizowanej cz ci, je eli od dnia wydania za wiadczenia do dnia zbycia upłyn ło wi cej ni 30 dni.

Art. 112a [Wył czenie zastosowania przepisu] Przepisu art. 112 nie stosuje si do nabycia w post powaniu egzekucyjnym oraz upadło ciowym.

Art. 112b [Odpowiedzialno jednoosobowej spółki kapitałowej] Jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsi biorcy b d cego osob fizyczn odpowiada całym swoim majtkiem solidarnie z t osob fizyczn za powstałe do dnia przekształcenia zaległo ci podatkowe przedsi biorcy zwi zane z prowadzon działalno ci gospodarcz .

Art. 113 [Zatajenie działalności] Je eli podatnik, za zgod innej osoby, w celu zatajenia prowadzenia działalności gospodarczej lub rzeczywistych rozmiarów tej działalności, posługuje si lub posługiwał si imieniem i nazwiskiem, nazw lub firm tej osoby, osoba ta ponosi solidarn odpowiedzialno z podatnikiem całym swoim majątkiem za zaległo ci podatkowe powstałe podczas prowadzenia tej działalności.

Art. 114 [Odpowiedzialno dzierawcy]

§ 1. Wła ciciel, samoistny posiadacz lub u ytkownik wieczysty rzeczy lub prawa majątkowego pozostaj cy z u ytkownikiem danej rzeczy lub prawa majątkowego w zwi zku, o którym mowa w § 2, odpowiada za zaległo ci podatkowe u ytkownika powstałe w zwi zku z działalno ci gospodarcz prowadzon przez u ytkownika, je eli dana rzecz lub prawo s zwi zane z działalno ci gospodarcz lub st u do jej prowadzenia.

§ 2. Zwi zek, o którym mowa w § 1, ma miejsce, gdy podczas trwania u ytkowania mi dzy:

1) wła cicielem, samoistnym posiadaczem lub u ytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego a ich u ytkownikiem lub

2) osobami pełni cymi funkcje zarz dzaj ce, nadzorcze albo kontrolne w podmiocie b d cym wła cicielem, samoistnym posiadaczem lub u ytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego a osobami pełni cymi takie funkcje w podmiocie b d cym ich u ytkownikiem

- istniej powi zania o charakterze rodzinnym, kapitałowym lub majątkowym w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym albo wynikaj ce ze stosunku pracy.

§ 3. Odpowiedzialno , o której mowa w § 1, ograniczona jest do równowarto ci rzeczy lub praw majątkowych b d cych przedmiotem u ytkowania.

§ 4. Przepisy § 1-3 stosuje si odpowiednio do najmu, dzier awy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze.

Art. 114a [Odpowiedzialno dzierawcy]

§ 1. Dzier awca lub u ytkownik nieruchomości odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem b d cym wła cicielem, u ytkownikiem wieczystym lub posiadaczem samoistnym nieruchomości za zaległo ci podatkowe z tytułu zobowi za podatkowych wynikaj cych z opodatkowania nieruchomości, powstałych podczas trwania dzier awy lub u ytkowania.

§ 1a. Przepis § 1 stosuje si , je eli mi dzy dzier awc lub u ytkownikiem a podatnikiem istniej powi zania o charakterze rodzinnym, kapitałowym lub majątkowym w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym albo wynikaj ce ze stosunku pracy.

§ 2. Zakres odpowiedzialno ci dzier awcy lub u ytkownika nieruchomości nie obejmuje nale no ci wymienionych w art. 107 § 2.

Art. 115 [Odpowiedzialno wspólników]

§ 1. Wspólnik spółki cywilnej, jawnej, partnerskiej oraz komplementariusz spółki komandytowej albo komandytowo-akcyjnej odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie ze spółk i z pozostałymi wspólnikami za zaległo ci podatkowe spółki.

§ 2. Przepis § 1 stosuje si równie do odpowiedzialno ci byłego wspólnika za zaległo ci podatkowe z tytułu zobowi za , których termin płatno ci upływał w czasie, gdy był on wspólnikiem, oraz zaległo ci wymienione w art. 52 powstałe w czasie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowi zania podatkowe powstałe, na podstawie odr bnych przepisów, po rozwi zaniu spółki odpowiadaj osoby b d ce wspólnikami w momencie rozwi zania spółki.

§ 3. (uchylony)

§ 4. Orzeczenie o odpowiedzialno ci, o której mowa w § 1, za zaległo ci podatkowe spółki z tytułu zobowi za podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 nie wymaga uprzedniego wydania decyzji, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2. W tym przypadku okre lenie wysoko ci zobowi za podatkowych spółki, orzeczenie o odpowiedzialno ci płatnika (inkasenta), zwrocie zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług lub okre lenie wysoko ci nale nych odsetek za zwłok nast puje w decyzji, o której mowa w art. 108 § 1.

§ 5. Przepis § 4 stosuje si równie w przypadku rozwi zania spółki.

Art. 116 [Odpowiedzialno osób prawnych]

§ 1. Za zaległo ci podatkowe spółki z ograniczon odpowiedzialno ci , spółki z ograniczon odpowiedzialno ci w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadaj solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarz du, je eli egzekucja z majątku spółki okazała si w cało ci lub w cz ci bezskuteczna, a członek zarz du:

1) nie wykazał, e:

a) we wła ciwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadło ci lub wszcz to post powanie zapobiegaj ce ogłoszeniu upadło ci (post powanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadło ci lub niewszcz cie post powania zapobiegaj cego ogłoszeniu upadło ci (post powania układowego) nast piło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umo liwi zaspokojenie zaległo ci podatkowych spółki w znacznej cz ci.

§ 2. Odpowiedzialno członków zarz du obejmuje zaległo ci podatkowe z tytułu zobowi za , których termin płatno ci upływał w czasie pełnienia przez nich obowi zków członka zarz du, oraz zaległo ci wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowi zków członka zarz du.

§ 3. W przypadku gdy spółka z ograniczon odpowiedzialno ci w organizacji lub spółka akcyjna w organizacji nie posiada zarz du, za zaległo ci podatkowe spółki odpowiada jej pełnomocnik albo odpowiadaj wspólnicy, je eli pełnomocnik nie został powołany. Przepisy § 1 i 2 stosuje si odpowiednio.

§ 4. Przepisy § 1-3 stosuje si równie do byłego członka zarz du oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.

Art. 116a [Odpowiedzialno innych osób prawnych] Za zaległo ci podatkowe innych osób prawnych ni wymienione w art. 116 odpowiadaj solidarnie całym swoim majątkiem członkowie organów zarz dzaj cych tymi osobami. Przepisy art. 116 stosuje si odpowiednio.

Art. 117 [Podział osoby prawnej; zakres odpowiedzialno ci]

§ 1. Osoby prawne przejmuj ce lub osoby prawne powstałe w wyniku podziału (osoby nowo zawi zane) odpowiadaj solidarnie całym swoim majątkiem za zaległo ci podatkowe osoby prawnej dzielonej, je eli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie - tak e majątek osoby prawnej dzielonej, nie stanowi zorganizowanej cz ci przedsi biorstwa.

§ 2. Zakres odpowiedzialności osób prawnych przejmujących lub osób prawnych nowo zawiązanych ograniczony jest do wartości aktywów netto nabytych, wynikających z planu podziału.

§ 3. Zakres odpowiedzialności osób prawnych przejmujących lub osób prawnych nowo zawiązanych przy podziale przez wydzielenie ograniczony jest do zaległości z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych do dnia wydzielenia.

§ 4. Przepis art. 115 § 4 stosuje się odpowiednio do orzekania o odpowiedzialności podatkowej za zaległości podatkowe osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału.

Art. 117a [Odpowiedzialność gwaranta i poręczyciela]

§ 1. Gwarant lub poręczyciel, którego zabezpieczenie zostało przyjęte przez organ podatkowy, odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, płatnikiem, inkasentem, ich następcą prawnym lub osobą trzecią, za zobowiązanie wynikające z decyzji, która jest przedmiotem zabezpieczenia, wraz z odsetkami za zwłokę, oraz kosztami postępowania egzekucyjnego powstałymi w związku z wykonaniem tej decyzji - do wysokości kwoty gwarancji lub poręczenia i w terminie wskazanym w gwarancji lub poręczeniu.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się do gwaranta lub poręczyciela, którego zabezpieczenie zostało przyjęte przez organ podatkowy, w związku ze zwrotem podatku od towarów i usług.

Art. 117b [Solidarna odpowiedzialność podatnika]¹⁹⁾

§ 1. Podatnik, o którym mowa w art. 105a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), odpowiada solidarnie całym swoim majątkiem za zaległości podatkowe podmiotu dokonującego na jego rzecz dostawy towarów w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o podatku od towarów i usług.

§ 2. Zakres odpowiedzialności podatkowej nie obejmuje należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1, 3 i 4 oraz odsetek za zwłokę powstałych przed dniem wydania decyzji o tej odpowiedzialności.

Art. 118 [Przedawnienie odpowiedzialności]

§ 1.²⁰⁾ Nie można wydać decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym powstała zaległość podatkowa, upłynęło 5 lat, a w przypadku, o którym mowa w art.

117b § 1 - jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce dostawa towarów, upłynęły 3 lata.

§ 2. Przedawnienie zobowiązania wynikającego z decyzji, o której mowa w § 1, następuje po upływie 3 lat od końca roku kalendarzowego, w którym została doręczona decyzja o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej. Przepisy art. 70 § 2 pkt 1, § 3 i 4 stosuje się odpowiednio, z tym że termin biegu przedawnienia po jego przerwaniu wynosi 3 lata.

Art. 119 [Waloryzacja]

§ 1. Kwota, o której mowa w art. 41 § 1, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskazanemu wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", do dnia 15 sierpnia danego roku, kwotę, o której mowa w art. 41 § 1, w zakresie górnym do pełnych setek złotych, z pominięciem dziesiątek złotych.

Dział IV. Postępowanie podatkowe.

Rozdział 1. Zasady ogólne.

Art. 120 [Zasada ogólna] Organy podatkowe działają na podstawie przepisów prawa.

Art. 121 [Zasady postępowania]

§ 1. Postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

§ 2. Organy podatkowe w postępowaniu podatkowym obowiązane są udzielać niezbędnych informacji i wyjaśniać nieoświadczenia w przepisach prawa podatkowego pozostających w związku z przedmiotem tego postępowania.

Art. 122 [Zasada postępowania] W toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym.

Art. 123 [Zasada udziału stron]

§ 1. Organy podatkowe obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych da.

§ 2. Organ podatkowy może odstąpić od zasady przewidzianej w § 1, jeżeli w wyniku postępowania wszczętego na wniosek strony ma zostać wydana decyzja w całości uwzględniająca wniosek strony, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 200 § 2 pkt 2.

Art. 124 [Uzasadnienie przesłanek] Organy podatkowe powinny wyjaśnić stronom zasadno przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez stosowania środków przymusu.

Art. 125 [Szybkość działania]

§ 1. Organy podatkowe powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzającymi do jej załatwienia.

§ 2. Sprawy, które nie wymagają zbierania dowodów, informacji lub wyjaśnień, powinny być załatwiane niezwłocznie.

Art. 126 [Forma pisemna] Sprawy podatkowe załatwiane są w formie pisemnej, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Art. 127 [Dwuinstancyjność] Postępowanie podatkowe jest dwuinstancyjne.

Art. 128 [Decyzje ostateczne] Decyzje, od których nie służy odwołanie w postępowaniu podatkowym, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana tych decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania mogą nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie oraz w ustawach podatkowych.

Art. 129 [Zakres jawności] Postępowanie podatkowe jest jawne wyłącznie dla stron.

Rozdział 2. Wyłączenie pracownika organu podatkowego oraz organu podatkowego.

Art. 130 [Wyłączenie pracownika]

§ 1. Pracownik urzędu skarbowego, urząd gminy (miasta), starostwa, urząd marszałkowski, izby skarbowej, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego, izby celnej, urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których:

- 1) są stronami;
- 2) pozostają ze stron w takim stosunku prawnym, z rozstrzygnięcia sprawy może mieć wpływ na ich prawa lub obowiązki;
- 3) stroną jest ich małżonek, rodzice, wstępni, zstępni lub powinowaty pierwszego stopnia;
- 4) stronami są osoby związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 5) byli świadkami lub biegłymi, byli lub są przedstawicielami podatnika albo przedstawicielem podatnika jest jedna z osób wymienionych w pkt 3 i 4;
- 6) brali udział w wydaniu zaskarżonej decyzji;
- 7) zaistniały okoliczności, w związku z którymi wszczęto przeciw nim postępowanie sędziowskie, dyscyplinarne lub karne;
- 8) stroną jest osoba pozostająca wobec nich w stosunku nadrzędnym sędziowskim.

§ 2. Przyczyną wyłączenia od załatwienia sprawy trwającej także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 3. Bezpośredni przełożony pracownika lub funkcjonariusza celnego jest obowiązany na jego danie lub na danie strony albo z urzędu wykluczyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności wymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika lub funkcjonariusza celnego.

§ 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczają innego pracownika lub funkcjonariusza do prowadzenia sprawy.

§ 5. W przypadku wyłączenia członka samorządowego kolegium odwoławczego jego prezes wyznacza osobę uprawnioną do zastąpienia osoby wyłączonej. Jeżeli samorządowe kolegium odwoławcze na skutek wyłączenia jego członków nie może załatwić sprawy z braku pełnego składu orzekającego, Prezes Rady Ministrów, w drodze postanowienia, wyznacza do załatwienia sprawy inne samorządowe kolegium odwoławcze.

Art. 131 [Wyłączenie naczelnika urzędu skarbowego]

§ 1. Naczelnik urzędu skarbowego podlega wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w przypadku gdy sprawa dotyczy:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego albo jego zastępcy;
- 2) dyrektora izby skarbowej albo jego zastępcy;
- 3) małżonka, rodziców, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo 2;
- 4) osoby związanej stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą wymienioną w pkt 1 albo 2.

§ 2. W przypadku wyłączenia naczelnika urzędu skarbowego z przyczyn określonych w:

- 1) § 1 pkt 1, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 1 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez właściwego dyrektora izby skarbowej;
- 2) § 1 pkt 2, a także pkt 3 lub 4 w związku z pkt 2 - sprawę załatwia naczelnik urzędu skarbowego wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych nie może wyznaczyć naczelnika urzędu skarbowego podlegającego dyrektorowi izby skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcę dotyczy przesłanka wyłączenia.

Art. 131a [Wyłączenie naczelnika urzędu celnego] W sprawach wyłączenia naczelnika urzędu celnego art. 131 stosuje się odpowiednio, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 131 § 2 pkt 1, naczelnika urzędu celnego wyznacza właściwy dyrektor izby celnej.

Art. 131b [Postanowienie o wyznaczeniu innego organu podatkowego] W sprawie wyznaczenia innego organu podatkowego, w przypadkach wymienionych w art. 131 i 131a, wydaje się postanowienie.

Art. 132 [Wyłączenie wójtów i burmistrzów]

§ 1. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa, ich zastępcy oraz skarbnik jednostki samorządu terytorialnego podlegają wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących ich zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do spraw dotyczących:

- 1) małżonka, rodziców, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w § 1;

2) osób związanych stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobami wymienionymi w § 1.
§ 3. W przypadku wyłączenia organu, o którym mowa w § 1, samorządowe kolegium odwoławcze wyznacza, w drodze postanowienia, organ właściwy do załatwienia sprawy.

Rozdział 3. Strona.

Art. 133 [Definicja strony]

§ 1.²¹⁾ Stroną w postępowaniu podatkowym jest podatnik, płatnik, inkasent lub ich następcą prawny, a także osoba trzecia, o której mowa w art. 110-117b, która z uwagi na swój interes prawny działa czynnie przed organem podatkowym, do którego czynnie odnosi lub której interesu prawnego działanie organu podatkowego dotyczy.

§ 2. Stroną w postępowaniu podatkowym może być również osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowość prawnej inna niż wymieniona w § 1, jeżeli zgodnie z przepisami prawa podatkowego przed powstaniem obowiązku podatkowego ciążącym na niej szczególnie obowiązki lub zamierza skorzystać z uprawnień wynikających z tego prawa.

§ 2a. Stroną w postępowaniu podatkowym w sprawach dotyczących zwrotu podatku od towarów i usług może być wspólnik spółki wymienionej w art. 115 § 1, uprawniony na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług do otrzymania zwrotu podatku.

§ 2b. Stroną w postępowaniu podatkowym w sprawie stwierdzenia nadpłaty w zakresie zobowiązań byłej spółki cywilnej może być osoba, która była wspólnikiem spółki cywilnej w chwili rozwiązania spółki.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w art. 92 § 3, jeden z stron postępowania małonkowie i każdy z nich jest uprawniony do działania w imieniu obojga.

Art. 133a [Działania organizacji społecznej]

§ 1. Organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby, za jej zgodą, występować z działaniem:

- 1) wszczęcia postępowania,
- 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu

- jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes publiczny.

§ 2. Organ podatkowy, uznając działanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie.

§ 3. Organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony.

Art. 134 (uchylony)

Art. 135 [Zdolność prawna] Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych w sprawach podatkowych ocenia się według przepisów prawa cywilnego, jeżeli przepisy prawa podatkowego nie stanowią inaczej.

Art. 136 [Pełnomocnik] Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.

Art. 137 [Opis pełnomocnika]

§ 1. Pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych.

§ 1a. Pełnomocnikiem strony w postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, może być także osoba, o której mowa w art. 79 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. - Prawo celne, zwanej dalej "Prawem celnym".

§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone ustnie do protokołu.

§ 3. Pełnomocnik dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa. Adwokat, radca prawny, a także doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Organ podatkowy może w razie wątpliwości zażądać urzędowego poświadczenia podpisu strony.

§ 3a. W poszczególnych wynikających z toku postępowania kwestiach mniejszej wagi organ podatkowy może nie żądać pełnomocnictwa, jeżeli pełnomocnikiem jest małżonek strony, a nie ma wątpliwości co do istnienia i zakresu jego upoważnienia do wystąpienia w imieniu strony.

§ 4. W zakresie nieuregulowanym w § 1-3a stosuje się przepisy prawa cywilnego.

Art. 138 [Wyznaczenie przedstawiciela]

§ 1. Organ podatkowy występuje do sądu z wnioskiem o wyznaczenie kuratora dla osoby niezdolnej do czynności prawnych lub osoby nieobecnej, jeżeli kurator nie został już wyznaczony.

§ 2. W przypadku konieczności podjęcia czynności niecierpiących zwłoki organ podatkowy wyznacza dla osoby nieobecnej przedstawiciela, za jego zgodą, uprawnionego do działania do czasu wyznaczenia kuratora dla osoby nieobecnej przez sąd.

§ 3. Jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej nie może prowadzić swoich spraw wskutek braku powołanych do tego organów, organ podatkowy składa do sądu wnioski o ustanowienie kuratora.

Rozdział 4. Załatwianie spraw.

Art. 139 [Terminy załatwiania spraw]

§ 1. Załatwienie sprawy wymagającej przeprowadzenia postępowania dowodowego powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone na podstawie dowodów przedstawianych przez stronę łącznie z działaniem wszczęcia postępowania lub na podstawie faktów powszechnie znanych i dowodów znanych z urzędu organowi prowadzącemu postępowanie.

§ 3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy, a sprawy, w których przeprowadzono rozprawę lub strona złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy - nie później niż w ciągu 3 miesięcy.

§ 4. Do terminów określonych w § 1-3 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa podatkowego dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnienia spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 140 [Bezczywno organu]

§ 1. O każdym przypadku niezakończona sprawy we właściwym terminie organ podatkowy obowiązany jest zawiadomić stronę, podając przyczyny niedotrzymania terminu i wskazując nowy termin załatwienia sprawy.

§ 2. Ten sam obowiązek ciąży na organie podatkowym również w przypadku, gdy niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 141 [Skarga na nieterminowo]

§ 1. Na niezakończona sprawy we właściwym terminie lub terminie ustalonym na podstawie art. 140 stronie służy powołanie do:

1) organu podatkowego wyższego stopnia;
2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli sprawa nie została zakończona przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.

§ 2. Organ podatkowy wymieniony w § 1, uznaje powołanie za uzasadnione, wyznacza dodatkowy termin załatwienia sprawy oraz zarządza wyłączenie przyczyn i ustalenie osób winnych niezakończona sprawy w terminie, a w razie potrzeby podejmuje środki zapobiegające naruszaniu terminów załatwienia spraw w przyszłości. Organ stwierdza jednocześnie, czy niezakończona sprawy w terminie miało miejsce z rażącem naruszeniem prawa.

Art. 142 [Odpowiedzialność pracownika urzędu] Pracownik organu podatkowego, który z nieuzasadnionych przyczyn nie zakończył sprawy w terminie lub nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 140 albo nie zakończył sprawy w dodatkowym terminie ustalonym zgodnie z art. 141 § 2, podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej odpowiedzialności przewidzianej przepisami prawa.

Art. 143 [Upoważnienie pracowników urzędu]

§ 1. Organ podatkowy może upoważnić funkcjonariusza celnego lub pracownika kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu i w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji, postanowień i załączników.

§ 1a. Upoważnienie może obejmować podpisywanie pism w formie dokumentu elektronicznego podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu - z wyłączeniem wydawania załączników.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1 i 1a, może być udzielone również:

- 1) pracownikom urzędu skarbowego - przez naczelnika urzędu skarbowego;
- 2) pracownikom izby skarbowej - przez dyrektora izby skarbowej;
- 3) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom urzędu celnego - przez naczelnika urzędu celnego;
- 4) funkcjonariuszom celnym lub pracownikom izby celnej - przez dyrektora izby celnej.

§ 3. Upoważnienie udzielane jest w formie pisemnej.

Rozdział 5. Doręczenia.

Art. 144 [Sposób doręczenia] ²²⁾ Organ podatkowy doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, swoich pracowników lub przez osoby uprawnione na podstawie odrębnych przepisów. W przypadku gdy organem podatkowym jest wójt, burmistrz (prezydent miasta), pisma mogą być doręczone za pokwitowaniem.

Art. 144a [Dopuszczalność doręczeń elektronicznych]

§ 1. Doręczenie pism, z wyjątkiem załączników, następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli strona wniosła o zastosowanie takiego sposobu doręczenia albo wyraziła na to zgodę.

§ 2. (uchylony)

Art. 145 [Sposób doręczenia]

§ 1. Pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela - temu przedstawicielowi.

§ 2. Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi.

§ 3. Strona, ustanawiając pełnomocników, wyznacza jednego z nich jako właściwego do doręczenia. W przypadku niewyznaczenia pełnomocnika właściwego do doręczenia organ podatkowy doręcza pismo jednemu z pełnomocników.

Art. 146 [Zmiana adresu strony]

§ 1. W toku postępowania strona oraz jej przedstawiciel lub pełnomocnik mają obowiązek zawiadomić organ podatkowy o zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego, jeżeli wniesiono o zastosowanie takiego sposobu doręczenia albo wyraziła na to zgodę.

§ 2. W razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1, pismo uznaje się za doręczone pod dotychczasowym adresem, a organ podatkowy pozostawia pismo w aktach sprawy.

Art. 147 [Pełnomocnik ds. doręczenia]

§ 1. W razie wyjazdu za granicę na okres co najmniej 2 miesięcy, strona obowiązana jest do ustanowienia pełnomocnika do spraw doręczenia.

§ 2. Obowiązek, o którym mowa w § 1, dotyczy również osób fizycznych będących nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego.

§ 3. Ustanowienie pełnomocnika do spraw doręczenia zgłaszane jest organowi podatkowemu właściwemu w sprawie.

§ 4. W razie niedopełnienia obowiązku przewidzianych w § 1-3 pismo uważa się za doręczone:

- 1) pod dotychczasowym adresem - w przypadku, o którym mowa w § 1;
- 2) pod adresem ostatniego czasowego pobytu - w przypadku, o którym mowa w § 2.

Art. 147a [Stosowanie przepisów nowego Prawa celnego] W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepisy art. 83 i art. 84 Prawa celnego.

Art. 148 [Miejsce doręczenia]

§ 1. Pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy.

§ 2. Pisma mogą być również doręczone:

- 1) w siedzibie organu podatkowego;
- 2) w miejscu pracy adresata - osobie upoważnionej przez pracodawcę do odbioru korespondencji;
- 3) (uchylony)

§ 3. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w innych uzasadnionych przypadkach pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

Art. 149 [Nieobecność adresata] W przypadku nieobecności adresata w mieszkaniu pisma doręcza się za pokwitowaniem pełnoletniemu domownikowi, siostrze lub dozorcy domu, gdy osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Zawiadomienie o doręczeniu pisma siostrze lub dozorcy domu umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub na drzwiach mieszkania adresata lub w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

Art. 150 [Publiczne wezwania]

§ 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 148 § 1 lub art. 149:

- 1) ²³⁾ operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczenia pisma przez operatora pocztowego;
- 2) pismo składa się na okres 14 dni w urzędzie gminy (miasta) - w przypadku doręczenia pisma przez pracownika organu podatkowego lub przez inną upoważnioną osobę.

§ 1a. Adresata zawiadamia się dwukrotnie o pozostawieniu pisma w miejscu określonym w § 1. Powtórne zawiadomienie następuje w razie niepodjęcia pisma w terminie 7 dni.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma w miejscu określonym w § 1 umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W tym przypadku doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 151 [Pisma do osoby prawnej] Osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niemającym osobowość prawną pisma doręcza się w lokalu ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności - osobie upoważnionej do odbioru korespondencji. Przepisy art. 146, art. 148 § 2 pkt 1 oraz art. 150 stosuje się odpowiednio.

Art. 151a [Niezgodność adresu] Jeżeli podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowość prawną adres jej siedziby nie istnieje lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Art. 152 [Potwierdzenie odbioru]

§ 1. Odbierający pismo potwierdza doręczenie pisma własnym podpisem, ze wskazaniem daty doręczenia.

§ 2. Jeżeli odbierający pismo nie może potwierdzić doręczenia lub uchyla się od tego, doręczający sam stwierdza datę doręczenia oraz wskazuje osobę, która odebrała pismo, i przyczynę braku jej podpisu.

§ 3. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie jest skuteczne, jeżeli w terminie 7 dni od dnia wysłania pisma organ podatkowy otrzyma w formie elektronicznej potwierdzenie doręczenia pisma. W razie nieotrzymania takiego potwierdzenia organ podatkowy doręcza pismo w sposób określony w art. 144.

Art. 152a [Warunki doręczenia pism w formie dokumentu elektronicznego]

§ 1. W celu doręczenia pism w formie dokumentu elektronicznego organ podatkowy przesyła na adres elektroniczny strony informację wskazując adres elektroniczny, z którego adresat może pobrać pismo i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia pisma, oraz zawierając pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu podatkowego oraz obowiązku podpisania urzędowego po wiadomości odbioru w sposób wskazany w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 2. Warunki techniczne i organizacyjne doręczenia pism w formie dokumentu elektronicznego określają przepisy ustawy, o której mowa w § 1.

Art. 153 [Odmowa przyjęcia]

§ 1. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma przesłanego mu w sposób określony w art. 144, pismo zwraca się nadawcy z adnotacją o odmowie jego przyjęcia i datę odmowy. Pismo wraz z adnotacją włącza się do akt sprawy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1, uznaje się, że pismo doręczone zostało w dniu odmowy jego przyjęcia przez adresata.

Art. 154 [Doręczenie pism kuratorowi]

§ 1. Pisma skierowane do osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowość prawną, które nie mają organów, doręcza się kuratorowi wyznaczonemu przez sąd.

§ 2. Pisma skierowane do osób fizycznych nieznanych z miejsca pobytu, dla których sąd nie wyznaczył przedstawiciela, doręcza się przedstawicielowi wyznaczonemu na podstawie art. 138 § 2.

§ 3. Pisma kierowane do osób korzystających ze szczególnych uprawnień wynikających z immunitetu dyplomatycznego lub konsularnego doręcza się w sposób przewidziany w przepisach szczególnych, w umowach i przyjętych zwyczajach międzynarodowych.

Art. 154a [Wniosek ministra] ²⁴⁾

§ 1. Organ podatkowy może wystąpić do władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwej w sprawach podatkowych, zwanej dalej „obcą władzą”, z wnioskiem o doręczenie pisma, gdy doręczenie zgodnie z art. 144 albo art. 144a osobie przebywającej na terytorium tego państwa nie jest możliwe lub gdy powodowałoby

nieproporcjonalnie trudno ci.

§ 2. Wnioski o dorczenie przekazywane są obcej władzy za pośrednictwem organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wniosek o dorczenie do organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.

§ 4. Wniosek o dorczenie powinien zawierać dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, któremu ma być doręczone pismo, w szczególności imię i nazwisko lub nazwa (firma) oraz adres, a także dane dotyczące przedmiotu pisma.

§ 5. Wniosek o dorczenie przesyła się za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.Urz. UE L 335 z 07.12.2012, str. 42). W przypadku braku możliwości przekazania wniosku o dorczenie za pomocą środków komunikacji elektronicznej wniosek przesyła się w formie pisemnej.

§ 6. Pismo będące przedmiotem wniosku o dorczenie przekazuje się obcej władzy przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków o dorczenie, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego dorczenia pism.

Art. 154b [Dorczenie pism od obcej władzy] ²⁵⁾

§ 1. Wniosek o dorczenie pisma pochodzący od obcej władzy organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 7 przekazuje naczelnikowi urzędu skarbowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu, którego dotyczy wniosek. Naczelnik urzędu skarbowego doręcza pismo stosując odpowiednio przepisy art. 144-154.

§ 2. Organ wyznaczony zgodnie z art. 154a § 7 niezwłocznie informuje obcą władzę, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowego formularza, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, o działaniach podjętych na podstawie wniosku o dorczenie, w szczególności o dacie dorczenia pisma.

Art. 154c [Zasada wzajemności] Przepisy art. 154a i 154b stosuje się do dorczenia pism w zakresie spraw, o których mowa w art. 305b. Pisma obcych władz w sprawach niewymienionych w art. 305b są doręczone z zachowaniem zasady wzajemności.

Rozdział 6. Wezwania.

Art. 155 [Wezwania do stawienia się]

§ 1. Organ podatkowy może wezwać stron lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy.

§ 2. Jeżeli osoba wezwana nie może stawić się z powodu choroby, kalectwa lub innej ważnej przyczyny, organ podatkowy może przyjąć wyjaśnienia lub zeznanie albo dokonanie czynności w miejscu pobytu tej osoby.

Art. 156 [Właściwość miejscowa]

§ 1. Wezwany jest obowiązany do osobistego stawienia się tylko na obszarze województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa.

§ 2. Jeżeli właściwym miejscowo do rozpatrzenia sprawy jest organ podatkowy mający siedzibę na obszarze województwa innego niż określone w § 1, osoba obowiązana do osobistego stawienia się może zastrzec, że chce stawić się przed organem właściwym do rozpatrzenia sprawy.

§ 3. W przypadku wszczęcia postępowania podatkowego z urzędu organ podatkowy w postanowieniu o wszczęciu postępowania poucza stronę o możliwości złożenia, w terminie 7 dni od dnia dorczenia postanowienia, zastrzeżenia, o którym mowa w § 2.

Art. 157 [Postępowanie poza miejscem zamieszkania]

§ 1. Jeżeli postępowanie podatkowe prowadzone jest przez organ podatkowy, którego siedziba nie znajduje się na obszarze województwa, w którym zamieszkuje lub przebywa osoba obowiązana do osobistego stawiennictwa, oraz jeżeli osoba ta nie złożyła zastrzeżenia, o którym mowa w art. 156 § 2, organ ten zwraca się do organu podatkowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tej osoby o wezwanie jej w celu złożenia wyjaśnień lub zeznań albo dokonania innych czynności, związanych z prowadzonym postępowaniem.

§ 2. Zwracając się do innego organu podatkowego, organ prowadzi cy postępowanie określa okoliczności, które mają być przedmiotem wyjaśnień lub zeznań, albo czynności, jakie mają być dokonane.

Art. 158 [Wyjtki] Przepisów art. 156 § 1 oraz art. 157 nie stosuje się w przypadkach, w których charakter sprawy lub czynności wymaga osobistego stawienia się przed organem podatkowym prowadzącym postępowanie.

Art. 159 [Treść wezwania]

§ 1. W wezwaniu należy wskazać:

- 1) nazwę i adres organu podatkowego;
- 2) imię i nazwisko osoby wzywanej;
- 3) w jakiej sprawie i w jakim charakterze oraz w jakim celu osoba ta zostaje wezwana;
- 4) czy osoba wezwana powinna stawić się osobiście lub przez pełnomocnika, czy może złożyć wyjaśnienia lub zeznanie na piśmie;
- 5) termin, do którego zdanie powinno być spełnione, albo dzień, godzinę i miejsce zgłoszenia się osoby wzywanej lub jej pełnomocnika;

6) skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

§ 1a. W przypadku wzywania strony na przesłuchanie w wezwaniu należy również poinformować o prawie odmowy wyrażenia zgody na przesłuchanie i o możliwości niezastawienia się na wezwanie.

§ 2. Wezwanie powinno być podpisane przez pracownika organu podatkowego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby podpisującej.

Art. 160 [Inne formy wezwania]

§ 1. W sprawach uzasadnionych w innym interesem adresata lub gdy stan sprawy tego wymaga, wezwania mogą być dokonane telegraficznie lub telefonicznie albo przy użyciu innych środków łączności, z podaniem danych wymienionych w art. 159 § 1 i 1a.

§ 2. Wezwanie przekazane w sposób określony w § 1 powoduje skutki prawne tylko wtedy, gdy nie ma wątpliwości, że dotarło do adresata we właściwym czasie i w odpowiednim terminie.

Rozdział 7. Przywrócenie terminu.

Art. 161 (uchylony)

Art. 162 [Niezasłużone przekroczenie terminu]

§ 1. W razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na wniosek zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy.

§ 2. Podanie o przywrócenie terminu należy wnieść w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminowi. Jednocześnie z wnioskiem podania należy dopełnić czynności, dla której był określony termin.

§ 3. Przywrócenie terminu do złożenia podania przewidzianego w § 2 jest niedopuszczalne.

§ 4. Przepisy § 1-3 stosuje się do terminów procesowych.

Art. 163 [Przywrócenie terminu]

§ 1. W sprawie przywrócenia terminu postanawia właściwy organ podatkowy.

§ 2. W sprawie przywrócenia terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia postanawia ostatecznie organ podatkowy właściwy do rozpatrzenia odwołania lub zażalenia.

§ 3. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.

Art. 164 [Wstrzymanie wykonania decyzji] Przed rozpatrzeniem podania o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia organ podatkowy pierwszej instancji, na żądanie strony, może wstrzymać wykonanie decyzji lub postanowienia.

Rozdział 8. Wszczęcie postępowania.

Art. 165 [Inicjatywa wszczęcia postępowania]

§ 1. Postępowanie podatkowe wszczynają strona lub urząd.

§ 2. Wszczęcie postępowania z urzędu następuje w formie postanowienia.

§ 3. Datę wszczęcia postępowania na żądanie strony jest datą doręczenia postanowienia organowi podatkowemu, z zastrzeżeniem art. 165a.

§ 3a. O wszczęciu postępowania na wniosek jednej ze stron organ podatkowy zawiadamia wszystkie pozostałe osoby biorące udział w sprawie.

§ 3b. Datę wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest datą wprowadzenia postanowienia do systemu teleinformatycznego organu podatkowego.

§ 4. Datę wszczęcia postępowania z urzędu jest datą doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

§ 5. Przepisów § 2 i § 4 nie stosuje się do postępowania w sprawie:

1) ustalenia zobowiązań podatkowych, które zgodnie z odrębnymi przepisami ustalane są corocznie, jeżeli stan faktyczny, na podstawie którego ustalono wysokość zobowiązania podatkowego za poprzedni okres, nie uległ zmianie;

2) umorzenia zaległości podatkowych w przypadkach, o których mowa w art. 67d § 1;

3) nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności;

4) zabezpieczenia.

§ 6. W postępowaniu przed organami celnymi w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 3 Prawa celnego, organ celny nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.

§ 7. Organ podatkowy nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania w przypadku złożenia zeznania podatkowego przez podatników podatku od spadków i darowizn. W tym przypadku za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę złożenia zeznania.

Art. 165a [Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania]

§ 1. Gdy na żądanie, o którym mowa w art. 165, zostało wniesione przez osobę niebiorącą udziału lub z jakichkolwiek innych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ podatkowy wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.

§ 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.

Art. 165b [Wszczęcie postępowania podatkowego]

§ 1. W przypadku ujawnienia przez kontrolę podatkową nieprawidłowości co do wywiadywania się przez kontrolowanego z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego oraz niezłożenia przez podatnika deklaracji lub niedokonania przez niego korekty deklaracji w całości uwzględniając ujawnione nieprawidłowości, organ podatkowy wszczynają postępowanie podatkowe w sprawie, która była przedmiotem kontroli podatkowej, nie później niż w terminie 6 miesięcy od zakończenia kontroli.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadku, gdy złożone przez kontrolowanego wyjaśnienia lub zastrzeżenia do protokołu kontroli zostały w całości uwzględnione przez kontrolujących.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1, postępowanie podatkowe może być wszczęte także po upływie 6 miesięcy od zakończenia kontroli podatkowej, jeżeli:

- 1) podatnik dokona ponownej korekty deklaracji, w której nie zostaną uwzględnione nieprawidłowości ujawnione w kontroli podatkowej;
- 2) organ podatkowy otrzyma informacje od organów podatkowych lub od innych organów, uzasadniające wszczęcie postępowania podatkowego.

Art. 166 [Półroczenie postępowania]

§ 1. W sprawach, w których prawa i obowiązki stron wynikają z tego samego stanu faktycznego oraz z tej samej podstawy prawnej i w których właściwy jest ten sam organ podatkowy, może na własną odpowiedzialność i prowadzi jedno postępowanie dotyczące wyłącznie jednej strony.

§ 2. W sprawie półroczenia postępowania organ podatkowy wydaje postanowienie, na które służy zaapelacja.

Art. 166a [Stosowanie przepisów Prawa celnego] W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 90 Prawa celnego.

Art. 167 [Zakres działania]

§ 1. Do czasu wydania decyzji przez organ pierwszej instancji strona może wystąpić o rozszerzenie zakresu działania lub zgłosić nowe działanie, niezależnie od tego, czy działanie to wynika z tej samej podstawy prawnej co dotychczasowe, pod warunkiem że dotyczy tego samego stanu faktycznego. Termin określony w art. 139 § 1 biegnie na nowo od dnia rozszerzenia zakresu lub zgłoszenia nowego działania.

§ 2. Odmowa uwzględnienia działania w sprawie zmiany zakresu postępowania następuje w drodze postanowienia. Nieuwzględnione działanie wszczynają odrębne postępowanie podatkowe; przepisy art. 165 § 1-3b stosuje się odpowiednio.

Art. 168 [Formy podania]

§ 1. Podania (działania, wyjaśnienia, odwołania, zaapelacje, ponaglenia, wnioski) mogą być wnoszone pisemnie lub ustnie do protokołu, a także za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 2. Podanie powinno zawierać co najmniej treść działania, wskazanie osoby, od której pochodzi, oraz jej adresu (miejsca zamieszkania lub pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności), a także czyni zadość innym wymogom ustalonym w przepisach szczególnych.

§ 3. Podanie wniesione pisemnie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika, który go sporządził. Jeżeli podanie wnosi osoba, która nie może lub nie umie zrobić podpisu, podanie lub protokół podpisuje za nią inna osoba przez nią upoważniona, czyniąc o tym wzmiankę obok podpisu.

§ 3a. Podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno:

- 1) być uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz
- 2) zawierać dane w ustalonym formacie, zawartym we wzorze podania określonym w odrębnych przepisach, jeżeli te przepisy nakazują wnoszenie podania według określonego wzoru.

§ 4. Organ podatkowy obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący tego zażąda. W przypadku wniesienia podania w formie dokumentu elektronicznego, organ obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania przez doręczenie urzędowego powiadzenia odbioru na wskazany przez wnoszącego adres elektroniczny.

§ 5. (uchylony)

Art. 169 [Podania niespełniające wymogów prawa]

§ 1. Jeżeli podanie nie spełnia wymogów określonych przepisami prawa, organ podatkowy wzywa wnoszącego podanie do usunięcia braków w terminie 7 dni, z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie podania bez rozpatrzenia.

§ 1a. Jeżeli podanie nie zawiera adresu, organ pozostawia je bez rozpatrzenia. W tym przypadku nie dokonuje się wezwania, o którym mowa w § 1, oraz nie wydaje postanowienia, o którym mowa w § 4.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również, jeżeli strona nie wniosła opłat, które zgodnie z odrębnymi przepisami powinny zostać uiszczone z góry.

§ 3. Organ podatkowy rozpatrzy jednak podanie niespełniające warunku, o którym mowa w § 2, jeżeli:

- 1) za niezwłocznym rozpatrzeniem podania przemawia interes publiczny lub ważny interes strony;
- 2) wniesienie podania stanowi czynność, dla której jest ustanowiony termin zawity;
- 3) podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą.

§ 4. Organ podatkowy wydaje postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia, na które przysługuje zaapelacja.

Art. 170 [Podanie do niewłaściwego organu]

§ 1. Jeżeli organ podatkowy, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, powinien niezwłocznie przekazać je organowi właściwemu, zawiadamiając o tym wnoszącego podanie.

§ 2. Podanie wniesione do organu niewłaściwego przed upływem terminu określonego przepisami prawa uważa się za wniesione z zachowaniem terminu.

Art. 171 [Podanie dotyczące wielu spraw]

§ 1. Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw podlegających załatwieniu przez różne organy, organ podatkowy, do którego wniesiono podanie, rozpatruje sprawę należąca do jego właściwości. Równocześnie organ podatkowy zawiadamia wnoszącego podanie, a w sprawach innych powinien niezwłocznie podanie do właściwego organu, informując go o treści § 2.

§ 2. Jeżeli organ podatkowy otrzyma podanie złożone zgodnie z zawiadomieniem, o którym mowa w § 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, podanie uważa się za złożone w dniu wniesienia pierwszego podania, z tym że nie wywołuje ono skutków w postaci skrócenia terminów określonych w art. 139 § 1 i 3.

§ 2a. Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw, w tym spraw niepodlegających załatwieniu przez organy podatkowe, organ podatkowy, do którego wniesiono podanie, zawiadamia wnoszącego, a w tych sprawach powinien wnie

odrębne podanie do właściwego organu, informując go o treści art. 66 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 3. Jeżeli podanie wniesiono do organu niewłaściwego, a organ właściwy nie może ustalić na podstawie danych zawartych w podaniu, albo gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd, organ podatkowy zwraca podanie osobie, która je wniosła, z odpowiednim pouczeniem. Zwrot podania następuje w formie postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 4. Organ podatkowy nie może zwrócić podania z tej przyczyny, że właściwy jest sąd powszechny, jeżeli w tej sprawie sąd uznał się za niewłaściwy.

Rozdział 9. Metryki, protokoły i adnotacje.

Art. 171a [Metryka sprawy]

§ 1. W aktach sprawy zakłada się metrykę sprawy w formie pisemnej lub elektronicznej.

§ 2. W treści metryki sprawy wskazuje się wszystkie osoby, które uczestniczyły w podejmowaniu czynności w postępowaniu podatkowym oraz określa się wszystkie podejmowane przez te osoby czynności wraz z odpowiednim odesłaniem do dokumentów zachowanych w formie pisemnej lub elektronicznej określających te czynności.

§ 3. Metryka sprawy, wraz z dokumentami do których odsyła, stanowi obowiązkowy akt sprawy i jest na bieżąco aktualizowana.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia metryki sprawy, uwzględniając treść i formę metryki określonych w § 1 i 2 oraz obowiązek bieżącej aktualizacji metryki, a także, aby w oparciu o treść metryki było możliwe ustalenie treści czynności w postępowaniu podatkowym podejmowanych w sprawie przez poszczególne osoby.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje spraw, w których obowiązek prowadzenia metryki sprawy jest wyłączone ze względu na nieproporcjonalny nakład środków koniecznych do prowadzenia metryki w stosunku do prostego i powtarzalnego charakteru tych spraw.

§ 6. Przepisy § 4 i 5 stosuje się odpowiednio do postępowań uregulowanych w odrębnych przepisach, do których mają zastosowanie przepisy niniejszego działu.

Art. 172 [Obowiązek sporządzenia protokołu]

§ 1. Organ podatkowy sporządza zwięzły protokół z każdej czynności postępowania mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie.

§ 2. W szczególności sporządza się protokół:

- 1) przyjęcia wniesionego ustnego podania;
- 2) przesłuchania strony, świadka i biegłego;
- 3) oględzin i ekspertyz dokonywanych przy udziale pracownika organu podatkowego;
- 4) ustnego ogłoszenia postanowienia;
- 5) rozprawy.

Art. 173 [Treść protokołu]

§ 1. Protokół sporządza się tak, aby z jego treści wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności dokonał, kto i w jakim charakterze był przy nich obecny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi zgłosiły obecne osoby.

§ 2. Protokół odczytuje się wszystkim osobom obecnym, biorącym udział w czynności urzędowej, które powinny następnie protokół podpisać. Odmowa lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy omówić w protokole.

Art. 174 [Protokół przesłuchania]

§ 1. Protokół przesłuchania powinien być odczytany i przedłożony do podpisu osobie zeznającej niezwłocznie po złożeniu zeznania.

§ 2. W protokołach przesłuchania osoby, która złożyła zeznanie w języku obcym, należy podać w przekładzie na język polski treść złożonego zeznania oraz wskazać osobę i adres tłumacza, który dokonał przekładu. Tłumacz powinien podpisać protokół przesłuchania.

Art. 175 [Dołączenie zeznań] Organ podatkowy może zezwolić na dołączenie do protokołu zeznania na piśmie podpisanego przez zeznającego oraz innych dokumentów mających znaczenie dla sprawy.

Art. 176 [Skreślenie w protokole] Skreślenia i poprawki w protokole należy tak dokonywać, aby wyrazy skreślone i poprawione były czytelne. Dokonanie skreślenia i poprawki powinno być potwierdzone w protokole przed jego podpisaniem.

Art. 177 [Adnotacje] Czynności organu podatkowego, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znaczenie dla sprawy lub toku postępowania, utrwalają się w aktach w formie adnotacji podpisanej przez pracownika dokonującego tych czynności.

Rozdział 10. Udostępnianie akt.

Art. 178 [Obowiązek udostępnienia akt]

§ 1. Strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzenia z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania.

§ 2. Czynności określone w § 1 dokonywane są w lokalu organu podatkowego w obecności pracownika tego organu.

§ 3. Strona może żądać uwierzytelnienia odpisów lub kopii akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów.

§ 4. Organ podatkowy może zapewnić stronie dostęp w swoim systemie teleinformatycznym do podawanych w formie dokumentu elektronicznego oraz do pism organu podatkowego doręczonych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, po identyfikacji strony w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 179 [Akta objęte tajemnicą]

§ 1. Przepisów art. 178 nie stosuje się do znajdujących się w aktach sprawy dokumentów zawierających informacje niejawnne, a także do innych dokumentów, które organ podatkowy wyłączył z aktu sprawy ze względu na interes publiczny.

§ 2. Odmowa umożliwienia stronie zapoznania się z dokumentami, o których mowa w § 1, sporządzenia z nich notatek, kopii i odpisów, uwierzytelniania odpisów i kopii lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia.

§ 3. Na postanowienie, o którym mowa w § 2, służy zażalenie.

Rozdział 11. Dowody.

Art. 180 [Definicja dowodu]

§ 1. Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem.

§ 2. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zawiadzenia, organ podatkowy odbiera od strony, na jej wniosek, o zawiadzenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania; przepis art. 196 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 181 [Uszczegółowienie definicji] Dowodami w postępowaniu podatkowym mogą być w szczególności księgi podatkowe, deklaracje złożone przez stronę, zeznania świadków, opinie biegłych, materiały i informacje zebrane w wyniku oględzin, informacje podatkowe oraz inne dokumenty zgromadzone w toku czynności sprawdzających lub kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 284a § 3, art. 284b § 3 i art. 288 § 2, oraz materiały zgromadzone w toku postępowania karnego albo postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

Art. 182 [Informacje z banków]

§ 1. Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest obowiązany na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie:

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub rachunków oszczędnościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
- 2) posiadanych rachunków pieniężnych lub rachunków papierów wartościowych, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
- 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczek pieniężnych, a także umów depozytowych;
- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
- 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

§ 2. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych, dobrowolnych funduszy emerytalnych i banków prowadzących działalność maklerską, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych oraz indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego, a także do domów maklerskich oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

§ 3. Towarzystwa funduszy inwestycyjnych na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego są obowiązane do sporządzenia informacji o umorzonych jednostkach uczestnictwa. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z dniem stosuje się odpowiednio.

§ 3a. Podmioty prowadzące rachunki zbiorcze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 131, poz. 763 i Nr 234, poz. 1391), na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego są obowiązane do sporządzenia informacji o wysokości dochodów (przychodów) przekazanych na rzecz podatników uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na takich rachunkach oraz o kwocie pobranego podatku. Przepis § 1 w części dotyczącej wystąpienia z dniem stosuje się odpowiednio.

§ 4. Żądanie udzielenia informacji, o którym mowa w § 1, następuje w drodze postanowienia.

Art. 183 [Żądanie przekazania informacji] Żądanie sporządzenia i przekazania informacji, o których mowa w art. 182, naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego może wystąpić po uprzednim wezwaniu do udzielenia informacji z tego zakresu albo do upoważnienia odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie tych informacji, a strona w wyznaczonym terminie:

- 1) nie udzieliła informacji;
- 2) nie upoważniła odpowiednio naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego do wystąpienia do instytucji finansowych o przekazanie informacji;
- 3) udzieliła informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.

Art. 184 [Treść dania]

§ 1. Naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celnego, występując z żądaniem, o którym mowa w art. 182, powinien zwracać szczególną uwagę na zasadę szczególnego zaufania pomiędzy instytucjami finansowymi a ich klientami.

§ 2. W żądaniu określa się zakres informacji oraz termin ich przekazania. Przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Żądanie zawiera ponadto:

- 1) wskazanie przesłanek uzasadniających uzyskania informacji objętych żądaniem;

2) dowody potwierdzające, że strona:

a) odmówiła udzielenia informacji lub

b) nie wyraziła zgody na udzielenie naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego upoważnienia do udzielenia tych informacji, lub

c) w terminie określonym przez naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego nie udzieliła informacji albo upoważnienia.

§ 4. Odpis udzielenia naczelnikowi urzędu skarbowego lub naczelnikowi urzędu celnego przekazuje odpowiednio dyrektorowi nadrzędnej izby skarbowej lub dyrektorowi nadrzędnej izby celnej.

Art. 185 [Odmowa udzielenia informacji] Instytucje finansowe wymienione w art. 182 odmawiają udzielenia informacji, jeżeli udzielenie naczelnikowi urzędu celnego lub naczelnikowi urzędu skarbowego nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 184 § 2 i 3.

Art. 186 (uchylony)

Art. 187 [Materiał dowodowy]

§ 1. Organ podatkowy jest obowiązany zbierać i w sposób wyczerpujący rozpatrywać cały materiał dowodowy.

§ 2. Organ podatkowy może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu.

§ 3. Fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi podatkowemu z urzędu nie wymagają dowodu. Fakty znane organowi podatkowemu z urzędu należy zakomunikować stronie.

Art. 188 [Udanie strony] Udanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu są okoliczności mające znaczenie dla sprawy, chyba że okoliczności te stwierdzone są wystarczająco innym dowodem.

Art. 189 [Termin przedstawienia dowodu]

§ 1. Organ podatkowy może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodu będącego w jej posiadaniu.

§ 2. Termin ustala się uwzględniając charakter dowodu i stan postępowania, przy czym nie może on być krótszy niż 3 dni.

Art. 190 [Zeznania świadków]

§ 1. Strona powinna być zawiadomiona o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub oględzin przynajmniej na 7 dni przed terminem.

§ 2. Strona ma prawo brać udział w przeprowadzaniu dowodu, może zadawać pytania świadkom i biegłym oraz składać wyjaśnienia.

Art. 191 [Ocena dowodów] Organ podatkowy ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Art. 192 [Uznanie okoliczności za udowodnione] Okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów.

Art. 193 [Dowody z ksiąg podatkowych]

§ 1. Księgi podatkowe prowadzone rzetelnie i w sposób niewadliwy stanowią dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisów.

§ 2. Księgi podatkowe uważa się za rzetelne, jeżeli dokonywane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty.

§ 3. Za niewadliwe uważa się księgi podatkowe prowadzone zgodnie z zasadami wynikającymi z odrębnych przepisów.

§ 4. Organ podatkowy nie uznaje za dowód w rozumieniu przepisu § 1 ksiąg podatkowych, które są prowadzone nierzetelnie lub w sposób wadliwy.

§ 5. Organ podatkowy uznaje jednak za dowód księgi podatkowe, które prowadzone są w sposób wadliwy, jeżeli wady nie mają istotnego znaczenia dla sprawy.

§ 6. Jeżeli organ podatkowy stwierdzi, że księgi podatkowe są prowadzone nierzetelnie lub w sposób wadliwy, to w protokole badania ksiąg określa, za jaki okres i w jakiej części nie uznaje ksiąg za dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisów.

§ 7. Odpis protokołu, o którym mowa w § 6, organ podatkowy doręcza stronie.

§ 8. Strona, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, może wnieść zastrzeżenia do zawartych w nim ustaleń, przedstawiając jednocześnie dowody, które umożliwi organowi podatkowemu prawidłowe określenie podstawy opodatkowania.

Art. 194 [Dokumenty urzędowe]

§ 1. Dokumenty urzędowe sporządzone w formie określonej przepisami prawa przez powołane do tego organy władzy publicznej stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów urzędowych sporządzonych przez inne jednostki, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów uprawnione są do ich wydawania.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 nie wyłączają możliwości przeprowadzenia dowodu przeciwko dokumentom wymienionym w tych przepisach.

Art. 194a [Odpis lub wyciąg]

§ 1. Jeżeli dokument znajduje się w aktach organu lub jednostki, o których mowa w art. 194 § 1 i 2, wystarczy przedstawić urzędowo poświadczony przez ten organ lub jednostkę odpis lub wyciąg z dokumentu. Organ podatkowy za udzielenia odpisu lub wyciągu, jeżeli strona sama uzyska ich nie może. Gdy organ podatkowy uzna za konieczne przejrzanie oryginału dokumentu, może wystąpić o jego dostarczenie.

§ 2. Zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodnie z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony bądź tego adwokatem, radcę prawnym lub doradcę podatkowym.

§ 3. Zawarte w odpisie dokumentu poświadczonym zgodnie z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony bądź tego adwokatem, radcę prawnym lub doradcę podatkowym ma charakter dokumentu urzędowego.

§ 4. Jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, organ podatkowy zażąda od strony, składającej odpis dokumentu, o którym mowa w § 2, przedłożenia oryginału tego dokumentu.

Art. 195 [Świadkowie] Świadkami nie mogą być :

- 1) osoby niezdolne do postrzegania lub komunikowania swych spostrzeżeń;
- 2) osoby obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji niejawnych na okoliczności objęte tajemnicą, jeżeli nie zostały, w trybie określonym obowiązkowymi przepisami, zwolnione od obowiązku zachowania tej tajemnicy;
- 3) duchowni prawnie uznanych wyznaniów - co do faktów objętych tajemnicą spowiedzi.

Art. 196 [Odmowa zeznań]

§ 1. Nikt nie ma prawa odmówić zeznań w charakterze świadka, z wyjątkiem małżonka strony, wstępnych, zstępnych i rodziców strony oraz powinowatych pierwszego stopnia, jak również osób pozostających ze stron w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli. Prawo odmowy zeznań trwa także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

§ 2. Świadek może odmówić odpowiedzi na pytania, gdy odpowiedź mogłaby narazić jego lub jego bliskich wymienionych w § 1 na odpowiedzialność karną, karnoskarbową albo spowodować naruszenie obowiązku zachowania ustawowo chronionej tajemnicy zawodowej.

§ 3. Przed odebraniem zeznania organ podatkowy poucza świadka o prawie odmowy zeznań i odpowiedzi na pytania oraz uprzedza o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania oraz przechowywania protokołów zeznań obejmujących okoliczności, na które rozciąga się obowiązek ochrony informacji niejawnych lub dochowania tajemnicy zawodowej.

Art. 197 [Powołanie biegłych]

§ 1. W przypadku gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ podatkowy może powołać na biegłego osobę dysponującą takimi wiadomościami, w celu wydania opinii.

§ 2. Powołanie na biegłego następuje z urzędu, jeżeli opinii biegłego wymagają przepisy prawa podatkowego.

§ 3. Do wyłączenia biegłego stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1 i 2. W pozostałym zakresie do biegłych stosuje się przepisy dotyczące przesłuchania świadków.

Art. 198 [Oględziny]

§ 1. Organ podatkowy może w razie potrzeby przeprowadzić oględziny.

§ 2. Jeżeli przedmiot oględzin znajduje się u osób trzecich, osoby te są obowiązane, na wezwanie organu podatkowego, do okazania tego przedmiotu.

Art. 199 [Przesłuchanie strony] Organ podatkowy może przesłuchać stronę po wyrażeniu przez nią zgody. Do przesłuchania strony stosuje się przepisy dotyczące świadka, z wyjątkiem przepisów o środkach przymusu.

Art. 199a [Zgodny zamiar stron]

§ 1. Organ podatkowy dokonuje ustalenia treści czynności prawnej, uwzględnia zgodny zamiar stron i cel czynności, a nie tylko dosłowne brzmienie oświadczeń woli złożonych przez strony czynności.

§ 2. Jeżeli pod pozorem dokonania czynności prawnej dokonano innej czynności prawnej, skutki podatkowe wywodzi się z tej ukrytej czynności prawnej.

§ 3. Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania, w szczególności zeznań strony, chyba że strona odmawia składania zeznań, wynika w sposób oczywisty co do istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, z którym związane są skutki podatkowe, organ podatkowy występuje do sądu powszechnego o ustalenie istnienia lub nieistnienia tego stosunku prawnego lub prawa.

Art. 200 [Zdanie strony]

§ 1. Przed wydaniem decyzji organ podatkowy wyznacza stronie siedmiodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się:

1) w przypadkach przewidzianych w art. 123 § 2 oraz w art. 165 § 5;

2) w sprawach zabezpieczenia i zastawu skarbowego;

3) w przypadku przewidzianym w art. 165 § 7, jeżeli decyzja ma zostać wydana wyłącznie na podstawie danych zawartych w złożonym zeznaniu.

Rozdział 11a. Rozprawa.

Art. 200a [Okoliczności przeprowadzenia rozprawy]

§ 1. Organ odwoławczy przeprowadzi w toku postępowania rozpraw:

1) z urzędu - jeżeli zachodzi potrzeba wyjaśnienia istotnych okoliczności stanu faktycznego sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin, lub sprecyzowania argumentacji prawnej prezentowanej przez stronę w toku postępowania;

2) na wniosek strony.

§ 2. Strona we wniosku o przeprowadzenie rozprawy uzasadnia potrzebę przeprowadzenia rozprawy, wskazuje jakie okoliczności sprawy powinny być wyjaśnione i jakie czynności powinny być dokonane na rozprawie.

§ 3. Organ odwoławczy może odmówić przeprowadzenia rozprawy, jeżeli przedmiotem rozprawy mają być okoliczności niemające znaczenia dla sprawy albo okoliczności te są wystarczająco potwierdzone innym dowodem.

§ 4. W sprawie odmowy przeprowadzenia rozprawy wydaje się postanowienie.

Art. 200b [Termin rozprawy] Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby doręczenie wezwania nastąpiło najpóźniej na 7 dni przed rozprawą.

Art. 200c [Uczestnicy postępowania]

§ 1. Rozprawą kieruje upoważniony do przeprowadzenia rozprawy pracownik organu odwoławczego.

§ 2. Gdy postępowanie toczy się przed samorządowym kolegium odwoławczym, rozprawą kieruje przewodniczący albo wyznaczony członek tego kolegium.

§ 3. W rozprawie uczestniczy upoważniony pracownik organu pierwszej instancji, od którego decyzji wniesiono odwołanie.

Art. 200d [Przebieg rozprawy]

§ 1. Na rozprawie strona może składać wyjaśnienia, zgłaszać dowody, propozycje i zarzuty oraz przedstawia dowody na ich poparcie. Ponadto strona może wypowiadać się co do wyników postępowania dowodowego.
§ 2. Kierując rozprawą, może uchylić pytanie zadane uczestnikowi rozprawy, jeżeli nie ma ono istotnego znaczenia dla sprawy. Jednakże na danię strony należy zamieścić w protokole treść uchylonego pytania.

Rozdział 12. Zawieszenie postępowania.

Art. 201 [Przesłanki zawieszenia]

§ 1. Organ podatkowy zawiesza postępowanie:

- 1) w razie śmierci strony, jeżeli postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe;
- 2) gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd;
- 3) w razie śmierci przedstawiciela ustawowego strony;
- 4) w razie utraty przez stronę lub jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych;
- 5) w sprawie dotyczącej odpowiedzialności osoby trzeciej - do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 108 § 2, stanie się ostateczna, z zastrzeżeniem art. 108 § 3 oraz art. 115 § 4;
- 6) w razie wystąpienia, na podstawie ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do organów innego państwa o udzielenie informacji niezbędnych do ustalenia lub określenia wysokości zobowiązania podatkowego.

§ 2. Postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania organ podatkowy doręcza stronie lub jej spadkobiercom.

§ 3. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania służy zażalenie.

Art. 202 [Usunięcie przyczyn zawieszenia] Organ podatkowy, który zawiesił postępowanie z przyczyn określonych w art. 201 § 1 pkt 1, 3 i 4, nie podejmuje żadnych czynności, z wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania albo zabezpieczenie dowodu.

Art. 203 [Rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego]

§ 1. Organ podatkowy, który zawiesił postępowanie z przyczyny określonej w art. 201 § 1 pkt 2, wzywa równocześnie stronę do wystąpienia w oznaczonym terminie do właściwego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego, chyba że strona wykaże, że już zwróciła się w tej sprawie do właściwego organu lub sądu.

§ 2. Jeżeli strona nie wystąpiła do właściwego organu lub sądu w wyznaczonym terminie, organ podatkowy z urzędu zwróci się do właściwego organu lub sądu o rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego.

Art. 204 [Rozstrzygnięcie zagadnienia wstępnego]

§ 1. Organ podatkowy, na wniosek strony, może zawiesić postępowanie w sprawie udzielenia ulg w zapłacie zobowiązań podatkowych.

§ 2. Jeżeli w ciągu 3 lat od daty zawieszenia postępowania strona nie zwróci się o jego podjęcie, danię wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

§ 3. W postanowieniu o zawieszeniu postępowania organ podatkowy poucza stronę o treści § 2.

Art. 204a [Stosowanie przepisów nowego Prawa celnego] W postępowaniu przed organami celnymi, w sprawach dotyczących podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego z tytułu importu towarów, stosuje się przepis art. 87 Prawa celnego.

Art. 205 [Podjęcie postępowania]

§ 1. Organ podatkowy podejmuje z urzędu lub na wniosek strony, w drodze postanowienia, zawieszono postępowanie, gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające jego zawieszenie.

§ 2. Na postanowienie o odmowie podjęcia zawieszono postępowania służy stronie zażalenie.

Art. 205a [Podjęcie postępowania z urzędu]

§ 1. Organ podatkowy podejmuje postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia, w szczególności ci:

- 1) w razie śmierci strony - po zgłoszeniu się lub po ustaleniu spadkobierców zmarłego albo po ustanowieniu, w trybie określonym odrębnymi przepisami, kuratora spadku;
- 2) w razie utraty zdolności do czynności prawnych - po ustanowieniu kuratora;
- 3) w razie braku przedstawiciela ustawowego - po jego ustanowieniu;
- 4) gdy rozstrzygnięcie sprawy jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd - w dniu powzięcia przez organ podatkowy wiadomości o uprawomocnieniu się orzeczenia kożącego to postępowanie.

§ 2. Jeżeli w ciągu roku od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania nie zgłoszą się lub nie zostaną ustaleniu spadkobiercy zmarłej strony, organ podatkowy może zwrócić się do sądu o ustanowienie kuratora spadku, chyba że kurator taki już wcześniej został ustanowiony.

Art. 206 [Wstrzymanie biegu terminów] Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w niniejszym dziale.

Rozdział 13. Decyzje.

Art. 207 [Decyzja]

§ 1. Organ podatkowy orzeka w sprawie w drodze decyzji, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

§ 2. Decyzja rozstrzyga sprawę co do jej istoty albo w inny sposób kożący postępowanie w danej instancji.

Art. 208 [Umorzenie]

§ 1. Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, w szczególności w razie przedawnienia zobowiązania podatkowego, organ podatkowy wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

§ 2. Organ podatkowy może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której danię postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiaj się temu inne strony oraz nie zagraża to interesowi publicznemu.

Art. 209 [Opinie innych organów]

§ 1. Jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ, w tym wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie, decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ.

§ 2. Organ podatkowy ułatwiający sprawę, zwracając się do innego organu o zajęcie stanowiska, zawiadamia o tym stronę.

§ 3. Organ, do którego zwrócono się o zajęcie stanowiska, obowiązany jest przedstawić je niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia wystąpienia o zajęcie stanowiska.

§ 4. Organ obowiązany do zajęcia stanowiska może w razie potrzeby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.

§ 5. Zajęcie stanowiska przez ten organ następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

§ 6. W przypadku braku stanowiska w terminie określonym w § 3 stosuje się odpowiednio przepisy art. 139-142.

Art. 210 [Treść decyzji]

§ 1. Decyzja zawiera:

- 1) oznaczenie organu podatkowego;
- 2) datę jej wydania;
- 3) oznaczenie strony;
- 4) powołanie podstawy prawnej;
- 5) rozstrzygnięcie;
- 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
- 7) pouczenie o trybie odwoławczym - jeżeli od decyzji służy odwołanie;
- 8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

§ 2. Decyzja, w stosunku do której może zostać wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, zawiera ponadto pouczenie o możliwości wniesienia powództwa lub skargi.

§ 2a. Decyzja nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zawiera również pouczenie o odpowiedzialności karnej za usunięcie, ukrycie, zbycie, darowanie, zniszczenie, rzeczywiście lub pozorne obciążenie albo uszkodzenie składników majątku strony, mające na celu udaremnienie egzekucji obowiązku wynikającego z tej decyzji.

§ 3. Przepisy prawa podatkowego mogą określać także inne składniki, które powinna zawierać decyzja.

§ 4. Uzasadnienie faktyczne decyzji zawiera w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym dał wiarę, oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, uzasadnienie prawne zaś zawiera wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji z przytoczeniem przepisów prawa.

§ 5. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości danię strony. Nie dotyczy to decyzji wydanej na skutek odwołania bądź na podstawie której przyznano ulgę w zapłacie podatku.

Art. 211 [Forma decyzji] Decyzję doręcza się stronie na piśmie.

Art. 212 [Obowiązek zywanie decyzji] Organ podatkowy, który wydał decyzję, jest odpowiedzialny od chwili jej doręczenia. Decyzje, o których mowa w art. 67d, wydane przez organ podatkowy od chwili ich wydania.

Art. 213 [Danie uzupełnienia decyzji]

§ 1. Strona może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia lub co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub co do skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.

§ 2. Organ podatkowy może z urzędu, w każdym czasie, uzupełnić albo sprostować decyzję w zakresie, o którym mowa w § 1.

§ 3. Uzupełnienie lub sprostowanie decyzji następuje w drodze decyzji.

§ 4. W przypadku wydania decyzji o uzupełnieniu lub sprostowaniu decyzji termin do wniesienia odwołania lub skargi biegnie od dnia doręczenia tej decyzji.

§ 5. Odmowa uzupełnienia lub sprostowania decyzji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 214 [Pouczenie o odwołaniu] Nie może szkodzić stronie branie pouczenia w decyzji co do prawa odwołania, wniesienia powództwa do sądu powszechnego lub skargi do sądu administracyjnego albo brak takiego pouczenia.

Art. 215 [Sprostowanie błędów]

§ 1. Organ podatkowy może, z urzędu lub na danię strony, sprostować w drodze postanowienia błędy rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanej przez ten organ decyzji.

§ 2. Organ podatkowy, który wydał decyzję, na danię strony lub organu egzekucyjnego wyjaśnia w drodze postanowienia wątpliwości co do treści decyzji.

§ 3. Na postanowienie w sprawie sprostowania i wyjaśnienia służy zażalenie.

Rozdział 14. Postanowienia.

Art. 216 [Postanowienia]

§ 1. W toku postępowania organ podatkowy wydaje postanowienia.

§ 2. Postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania podatkowego, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 217 [Treść postanowienia]

§ 1. Postanowienie zawiera:

- 1) oznaczenie organu podatkowego;
- 2) datę jego wydania;
- 3) oznaczenie strony albo innych osób biorących udział w postępowaniu;
- 4) powołanie podstawy prawnej;

- 5) rozstrzygnięcie;
 - 6) pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego;
 - 7) podpis osoby upoważnionej, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska słuźbowego.
- § 2. Postanowienie zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie.

Art. 218 [Forma postanowienia] Postanowienie, od którego służy zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, doręcza się na piśmie.

Art. 219 [Odesłanie] Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 208, 210 § 2a i § 3-5 oraz art. 211-215, a do postanowień, na które przysługuje zażalenie, oraz postanowień, o których mowa w art. 228 § 1, stosuje się również art. 240-249 oraz art. 252, z tym że zamiast decyzji, o których mowa w art. 243 § 3, art. 245 § 1 i art. 248 § 3, wydaje się postanowienie.

Rozdział 15. Odwołania.

Art. 220 [Odwołanie od decyzji]

§ 1. Od decyzji organu podatkowego wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji.

§ 2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ podatkowy wyższego stopnia.

Art. 221 [Decyzje najwyższej instancji] W przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub przez samorządowe kolegium odwoławcze odwołanie od decyzji rozpatruje ten sam organ podatkowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu odwoławczym.

Art. 222 [Treść odwołania] Odwołanie od decyzji organu podatkowego powinno zawierać zarzuty przeciw decyzji, określa istotny zakres przedmiotu odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające tożądanie.

Art. 223 [Tryb odwołania]

§ 1. Odwołanie wnosi się do właściwego organu odwoławczego za pośrednictwem organu podatkowego, który wydał decyzję.

§ 2. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia:

- 1) decyzji stronie;
- 2) zawiadomienia, o którym mowa w art. 103 § 1.

Art. 223a (uchylony)

Art. 224 (uchylony)

Art. 224a (uchylony)

Art. 224b (uchylony)

Art. 224c (uchylony)

Art. 225 (uchylony)

Art. 226 [Uchylenie decyzji]

§ 1. Jeżeli organ podatkowy, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie wniesione przez stronę zasługuje na uwzględnienie w całości, wydanie nowej decyzji, którą uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję.

§ 2. Od nowej decyzji służy stronie odwołanie.

Art. 227 [Przekazanie odwołania]

§ 1. Organ podatkowy, do którego wpłynęło odwołanie, przekazuje je wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania, chyba że w tym terminie wyda decyzję na podstawie art. 226.

§ 2. Organ podatkowy, przekazując sprawę, jest obowiązany ustosunkować się do przedstawionych zarzutów i poinformować stronę o sposobie ustosunkowania się do nich.

Art. 228 [Niedopuszczalność odwołania]

§ 1. Organ odwoławczy stwierdza w formie postanowienia:

- 1) niedopuszczalność odwołania;
- 2) uchybienie terminowi do wniesienia odwołania;
- 3) pozostawienie odwołania bez rozpatrzenia, jeżeli nie spełnia warunków wynikających z art. 222.

§ 2. Postanowienia w sprawach wymienionych w § 1 są ostateczne.

Art. 229 [Postępowanie uzupełniające] Organ odwoławczy może przeprowadzić, na żądanie strony lub z urzędu, dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

Art. 230 (uchylony)²⁶⁾

Art. 231 (uchylony)

Art. 232 [Cofnięcie odwołania]

§ 1. Strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Organ odwoławczy odmawia uwzględnienia cofnięcia odwołania, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo pozostawienia w mocy decyzji wydanej z naruszeniem przepisów, które uzasadniają jej uchylenie lub zmianę.

Art. 233 [Decyzje organu odwoławczego]

§ 1. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy decyzję organu pierwszej instancji albo
- 2) uchyla decyzję organu pierwszej instancji:
 - a) w całości lub w części - w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub uchyla część decyzji - umarza postępowanie w sprawie,

b) w całości spraw przekazuje do rozpatrzenia właściwemu organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów o właściwość, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

§ 2. Organ odwoławczy może uchylić w całości decyzję organu pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części. Przekazując sprawę, organ odwoławczy wskazuje okoliczności faktyczne, które należy zbadać przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

§ 3. Samorządowe kolegium odwoławcze uprawnione jest do wydania decyzji uchylającej i rozstrzygającej sprawę co do istoty jedynie w przypadku, gdy przepisy prawa nie pozostawiają sposobu jej rozstrzygnięcia uznaniu organu podatkowego pierwszej instancji. W pozostałych przypadkach samorządowe kolegium odwoławcze uwzględniając odwołanie, ogranicza się do uchylecia zaskarżonej decyzji.

Art. 234 [Decyzje na niekorzyść strony] Organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub interes publiczny.

Art. 234a [Termin zwrotu akt sprawy] Organ odwoławczy zwraca akta sprawy organowi pierwszej instancji niezwłocznie po upływie terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 235 [Odesłanie] W sprawach nieuregulowanych w art. 220-234 w postępowaniu przed organami odwoławczymi mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu przed organami pierwszej instancji.

Rozdział 16. Zaalenia.

Art. 236 [Zaalenie na postanowienie]

§ 1. Na wydane w toku postępowania postanowienie służy zaalenie, gdy ustawa tak stanowi.

§ 2. Zaalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia:

- 1) postanowienia stronie;
- 2) zawiadomienia, o którym mowa w art. 103 § 1.

Art. 237 [Zaskarżenie postanowienia] Postanowienie, na które nie służy zaalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Art. 238 (uchylony)

Art. 239 [Odesłanie] W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do zaalenia mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

Rozdział 16a. Wykonanie decyzji.

Art. 239a [Decyzja nieostateczna] Decyzja nieostateczna, nakładająca na stronę obowiązek podlegający wykonaniu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, nie podlega wykonaniu, chyba że decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 239b [Rygor natychmiastowej wykonalności]

§ 1. Decyzji nieostatecznej może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy:

- 1) organ podatkowy posiada informacje, z których wynika, że wobec strony toczy się postępowanie egzekucyjne w zakresie innych należności pieniężnych lub
- 2) strona nie posiada majątku o wartości odpowiadającej wysokością zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę, na którym mogą ustanowić hipotekę przymusową lub zastaw skarbowy, które korzystałyby z pierwszeństwa zaspokojenia, lub
- 3) strona dokonuje czynności polegających na zbywaniu majątku znacznej wartości, lub
- 4) okres do upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego jest krótszy niż 3 miesiące.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się, jeżeli organ podatkowy uprawdopodobni, że zobowiązanie wynikające z decyzji nie zostanie wykonane.

§ 3. Rygor natychmiastowej wykonalności decyzji nadawany jest przez organ podatkowy pierwszej instancji w drodze postanowienia.

§ 4. Na postanowienie w sprawie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności służy zaalenie. Wniesienie zaalenia nie wstrzymuje wykonania decyzji.

§ 5. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności nie skraca terminu płatności, wynikającego z decyzji lub przepisu prawa.

Art. 239c [Karakter prawny decyzji o zabezpieczeniu] Decyzja o zabezpieczeniu ma rygor natychmiastowej wykonalności z mocy prawa, chyba że przyto zabezpieczenie, o którym mowa w art. 33d § 2.

Art. 239d [Wyłączenie nadania rygoru natychmiastowej wykonalności] Nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji ustalającej lub określającej wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość zwrotu podatku lub wysokość odsetek za zwłokę albo orzekającej o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, osoby trzeciej albo spadkobiercy, w zakresie objętym wnioskiem, o którym mowa w art. 14m § 3.

Art. 239e [Zasady wykonania decyzji ostatecznej] Decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba że wstrzymano jej wykonanie.

Art. 239f [Wstrzymanie wykonania decyzji]

§ 1. Organ podatkowy pierwszej instancji wstrzymuje wykonanie decyzji ostatecznej w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego do momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego:

- 1) na wniosek - po przyjęciu zabezpieczenia wykonania zobowiązania wynikającego z decyzji wraz z odsetkami za zwłokę, o którym mowa w art. 33d § 2 - do wysokości zabezpieczenia i na czas jego trwania lub

2) z urz du - po prawomocnym wpisie hipoteki przymusowej lub wpisie zastawu skarbowego korzystaj cych z pierwsze stwa zaspokojenia, które zabezpieczaj wykonanie zobowi zania wynikaj cego z decyzji wraz z odsetkami za zwłok - do wysoko ci odpowiadaj cej warto ci przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1 pkt 1, podlega załatwieniu bez zb dnej zwłoki, nie pó niej ni w terminie 14 dni. Niezałatwienie wniosku w tym terminie powoduje wstrzymanie wykonania decyzji do czasu dor czenia postanowienia w sprawie przyj cia zabezpieczenia, chyba e przyczyny niezałatwienia wniosku w terminie zostały spowodowane przez stron .

§ 3. W sprawach nieuregulowanych w § 1 przepisy art. 33d-33g stosuje si odpowiednio.

§ 4. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji wydaje si postanowienie, na które słu y za alenie.

Art. 239g [Dobrowolne wykonanie decyzji] Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia strony mo liwo ci dobrowolnego wykonania decyzji.

Art. 239h [Zasady naliczania odsetek za zwłok] Wstrzymanie wykonania decyzji nie ma wpływu na naliczanie odsetek za zwłok .

Art. 239i [Hipoteka; zastaw] Ustanowienie hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego nie stanowi wykonania decyzji.

Art. 239j [Odpowiednie zastosowanie przepisów] Przepisy niniejszego rozdziału stosuje si odpowiednio do wykonania postanowie .

Rozdział 17. Wznowienie post powania.

Art. 240 [Przesłanki wznowienia post powania]

§ 1. W sprawie zako czonej decyzj ostateczn wznawia si post powanie, je eli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczno ci faktyczne, okazały si fałszywe;
- 2) decyzja wydana została w wyniku przest pstwa;
- 3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ podatkowy, który podlega wył czeniu stosownie do art. 130-132;
- 4) strona nie z własnej winy nie brała udziału w post powaniu;
- 5) wyjd na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczno ci faktyczne lub nowe dowody istniej ce w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który wydał decyzj ;
- 6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
- 7) decyzja została wydana na podstawie innej decyzji lub orzeczenia s du, które zostały nast pnie uchylone lub zmienione w sposób mog cy mie wpływ na tre wydanej decyzji;
- 8) została wydana na podstawie przepisu, o którego niezgodno ci z Konstytucj Rzeczypospolitej Polskiej, ustaw lub ratyfikowan omow mi dzynarodow orzekł Trybunał Konstytucyjny;
- 9) ratyfikowana umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania lub inna ratyfikowana umowa mi dzynarodowa, której stron jest Rzeczpospolita Polska, ma wpływ na tre wydanej decyzji;
- 10) wynik zako czonej procedury wzajemnego porozumiewania lub procedury arbitra owej, prowadzonych na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy mi dzynarodowej, której stron jest Rzeczpospolita Polska, ma wpływ na tre wydanej decyzji;
- 11) orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwo ci ma wpływ na tre wydanej decyzji.

§ 2. Je eli sfalszowanie dowodu lub popełnienie przest pstwa jest oczywiste, a wznowienie post powania jest niezb dne w celu ochrony interesu publicznego, post powanie z przyczyn okre lonych w § 1 pkt 1 lub 2 mo e by wznowione równie przed wydaniem przez s d orzeczenia stwierdzaj cego sfalszowanie dowodu lub popełnienie przest pstwa.

§ 3. Z przyczyn okre lonych w § 1 pkt 1 i 2 mo na wznowi post powanie tak e w przypadku, gdy post powanie przed s dem nie mo e by wszcz te na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn, okre lonych w przepisach prawa.

Art. 241 [Inicjatywa wznowienia]

§ 1. Wznowienie post powania nast puje z urz du lub na danie strony.

§ 2. Wznowienie post powania z przyczyny wymienionej w art. 240 § 1:

- 1) pkt 4 nast puje tylko na danie strony wniesione w terminie miesi ca od dnia powzi cia wiadomo ci o wydaniu decyzji;
- 2) pkt 8 lub 11 nast puje tylko na danie strony wniesione w terminie miesi ca odpowiednio od dnia wej cia w ycie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego lub publikacji sentencji orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwo ci w Dzienniku Urz dowym Unii Europejskiej;
- 3) pkt 9 nast puje tylko na danie strony.

Art. 242 (uchylony)

Art. 243 [Forma decyzji o wznowieniu]

§ 1. W razie dopuszczalno ci wznowienia post powania organ podatkowy wydaje postanowienie o wznowieniu post powania.

§ 1a. (uchylony)

§ 2. Postanowienie stanowi podstaw do przeprowadzenia przez wła ciwy organ post powania co do przesłanek wznowienia oraz co do rozstrzygni cia istoty sprawy.

§ 3. Odmowa wznowienia post powania nast puje w drodze decyzji.

Art. 244 [Wła ciwo organu]

§ 1. Organem wła ciwym w sprawach wymienionych w art. 243 jest organ, który wydał w sprawie decyzj w ostatniej instancji.

§ 2. Je eli przyczyn wznowienia post powania jest działanie organu wymienionego w § 1, o wznowieniu post powania rozstrzyga organ wy szego stopnia, który równocze nie wyznacza organ wła ciwy w sprawach wymienionych w art. 243 § 2.

§ 3. Przepis § 2 nie dotyczy przypadków, w których decyzja w ostatniej instancji została wydana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub samorządowe kolegium odwoławcze.

Art. 245 [Wydanie nowej decyzji]

§ 1. Organ podatkowy po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 243 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) uchyla w całości lub w części decyzję dotychczasową, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1, i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub umarza postępowanie w sprawie;
- 2) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej w całości lub w części, jeżeli nie stwierdzi istnienia przesłanek określonych w art. 240 § 1;
- 3) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej w całości lub w części, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1, lecz:

a) w wyniku uchylecia mogłaby zostać wydana wyłącznie decyzja rozstrzygająca istotę sprawy tak jak decyzja dotychczasowa, albo

b) wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70.

§ 2. Odmawiając uchylecia decyzji w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3, organ podatkowy w rozstrzygnięciu stwierdza istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1 oraz wskazuje okoliczności uniemożliwiające uchylecie decyzji.

Art. 246 [Wstrzymanie wykonania decyzji]

§ 1. Organ podatkowy właściwy w sprawie wznowienia postępowania wstrzyma z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na prawdopodobieństwo uchylecia decyzji w wyniku wznowienia postępowania.

§ 2. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy stronie zażalenie, chyba że postanowienie zostało wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej, dyrektora izby celnej lub samorządowe kolegium odwoławcze.

Rozdział 18. Stwierdzenie nieważności decyzji.

Art. 247 [Przesłanki nieważności decyzji]

§ 1. Organ podatkowy stwierdza nieważność decyzji ostatecznej, która:

- 1) została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości;
- 2) została wydana bez podstawy prawnej;
- 3) została wydana z rażącem naruszeniem prawa;
- 4) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną;
- 5) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
- 6) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
- 7) zawiera wady powodujące jej nieważność na mocy wyraźnie wskazanego przepisu prawa;
- 8) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą.

§ 2. Organ podatkowy odmawia stwierdzenia nieważności decyzji, jeżeli wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70.

§ 3. Odmawiając stwierdzenia nieważności decyzji w przypadku wymienionym w § 2, organ podatkowy w rozstrzygnięciu stwierdza, że decyzja zawiera wady określone w § 1, oraz wskazuje okoliczności uniemożliwiające stwierdzenie nieważności decyzji.

Art. 248 [Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji]

§ 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczynają z urzędu lub na żądanie strony.

§ 2. Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jest:

- 1) organ wyższego stopnia;
- 2) minister właściwy do spraw finansów publicznych, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ;
- 3) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli decyzja została wydana przez dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.

§ 3. Rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje w drodze decyzji.

Art. 249 [Termin wniesienia zażalenia]

§ 1. Organ podatkowy wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej, jeżeli w szczególności:

- 1) zażalenie zostało wniesione po upływie 5 lat od dnia doręczenia decyzji lub
- 2) sąd administracyjny oddalił skargę na tę decyzję, chyba że zażalenie oparte jest na przepisie art. 247 § 1 pkt 4.

§ 2. Okoliczności, o których mowa w § 1, uwzględnia się również w zakresie wszczęcia postępowania z urzędu.

Art. 250 (uchylony)

Art. 251 (uchylony)

Art. 252 [Wstrzymanie zaskarżenia decyzji]

§ 1. Organ podatkowy, właściwy w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, wstrzymuje z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta jedną z wad wymienionych w art. 247 § 1.

§ 2. Na postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji służy zażalenie.

Rozdział 19. Uchylenie lub zmiana decyzji ostatecznej.

Art. 253 [Przesłanki uchylenia lub zmiany]

§ 1. Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przemawia za tym interes publiczny lub własny interes podatnika.

§ 2. (uchylony)

§ 3. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, nie przysługuje samorzadowemu kolegium odwoławczemu.

§ 4. W przypadkach wymienionych w § 1 właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uchylenia lub zmiany dotychczasowej decyzji.

Art. 253a [Decyzja, na mocy której strona nabyła prawo]

§ 1. Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub własny interes strony.

§ 2. Przepisy art. 253 § 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Organ nie może wydać decyzji na niekorzyść strony.

Art. 253b [Niestosowanie przepisów o uchyleniu lub zmianie decyzji] Przepisów art. 253 i art. 253a nie stosuje się do decyzji:

1) ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego;

2) o odpowiedzialności podatkowej płatników lub inkasentów;

3) o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich;

4) określającej wysokość należnych odsetek za zwłokę;

5) o odpowiedzialności spadkobiercy;

6) określającej wysokość zwrotu podatku.

Art. 254 [Decyzja dotycząca wysokości zobowiązania]

§ 1. Decyzja ostateczna, ustalająca lub określająca wysokość zobowiązania podatkowego na dany okres, może być zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli po jej doroczeniu nastąpiła zmiana okoliczności faktycznych mających wpływ na ustalenie lub określenie wysokości zobowiązania, a skutki wystąpienia tych okoliczności zostały uregulowane w przepisach prawa podatkowego obowiązujących w dniu wydania decyzji.

§ 2. Zmiana decyzji ostatecznej może dotyczyć tylko okresu, za który ustalono lub określono wysokość zobowiązania podatkowego.

Art. 255 [Uchylenie decyzji]

§ 1. Organ podatkowy pierwszej instancji uchyla decyzję, jeżeli została ona wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonych czynności, a strona nie dopełniła ich w wyznaczonym terminie.

§ 2. Organ podatkowy uchyla decyzję w formie decyzji.

Art. 256 [Termin wszczęcia postępowania]

§ 1. Organ podatkowy odmawia wszczęcia postępowania w sprawie uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej, jeżeli wniesienie zostało wniesione po upływie 5 lat od jej doroczenia.

§ 2. Termin określony w § 1 stosuje się również do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej.

§ 3. Odmowa wszczęcia postępowania, o którym mowa w § 1, następuje w formie decyzji.

Art. 257 (uchylony)

Rozdział 20. Wygaśnięcie decyzji.

Art. 258 [Przesłanki wygaśnięcia decyzji]

§ 1. Organ podatkowy, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli:

1) stała się bezprzedmiotowa;

2) została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku;

3) strona nie dopełniła przewidzianych w tej decyzji lub w przepisach prawa podatkowego warunków uprawniających do skorzystania z ulgi;

4) strona nie dopełniła określonych w przepisach prawa podatkowego warunków uprawniających do skorzystania z ryczałtowych form opodatkowania.

5) (uchylony)

§ 2. Organ podatkowy stwierdza wygaśnięcie decyzji w drodze decyzji.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 3 i 4, decyzja stwierdzająca wygaśnięcie decyzji wywołuje skutki prawne od dnia doroczenia decyzji, której wygaśnięcie się stwierdza.

Art. 259 [Decyzja o rozłożeniu na raty]

§ 1. W razie niedotrzymania terminu płatności odroczonego podatku lub zaległości podatkowej przed terminem płatności którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji:

1) o odroczeniu terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę - w całości;

2) o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej - w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie płatności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do odroczonego lub rozłożonego na raty należności płatników lub inkasentów.

Rozdział 21. Odpowiedzialność odszkodowawcza.

Art. 260 [Odesłanie do przepisów prawa cywilnego] Do odpowiedzialności odszkodowawczej stosuje się przepisy prawa cywilnego.

Art. 261 (uchylony)

Rozdział 22. Kary porządkowe.

Art. 262 [Czynność zagrożona karą]

§ 1. Strona, pełnomocnik strony, świadek lub biegły, którzy mimo prawidłowego wezwania organu podatkowego:

- 1) nie stawili się osobiście bez uzasadnionej przyczyny, mimo że byli do tego zobowiązani, lub
- 2) bezzasadnie odmówili złożenia wyjaśnień, zeznań, wydania opinii, okazania przedmiotu oględzin lub udziału w innej czynności, lub
- 3) bez zezwolenia tego organu opuścili miejsce przeprowadzenia czynności przed jej zakończeniem,²⁷⁾ mogą zostać ukarani karą porządkową do 2800 zł²⁸⁾.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która wyraziła zgodę na powołanie jej na biegłego.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się również do:

- 1) osób trzecich, które bezzasadnie odmawiają okazania przedmiotu oględzin;
- 2) uczestników rozprawy, którzy poprzez swoje niewłaściwe zachowanie utrudniają jej przeprowadzenie.

§ 4. Kary porządkowe, o których mowa w § 1, nie stosuje się w przypadku przesłuchania strony w trybie art. 199.

§ 5. Karę porządkową nakłada się w formie postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 5a. Termin płatności kary porządkowej wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w § 5.

§ 6. Organ podatkowy, który nałożył karę porządkową, może, na wniosek ukaranego, złożyć w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia o nałożeniu kary porządkowej, uznać za usprawiedliwione niestawiennictwo lub niewykonanie innych obowiązków, o których mowa w § 1, i uchylić postanowienie nakładające karę.

Art. 262a [Wysokość kary]

§ 1. Kwota, o której mowa w art. 262 § 1, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", do dnia 15 sierpnia danego roku, kwotę, o której mowa w § 1, zaokrąglając ją do pełnych setek złotych (z pominięciem dziesiątek złotych).

Art. 263 [Tryb nakładania kary]

§ 1. O nałożeniu kary porządkowej oraz o jej uchyleniu rozstrzyga organ podatkowy, przed którym toczy się postępowanie.

§ 2. Na postanowienie o odmowie uchylenia kary przysługuje zażalenie.

§ 3. Ukazanie karą porządkową nie wyklucza możliwości zastosowania wobec opornego świadka lub biegłego środków przymusu przewidzianych w przepisach szczególnych.

§ 4. Przepisy art. 68 § 1 i art. 70 stosuje się odpowiednio do kar porządkowych.

Rozdział 23. Koszty postępowania.

Art. 264 [Zasada ogólna] Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, koszty postępowania przed organami podatkowymi ponosi Skarżący, województwo, powiat lub gmina.

Art. 265 [Definicja kosztów postępowania]

§ 1. Do kosztów postępowania zalicza się:

- 1) ²⁹⁾ koszty podróży i inne należności świadków, biegłych i tłumaczy, ustalone zgodnie z przepisami zawartymi w dziale 2 tytułu III ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.³⁰⁾);
- 2) koszty, o których mowa w pkt 1, związane z osobistym stawiennictwem strony, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu albo gdy strona została błędnie wezwana do stawienia się;
- 3) wynagrodzenie przysługujące biegłym i tłumaczom;
- 4) koszty oględzin;
- 5) koszty doręczenia pism urzędowych.

§ 2. Organ podatkowy może zaliczyć do kosztów postępowania także inne wydatki bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Art. 266 [Tryb zwrotu kosztów]

§ 1. Organ podatkowy, na żądanie, zwraca koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 2.

§ 2. Żądanie zwrotu poniesionych kosztów podróży należy zgłosić organowi podatkowemu, który prowadzi postępowanie, przed wydaniem decyzji w sprawie, pod rygorem utraty roszczenia.

Art. 267 [Koszty obciążające stronę]

§ 1. Stron obciążają koszty:

- 1) które zostały poniesione w jej interesie albo na jej żądanie, a nie wynikają z ustawowego obowiązku organów prowadzących postępowanie;

1a) stawiennictwa uczestników post powania na rozpraw , która nie odbyła si w wyniku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa strony, która zło yła wniosek o przeprowadzenie rozprawy;

2) (uchylony)

3) sporz dzenia odpisów lub kopii, o których mowa w art. 178;

4) przewidziane w odr bnych przepisach;

5) powstałe z jej winy, a w szczególno ci koszty:

a) o których mowa w art. 268,

b) wynikię wskutek zatajenia lub nieprzedstawienia dowodu w wyznaczonym terminie,

c) wynikię wskutek zło enia wyja nie lub zezna niezgodnych z prawd .

§ 2. W uzasadnionych przypadkach organ podatkowy mo e za da od strony zło enia zaliczki w okre lonej wysoko ci na pokrycie kosztów post powania.

Art. 268 [Dodatkowe koszty]

§ 1. Osob , która przez niewykonanie obowi zków, o których mowa w art. 262 § 1, spowodowała dodatkowe koszty post powania, mo na obci y tymi kosztami.

§ 2. Je eli dodatkowe koszty spowodowało kilka osób, odpowiadaj one solidarnie.

§ 3. Obci enie dodatkowymi kosztami post powania nast puje w formie postanowienia, na które słu y za alenie.

§ 4. Przepisu § 3 nie stosuje si w razie uchylecia kary porz dkowej.

Art. 269 [Postanowienie o kosztach strony] Organ podatkowy ustala, w drodze postanowienia, wysoko kosztów post powania, które obowi zana jest ponie strona, oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Art. 270 [Umorzenie kosztów]

§ 1. Organ podatkowy, na wniosek osoby obowi zanej, w przypadku uzasadnionym jej wa nym interesem lub interesem publicznym, mo e rozło y koszty post powania na raty albo umorzy w cało ci lub w cz ci.

§ 2. Przepisy art. 67b § 1 pkt 1 i 2 stosuje si odpowiednio.

Art. 270a [Postanowienie] W sprawie kosztów post powania wydaje si postanowienie, na które słu y za alenie.

Art. 271 [Tryb cigania]

§ 1. Koszty post powania podlegaj ci gni ciu w trybie przepisów o post powaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 2. Przepisy art. 68 § 1 i art. 70 stosuje si odpowiednio do kosztów post powania.

Dział V. Czynno ci sprawdzaj ce.

Art. 272 [Cel czynno ci sprawdzaj cych] Organy podatkowe pierwszej instancji, z zastrze eniem art. 272a, dokonuj czynno ci sprawdzaj cych, maj cych na celu:

1) sprawdzenie terminowo ci:

a) składania deklaracji,

b) wpłacania zadeklarowanych podatków, w tym równie pobieranych przez płatników oraz inkasentów;

2) stwierdzenie formalnej poprawno ci dokumentów wymienionych w pkt 1;

3) ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbd nym do stwierdzenia zgodno ci z przedstawionymi dokumentami.

Art. 272a [Czynno ci sprawdzaj ce] Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych lub organ podatkowy upowa niony przez ministra wła ciwego do spraw finansów publicznych w zakresie wymiany z Pa stwami Członkowskimi Unii Europejskiej informacji o podatku od towarów i usług, dokonuje czynno ci sprawdzaj cych odnosz cych si do dokumentów składanych do tego organu.

Art. 273 (uchylony)

Art. 274 [Korekta deklaracji]

§ 1. W razie stwierdzenia, e deklaracja zawiera bł dy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki b d e wypełniono j niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, organ podatkowy w zale no ci od charakteru i zakresu uchybie :

1) koryguje deklaracj , dokonuj c stosownych poprawek lub uzupełnie , je eli zmiana wysoko ci zobowi zania podatkowego, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu podatku lub wysoko ci straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 1000 zł;

2) zwraca si do składaj cego deklaracj o jej skorygowanie oraz zło enie niezbd nych wyja nie , wskazuj c przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje si w w tpliwo .

§ 2. Organ podatkowy:

1) uwierzytelnia kopi skorygowanej deklaracji, o której mowa w § 1 pkt 1;

2) dor cza podatnikowi uwierzytelnion kopi skorygowanej deklaracji wraz z informacj o zwi zanej z korekt deklaracji zmianie wysoko ci zobowi zania podatkowego, kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku lub wysoko ci straty b d informacj o braku takich zmian.

§ 3. Na korekt , o której mowa w § 1 pkt 1, podatnik mo e wnie sprzeciw do organu, który dokonuje korekty, w terminie 14 dni od dnia dor czenia uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji. Wniesienie sprzeciwu anuluje korekt .

§ 4. W razie niewniesienia sprzeciwu w terminie, korekta deklaracji, o której mowa w § 1 pkt 1, wywołuje skutki prawne jak korekta deklaracji zło ona przez podatnika.

§ 5. Przepisy § 1-4 stosuje si odpowiednio do deklaracji składanych przez płatników lub inkasentów oraz do zał czników do deklaracji.

Art. 274a [Zło enie wyja nie]

§ 1. Organ podatkowy mo e za da zło enia wyja nie w sprawie przyczyn niezło enia deklaracji lub wezwa do jej zło enia, je eli deklaracja nie została zło ona mimo takiego obowi zku.

§ 2. W razie w tpliwo ci co do poprawno ci zło onej deklaracji organ podatkowy mo e wezwa do udzielenia, w wyznaczonym terminie, niezbd nych wyja nie lub uzupełnienia deklaracji, wskazuj c przyczyny podania w w tpliwo rzetelno ci danych w niej zawartych.

Art. 274b [Przedłużenie terminu]

§ 1. Jeżeli przeprowadzenie czynności sprawdzających zasadnie zwrotu podatku wymaga przedłużenia terminu zwrotu podatku wynikającego z odrębnych przepisów, organ podatkowy może postanowić o przedłużeniu tego terminu do czasu zakończenia czynności sprawdzających.

§ 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.

Art. 274c [Danie przedstawienia dokumentów]

§ 1. Organ podatkowy, w związku z prowadzonym postępowaniem podatkowym lub kontrolą podatkową, może żądać od kontrahentów podatnika wykonujących działalność gospodarczą przedstawienia dokumentów, w zakresie objętym kontrolą podatnika, w celu sprawdzenia ich prawidłowości i rzetelności. Z czynności tych sporządzają się protokoły.

§ 2. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce wykonywania działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu przeprowadzającego kontrolę, czynności, o których mowa w § 1, na zlecenie tego organu może także dokonać organ właściwy miejscowo.

Art. 275 [Obowiązek informowania]

§ 1. Jeżeli ze złożonej deklaracji wynika, że podatnik skorzystał z przysługujących mu ulg podatkowych, organ podatkowy może zwrócić się do niego o okazanie dokumentów lub o złożenie fotokopii dokumentów, których posiadania przez podatnika, w określonym czasie, wymaga przepis prawa.

§ 2. Banki, na danie naczelnika urzędu skarbowego lub naczelnika urzędu celnego, są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji o zdarzeniach stanowiących podstawę do skorzystania przez podatnika z ulg podatkowych, jeżeli zostały wykazane w deklaracji złożonej przez podatnika.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się również do zakładów ubezpieczeń, funduszy inwestycyjnych i dobrowolnych funduszy emerytalnych, w zakresie prowadzonych indywidualnych kont emerytalnych i indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego, oraz do domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską, towarzystw funduszy inwestycyjnych i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

§ 4. Do informacji, o których mowa w § 2 i 3, przepis art. 82 § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 276 [Oględziny lokalu]

§ 1. Organ podatkowy, za zgodą podatnika, może dokonać oględzin lokalu mieszkalnego lub części tego lokalu, jeżeli jest to niezbędne do zweryfikowania zgodnie z jego stanem faktycznym z danymi wynikającymi ze złożonej przez podatnika deklaracji oraz z innych dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków na cele mieszkaniowe.

§ 2. W przypadku określonym w § 1 pracownik organu podatkowego, w porozumieniu z podatnikiem, ustala termin dokonania oględzin. Podpisany przez podatnika adnotacją o ustaleniu terminu oględzin zamieszcza się w aktach sprawy.

§ 3. W razie niedostąpienia lokalu mieszkalnego w uzgodnionym terminie organ podatkowy może wyznaczyć nowy termin przeprowadzenia oględzin.

§ 4. Pracownik organu podatkowego sporządza protokół przeprowadzonych oględzin, który dołącza do akt sprawy.

§ 5. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio w przypadku skorzystania przez podatnika z ulg inwestycyjnych.

Art. 277 [Uogólnienie] Przepisy art. 274-276 stosuje się odpowiednio w przypadku złożenia deklaracji lub wniosku w sprawie zwrotu podatku.

Art. 278 [Wyłączenie naczelnika urzędu skarbowego] W przypadku wyłączenia organu podatkowego od dokonywania czynności sprawdzających, deklaracja jest składana w organie podatkowym podlegającym wyłączeniu. Organ ten przekazuje deklarację do organu wyznaczonego do dokonywania czynności sprawdzających, pozostawiając jej kopie.

Art. 278a (uchylony)

Art. 279 (uchylony)

Art. 280 [Odesłanie] W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 143 oraz przepisy rozdziałów 1-3, 5, 6, 9 z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10, 14, 16 oraz 23 działu IV.

Dział VI. Kontrola podatkowa.

Art. 281 [Kontrola podatkowa]

§ 1. Organy podatkowe pierwszej instancji, z zastrzeżeniem § 3, przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników, płatników, inkasentów oraz następców prawnych, zwanych dalej "kontrolowanymi".

§ 2. Celem kontroli podatkowej jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest sprawdzenie stosowania uznanej przez ten organ metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi.

Art. 281a [Upoważniony zastępca]

§ 1. Podatnicy, płatnicy, inkasenci oraz następcy prawni mogą, w formie pisemnej, wyznaczyć osobę fizyczną, która będzie upoważniona do ich reprezentowania w zakresie kontroli podatkowej, oraz zgłosić osobę naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym, wójtowi, burmistrzowi (prezydentowi miasta). W przypadku wyznaczenia więcej niż jednej osoby, przepis art. 145 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli upoważnienie nie stanowi inaczej, przyjmuje się, że osoba wyznaczona jest uprawniona do działania w zakresie odbioru zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, wyrażenia zgody, o której mowa w art. 282b § 3, odbioru upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej, zakończenia kontroli podatkowej, złożenia wyjątku i zastrzeżenia do protokołu kontroli oraz wszystkich czynności kontrolnych.

§ 3. Przepisy działu dotyczącego kontrolowanego stosuje się również do osoby wyznaczonej, z wyłączeniem art. 282c § 1 pkt 2 i art. 285a § 3.

Art. 282 [Inicjatywa] Kontrola podatkowa podejmuje się z urzędu.

Art. 282a [Ponowne wszczęcie kontroli]

§ 1. W zakresie spraw rozstrzygniętych decyzją ostateczną organu podatkowego kontrola podatkowa nie może być ponownie wszczęta, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrola podatkowa jest niezbędna dla przeprowadzenia postępowania w:

- 1) sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonych decyzją ostateczną;
- 2) związku z uchyleciem lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny.

Art. 282b [Zawiadomienie]

§ 1. Organy podatkowe zawiadamiają kontrolowanego o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 282c.

§ 2. Kontrola wszczynana się nie wcześniej niż po upływie 7 dni i nie później niż przed upływem 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Jeżeli kontrola nie zostanie wszczęta w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wszczęcie kontroli wymaga ponownego zawiadomienia.

§ 3. Wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia wymaga zgody kontrolowanego.

§ 4. Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej zawiera:

- 1) oznaczenie organu;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) oznaczenie kontrolowanego;
- 4) wskazanie zakresu kontroli;
- 5) pouczenie o prawie złożenia korekty deklaracji;
- 6) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy zawiadomienia określone w § 4 oraz możliwość wyrażenia zgody na wszczęcie kontroli przed upływem 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

Art. 282c [Kontrola podatkowa bez uprzedniego zawiadomienia]

§ 1. Nie zawiadamia się o zamiarze wszczęcia kontroli podatkowej, jeżeli:

- 1) kontrola:
 - a) dotyczy zasadności zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług,
 - b) ma być wszczęta na podstawie organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
 - c) dotyczy opodatkowania przychodów nieznanymi pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych,
 - d) dotyczy niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej,
 - e) ma być podjęta w oparciu o informacje uzyskane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,
 - f) zostaje wszczęta w trybie, o którym mowa w art. 284a § 1,
 - g) ma charakter doraźny dotyczący ewidencjonowania obrotu za pomocą kasy rejestrującej, uytwardzenia kasy rejestrującej lub sporządzenia spisu z natury,
 - h) dotyczy podatku od wydobycia niektórych kopalin;
- 2) organ podatkowy posiada informacje, z których wynika, że kontrolowany:
 - a) został prawomocnie skazany w Rzeczypospolitej Polskiej za popełnienie przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, przestępstwa z ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.) lub wykroczenia polegającego na utrudnianiu kontroli; w przypadku osoby prawnej ten warunek odnosi się do każdego członka zarządu lub osoby zarządzającej, a w przypadku spółek niemających osobowości prawnej - do każdego wspólnika,
 - b) jest zobowiązany w postępowaniu egzekucyjnym w administracji,
 - c) nie ma miejsca zamieszkania lub adresu siedziby albo doręczenie pism na podane adresy było bezskuteczne lub utrudnione.

§ 2. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się również w razie konieczności rozszerzenia zakresu kontroli na inne okresy rozliczeniowe, z uwagi na nieprawidłowości stwierdzone w wyniku dokonanych już czynności kontrolnych.

§ 3. Po wszczęciu kontroli informuje się kontrolowanego o przyczynie braku zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli.

Art. 283 [Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli]

§ 1. Kontrola podatkowa jest przeprowadzana na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez:

1) naczelnika urzędu skarbowego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu skarbowego - pracownikom tego urzędu;

1a) naczelnika urzędu celnego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu celnego - funkcjonariuszom celnym oraz pracownikom tego urzędu;

2) wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa lub osobę zastępującą wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa albo skarbnika jednostki samorządu terytorialnego - pracownikom urzędu gminy (miasta), starostwa lub urzędu marszałkowskiego;

3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub osobę zastępującą ministra właściwego do spraw finansów publicznych - pracownikom urzędu obsługi tego ministra.

§ 2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej zawiera:

- 1) oznaczenie organu, datę i miejsce wystawienia;
- 1a) wskazanie podstawy prawnej;
- 2) imię i nazwisko kontrolujących (kontrolujących);
- 3) numer legitymacji służbowej kontrolujących (kontrolujących);
- 4) oznaczenie kontrolowanego;
- 5) określenie zakresu kontroli;
- 6) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 8) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego wynikających z przepisów niniejszego działu.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy upoważnienia określone w § 2.

§ 4. Upoważnienie, które nie spełnia wymagań, o których mowa w § 2, nie stanowi podstawy do przeprowadzenia kontroli.

§ 5. Zakres kontroli nie może wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu.

Art. 284 [Dorczenie upoważnienia]

§ 1. Wszczęcie kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem § 4 i art. 284a § 1, następuje przez dorczenie kontrolovanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz okazanie legitymacji służbowej. Kontrolowany jest obowiązany wskazać osobę, która będzie go reprezentowała w trakcie kontroli, w czasie jego nieobecności, jeżeli nie wskazał tej osoby w trybie art. 281a.

§ 2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, upoważnienie dorczy się oraz okazuje legitymację służbową członkowi zarządu, wspólnikowi, innej osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw albo osobie wyznaczonej w trybie art. 281a.

§ 3. W razie nieobecności kontrolowanego lub osób, o których mowa w § 2 albo w art. 281a, kontrolujący wzywa kontrolowanego lub osobę wskazaną w trybie art. 281a do stawienia się w miejscu, w którym może na prowadzić czynności kontrolne następnego dnia po upływie 7 dni od dnia dorczenia wezwania.

§ 4. W przypadku niestawienia się kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, w terminie, o którym mowa w § 3, wszczęcie kontroli następuje w dniu upływu tego terminu. Upoważnienie do kontroli dorczy się kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, gdy stawi się w miejscu prowadzenia kontroli.

§ 5. W przypadku gdy poprzez nieobecność kontrolowanego, osoby, o której mowa w art. 281a lub w art. 284 § 1 zdanie drugie i § 2, nie jest możliwe prowadzenie czynności kontrolnych, a w szczególności nie jest zapewniony dostęp do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, kontrolujący zawiesza się do czasu umożliwienia przeprowadzenia tych czynności.

§ 5a. Przepisu § 5 nie stosuje się do kontrolowanego przedsiębiorcy.

§ 6. Do czasu trwania kontroli nie wlicza się okresu zawieszenia, o którym mowa w § 5.

Art. 284a [Niezwłoczne podjęcie kontroli]

§ 1. Kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2, gdy czynności kontrolne są niezbędne dla przeciwdziałania popełnieniu przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego lub zabezpieczenia dowodów jego popełnienia.

§ 1a. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, albo osoby wymienionej w art. 284 § 2, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji pracownikowi kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 i § 1a, kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2, należy bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, dorczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

§ 3. Dokumenty z czynności kontrolnych dokonanych z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w § 2, nie stanowi dowodu w postępowaniu podatkowym.

§ 4. (*uchylony*)

§ 5. Organ podatkowy może zawiesić kontrolę podatkową, jeżeli w okresie 30 dni od dnia jej wszczęcia nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego.

§ 5a. Zawieszona kontrola podatkowa może być podjęta w każdym czasie, gdy zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego.

§ 5b. Zawieszona kontrola podatkowa podlega umorzeniu, jeżeli w ciągu 5 lat od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego.

§ 5c. Przepisów § 5-5b nie stosuje się do kontrolowanego przedsiębiorcy.

§ 6. Postanowienie o zawieszeniu kontroli oraz postanowienie o umorzeniu kontroli pozostawia się w aktach sprawy.

Art. 284b [Zakończenie kontroli]

§ 1. Kontrola powinna zostać zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa w art. 283.

§ 2. O każdym przypadku niezakończenia kontroli w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa w art. 283, kontrolujący czy obowiązany jest zawiadomić na piśmie kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.

§ 3. Dokumenty dotyczące czynności kontrolnych dokonanych po upływie tego terminu nie stanowi dowodu w postępowaniu podatkowym, chyba że został wskazany nowy termin zakończenia kontroli.

Art. 285 [Obecność kontrolowanego]

§ 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych. Jeżeli kontrolowanym jest osoba lub jednostka wymieniona w art. 284 § 2, czynności kontrolnych dokonuje się w obecności osób upoważnionych.

§ 2. O wyłączeniu z rezygnacji z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia kontrolujący dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając do protokołu.

§ 3. W przypadku gdy w toku kontroli kontrolowany lub osoby go reprezentujące będą nieobecne i nie nastąpi wskazanie osoby upoważnionej w trybie art. 281a lub art. 284 § 1 zdanie drugie, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę.

Art. 285a [Miejsce przeprowadzenia czynności kontrolnych]

§ 1. Czynności kontrolne prowadzone są w siedzibie kontrolowanego, w innym miejscu przechowywania dokumentacji oraz w miejscach związanych z prowadzeniem przez niego działalności i w godzinach jej prowadzenia, a w przypadku skrócenia w toku kontroli czasu prowadzenia działalności - czynności kontrolne mogą być prowadzone przez 8 godzin dziennie. W przypadku gdy księgi podatkowe są prowadzone lub

przechowywane poza siedzibą kontrolowanego, kontrolowany na danie kontrolujcego obowi zany jest zapewni dost p do ksi g w swojej siedzibie albo w miejscu ich prowadzenia lub przechowywania, je eli udost pniecie ich w siedzibie mo e w znacznym stopniu utrudni prowadzenie przez kontrolowanego bie cej dziaalnoci.

§ 2. Przepis § 1 stosuje si rwnie w przypadku, gdy kontrolowany prowadzi dziaalnoci w lokalu mieszkalnym.

§ 3. Je eli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, e kontrolowany b d cy osob fizyczn nie ujawni wszystkich obrotów lub przychodów maj cych znaczenie dla okre lenia lub ustalenia wysoko ci zobowi zania podatkowego, kontroluj cy mo e zwróci si do kontrolowanego o zło enie o wiadczenia o stanie maj tkowym na okre lony dzie . O wiadczenie to składane jest pod rygorem odpowiedzialno ci karnej za fałszywe zeznania. Kontroluj cy, zwracaj c si o zło enie o wiadczenia, uprzedza kontrolowanego o odpowiedzialno ci karnej za fałszywe zeznania.

§ 4. Przepis § 3 stosuje si odpowiednio do osób fizycznych b d cych wspólnikami kontrolowanej spółki nieposiadaj cej osobowo ci prawnej.

Art. 285b [Czynno ci kontrolne w siedzibie organu podatkowego] Kontrola lub poszczególne czynno ci kontrolne za zgod kontrolowanego mog by przeprowadzane rwnie w siedzibie organu podatkowego, je eli mo e to usprawni prowadzenie kontroli lub kontrolowany zrezygnował z uczestniczenia w czynno ciach kontrolnych.

Art. 286 [Uprawnienia kontrolujcego]

§ 1. Kontroluj cy, w zakresie wynikaj cym z upowa nienia, s w szczególno ci uprawnieni do:

- 1) wst pu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszcze kontrolowanego;
- 2) wst pu do lokali mieszkalnych w przypadku, o którym mowa w art. 276 § 1;
- 3) dania okazania majtku podlegajcego kontroli oraz do dokonania jego ogl dzin;
- 4) dania udost pnienia akt, ksi g i wszelkiego rodzaju dokumentów zwi zanych z przedmiotem kontroli oraz do sporz dzenia z nich odpisów, kopii, wyci gów, notatek, wydruków i udokumentowanego pobierania danych w formie elektronicznej;
- 5) zbierania innych niezb dnych materiałów w zakresie obj tym kontrol ;
- 6) zabezpieczania zebranych dowodów;
- 7) legitymowania osób w celu ustalenia ich to samo ci, je eli jest to niezb dne dla potrzeb kontroli;
- 8) dania przeprowadzenia spisu z natury;
- 9) przesłuchiwania wiadków, kontrolowanego oraz innych osób wymienionych w art. 287 § 4;
- 10) zasi gania opinii biegłych.

§ 2. Kontroluj cy mo e za da wydania, na czas trwania kontroli, za pokwitowaniem:

- 1) próbek towarów;
- 2) akt, ksi g i dokumentów, o których mowa w § 1 pkt 4:
 - a) w razie powzi cia uzasadnionego podejrzenia, e s one nierzetelne, lub
 - b) gdy podatnik nie zapewnia kontroluj cym warunków umo liwiaj cych wykonywanie czynno ci kontrolnych zwi zanych z badaniem tej dokumentacji, a w szczególno ci nie udost pnia kontroluj cym samodzielnego pomieszczenia i miejsca do przechowywania dokumentów.

§ 3. Przgl danie akt post powania przygotowawczego i s dowego, akt spraw s dowych, a tak e dokumentów zawieraj cych informacje niejawne lub stanowi ce tajemnic zawodów oraz sporz dzenie z nich odpisów i notatek nast puje z zachowaniem wła ciwych przepisów.

Art. 286a [Pomoc lub asysta]

§ 1. Kontroluj cy mo e w razie uzasadnionej potrzeby wezwa , w pilnych przypadkach tak e ustnie, pomocy organu Policji, Stra y Granicznej lub stra y miejskiej (gminnej), je eli trafi na opór uniemo liwiaj cy lub utrudniaj cy przeprowadzenie czynno ci kontrolnych, albo zwróci si o ich asyst , gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, e na taki opór natrafi. Je eli opór stawia olnierz czynnej stu by wojskowej, kontroluj cy wzywa do pomocy wła ciwy organ wojskowy, chyba e zwłoka grozi udaremnieniem czynno ci kontrolnych, a na miejscu nie ma organu wojskowego.

§ 2. Organy wymienione w § 1 nie mog odmówi udzielenia pomocy lub asysty.

§ 3. Minister wła ciwy do spraw wewn trznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej okre li, w drodze rozporz dzenia, szczegółowy zakres obowi zków organów udzielaj cych pomocy lub asystuj cych przy wykonywaniu czynno ci kontrolnych, tryb udzielania pomocy lub asysty, sposób dokumentowania przebiegu pomocy lub asysty oraz wła ciwo miejscow organów do udzielenia pomocy lub asysty.

§ 4. Wydaj c rozporz dzenie, o którym mowa w § 3, uwzgl dnia si w szczególno ci zró nicowanie zakresu obowi zków organów udzielaj cych pomocy w zale no ci od sposobu stawiania oporu.

Art. 287 [Obowi zki kontrolowanego]

§ 1. Kontrolowany, osoba upowa niona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik oraz osoba współdziałaj ca z kontrolowanym s obowi zani umo liwi wykonywanie czynno ci, o których mowa w art. 286, a w szczególno ci:

1) umo liwi , nieodpłatnie, filmowanie, fotografowanie, dokonywanie nagra d wi kowych oraz utrwalanie stanu faktycznego za pomoc innych no ników informacji, je eli film, fotografia, nagranie lub informacja zapisana na innym no niku mo e stanowi dowód lub przyczyni si do utrwalenia dowodu w sprawie b d cej przedmiotem kontroli;

2) przedstawi , na danie kontrolujcego, tłumaczenie na jzyk polski sporz dzonej w jzyku obcym dokumentacji dotycz cej spraw b d cych przedmiotem kontroli.

§ 2. Czynno ci okre lone w § 1 pkt 2 kontrolowany jest obowi zany wykona nieodpłatnie.

§ 3. Kontrolowany ma obowi zek w wyznaczonym terminie udziela wszelkich wyja nie dotycz cych przedmiotu kontroli, dostarcza kontroluj cemu dane dokumenty oraz zapewni kontroluj cemu warunki do pracy, a w tym w miar mo liwo ci udost pni samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.

§ 4. Osoby upowa nione do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownicy oraz osoby współdziałaj ce z kontrolowanym s obowi zani udzieli wyja nie dotycz cych przedmiotu kontroli, w zakresie wynikaj cym z wykonywanych czynno ci lub zada .

§ 5. Kontroluj cy s uprawnieni do wst pu na teren jednostki kontrolowanej oraz poruszania si po tym terenie na podstawie legitymacji stu bowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegaj rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewn trznym tej jednostki; podlegaj natomiast przepisom o bezpiecze stwie i higienie pracy obowi zuj cym w kontrolowanej jednostce.

Art. 288 [Ogl dziny lokalu]

§ 1. Kontroluj cy ma prawo wst pu na teren, do budynku lub lokalu mieszkalnego kontrolowanego w celu:

1) dokonania ogl dzin, je eli:

- a) zostały one wskazane jako miejsce wykonywania działalno ci gospodarczej lub jako siedziba kontrolowanego,
- b) jest to niezb dne dla ustalenia lub okre lenia wysoko ci zobowi zania podatkowego lub podstawy opodatkowania,
- c) jest to niezb dne do zweryfikowania faktu poniesienia wydatków na cele mieszkaniowe uprawniaj cych do skorzystania z ulg podatkowych;

2) dokonania ogl dzin oraz przeszukania lokali mieszkalnych, innych pomieszcze lub rzeczy, je eli powzi to informacj o prowadzeniu niezgłoszonej do opodatkowania działalno ci gospodarczej albo w przypadku gdy s tam przechowywane przedmioty, ksi gi podatkowe, akta lub inne dokumenty mog ce mie wpływ na ustalenie istnienia obowi zku podatkowego lub okre lenie wysoko ci zobowi zania podatkowego.

§ 2. Czynno ci wymienione w § 1 pkt 2 przeprowadzaj upowa nieni pracownicy organu podatkowego po uzyskaniu, na wniosek organu podatkowego, zgody prokuratora rejonowego. Przed przyst pieniem do tych czynno ci kontrolowanemu okazuje si postanowienie prokuratora o wyra eniu na nie zgody. Przepisy Kodeksu post powania karnego o przeszukaniu odnosz ce si do Policji maj tak e zastosowanie do kontroluj cych. Sporz dza si protokół tych czynno ci, który wymaga zatwierdzenia przez prokuratora. W razie odmowy zatwierdzenia protokołu materiały i informacje zebrane w toku czynno ci nie stanowi dowodu w post powaniu podatkowym.

§ 3. Czynno ci wymienione w § 1 pkt 1 dokonywane s za zgod kontrolowanego. W razie braku takiej zgody przepis § 2 stosuje si odpowiednio.

§ 4. W przypadku gdy nieruchomości lub ich cz ci albo rzeczy znajduj si w posiadaniu osób trzecich, osoby te s obowi zane je udost pni , w celu przeszukania lub ogl dzin, na danie organu podatkowego. Przepisy § 2 i 3 stosuje si odpowiednio.

Art. 288a (uchylony)

Art. 289 [Informowanie kontrolowanego]

§ 1. Kontrolowanego, osob go reprezentuj c lub osob wskazan w trybie art. 281a albo w trybie art. 284 § 1 zdanie drugie zawiadamia si o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zezna wiadków, opinii biegłych przynajmniej na 3 dni przed terminem ich przeprowadzenia, a dowodu z ogl dzin nie pó niej ni bezpo rednio przed podj ciem tych czynno ci.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje si , je eli kontrolowany, osoba go reprezentuj ca lub przez niego wskazana w trybie art. 281a albo w trybie art. 284 § 1 zdanie drugie s nieobecne, a okoliczno ci sprawy uzasadniaj natychmiastowe przeprowadzenie dowodu.

Art. 290 [Tre protokołu]

§ 1. Przebieg kontroli kontroluj cy dokumentuje w protokole. Stan faktyczny mo e by ponadto utrwalony za pomoc aparatury rejestruj cej obraz i d wi k lub na informatycznych no nikach danych.

§ 2. Protokół kontroli zawiera w szczególno ci:

- 1) wskazanie kontrolowanego;
- 2) wskazanie osób kontroluj cych;
- 3) okre lenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 4) okre lenie miejsca i czasu przeprowadzenia kontroli;
- 5) opis dokonanych ustale faktycznych;
- 6) dokumentacj dotycz c przeprowadzonych dowodów;
- 6a) ocen prawn sprawy b d cej przedmiotem kontroli;
- 7) pouczenie o prawie zło enia zastrze e lub wyja nie oraz prawie zło enia korekty deklaracji;
- 8) pouczenie o obowi zku zawiadomienia organu podatkowego przez kontrolowanego o ka dej zmianie swojego adresu dokonanej w ci gu 6 miesi cy od dnia zako czenia kontroli podatkowej, je eli w toku kontroli podatkowej ujawniono nieprawidłowo ci, oraz skutkach niedopełnienia tego obowi zku.

§ 3. (uchylony)

§ 4. Zał cznik do protokołu kontroli stanowi protokoły czynno ci, o których mowa w art. 289 § 1.

§ 5. W protokole kontroli mog by zawarte równie ustalenia dotycz ce badania ksi g w zakresie przewidzianym w art. 193. W tym przypadku nie sporz dza si odr bnego protokołu badania ksi g, o którym mowa w art. 193 § 6.

§ 6. Protokół jest sporz dzany w dwóch jednobrzmi cych egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu kontroluj cy dor cza kontrolowanemu.

Art. 290a [Delegacja] Minister wła ciwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwo ci oraz ministrem wła ciwym do spraw informatyzacji, w drodze rozporz dzenia, okre li sposób zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych za pomoc aparatury rejestruj cej obraz i d wi k lub na informatycznych no nikach danych, uwzgl dniaj c rodzaje czynników zewn trznych, których działanie mo e spowodowa zniszczenie lub uszkodzenie dowodu, obecno przedstawiciela organu kontroluj cego podczas ich odtwarzania, form oznakowania dowodu oraz ewidencjonowania czynno ci odtworzenia i wykorzystania dowodu.

Art. 291 [Zastrze enia]

§ 1. Kontrolowany, który nie zgadza si z ustaleniami protokołu, mo e w terminie 14 dni od dnia jego dor czenia przedstawi zastrze enia lub wyja nienia, wskazuj c równocze nie stosowne wnioski dowodowe.

§ 2. Kontroluj cy jest obowi zany rozpatrzy zastrze enia, o których mowa w § 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomi kontrolowanego o sposobie ich załatwienia, wskazuj c w szczególno ci, które zastrze enia nie zostały uwzgl dnione, wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym.

§ 3. W przypadku niezło enia wyja nie lub zastrze e w terminie okre lonym w § 1, przyjmuje si , e kontrolowany nie kwestionuje ustale kontroli.

§ 4. Kontrola zostaje zako czona w dniu dor czenia protokołu kontroli.

Art. 291a [Porozumienia zawierane przez ministra]³¹⁾

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może uzgodnić z obcymi władzami przeprowadzenie kontroli jednoczesnych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, występując do obcej władzy o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, podaje uzasadnienie wszczęcia takiej kontroli oraz czas jej przeprowadzenia.

§ 3. W przypadku gdy obca władza wystąpiła o przeprowadzenie kontroli jednoczesnej, minister właściwy do spraw finansów publicznych potwierdza przystąpienie do kontroli albo odmawia przeprowadzenia kontroli, uzasadniając przyczynę odmowy.

Art. 291b [Obowiązek powiadomienia organu o zmianie adresu] Jeżeli w toku kontroli podatkowej ujawniono nieprawidłowości, kontrolowany ma obowiązek zawiadomienia organu podatkowego o każdej zmianie swojego adresu dokonanej w ciągu 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli podatkowej. W razie niedopełnienia tego obowiązku postanowienie o wszczęciu postępowania podatkowego uznaje się za doręczone pod adresem, pod który doręczono protokół kontroli.

Art. 291c [Odesłanie] Do kontroli działalności gospodarczej podatnika będącego przedsiębiorcą stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 292 [Odesłanie] W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 102 § 2 i 3, art. 135-138, art. 139 § 4, art. 140 § 2, art. 141 i art. 142 oraz przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 6, 9 z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10-12, 14, 16, 22 oraz 23 działu IV.

Dział VII. Tajemnica skarbowa.

Art. 293 [Zakres tajemnicy skarbowej]

§ 1. Indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do danych zawartych w:

- 1) informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym przez podmioty inne niż wymienione w § 1;
- 2) aktach dokumentujących czynności sprawdzające;
- 3) aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 4) dokumentacji rachunkowej organu podatkowego;
- 5) informacjach uzyskanych przez organy podatkowe z banków oraz z innych źródeł innych wymienione w § 1 lub w pkt 1;
- 6) informacjach uzyskanych w toku postępowania w sprawie zawarcia porozumienia, o których mowa w dziale IIa.

Art. 294 [Zobowiązani do tajemnicy]

§ 1. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązują:

- 1) pracownicy urzędów skarbowych oraz izb skarbowych;
- 1a) funkcjonariusze celni i pracownicy urzędów celnych oraz izb celnych;
- 2) wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz pracownicy urzędów ich obsługujących;
- 3) członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych, a także pracownicy biur tych kolegiów;
- 4) minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz pracownicy *Ministerstwa Finansów*³²⁾;
- 5) osoby odbywające staż, praktyk zawodowy lub studencki w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub w innych organach podatkowych;
- 6)³³⁾ przedstawiciele obcej władzy przebywający w siedzibach organów podatkowych, obecni w toku

postępowania podatkowego lub obecni w toku czynności kontrolnych, w związku z wymianą informacji.

§ 2. Osoby wymienione w § 1 są zobowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści: „Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy skarbowej. O wiadczy mi, że znam przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tajemnicy skarbowej.”

§ 3. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia, zakończeniu stażu lub praktyki.

§ 4. Do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązują również inne osoby, którym udostępniono informacje objęte tajemnicą skarbową, chyba że na ich ujawnienie zezwala przepis prawa.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje się do osób, których dotyczy informacja objęta tajemnicą skarbową.

Art. 295 [Dostęp do informacji] W toku postępowania podatkowego dostęp do informacji pochodzących z banku lub innej instytucji finansowej, a także do informacji uzyskanych z banku lub innej instytucji finansowej mających siedzibę na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi celnemu lub pracownikowi - załatwiający sprawy, ich bezpośrednio przełożonym, naczelnikowi urzędu skarbowego oraz naczelnikowi urzędu celnego;
- 2) organom i pracownikom organów, o których mowa w art. 305c, właściwym w zakresie udzielania i występowania o udzielenie informacji.

Art. 295a [Podmioty mające dostęp do informacji] W toku postępowania w sprawie zawarcia porozumienia, o których mowa w dziale IIa, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiający sprawy, jego bezpośrednio przełożonemu oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

Art. 296 [Przechowywanie akt]

§ 1. Akta spraw zawierające informacje:

- 1) pochodzące z banków lub spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, z wyłączeniem informacji, o których mowa w art. 82 § 2, oraz z innych instytucji finansowych,

2) określone w art. 305b, uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej, pochodzące z banków oraz innych instytucji finansowych,

3) uzyskane w postępowaniu w sprawie zawarcia porozumienia, o których mowa w dziale IIa - przechowywane są w pomieszczeniach zabezpieczonych zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 2. Informacje, o których mowa w § 1, po ich wykorzystaniu zostały czynniki z akt sprawy i przechowywane w kasach pancernych, szafach pancernych lub w urządzeniach służących ochronie informacji niejawnych o klauzuli "poufne", którym na podstawie odrębnych przepisów przyznano certyfikaty lub świadectwa kwalifikacyjne. Adnotacji o wyłączeniu dokonuje się w aktach sprawy.

§ 3. Ponowne wyłączenie do akt sprawy informacji, o których mowa w § 1, następuje wyłączenie w przypadkach określonych w art. 297 i 297a.

Art. 297 [Udostępnianie informacji bankowych]

§ 1. Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają wyłącznie:

1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, dyrektorowi izby skarbowej lub dyrektorowi izby celnej - w toku postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego prowadzonego w urzędzie skarbowym lub urzędzie celnym;

2) innym naczelnikom urzędów skarbowych lub urzędów celnych albo organom kontroli skarbowej - w związku ze wszczętym postępowaniem podatkowym, postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub kontrolą podatkową;

2a) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej - zgodnie z przepisami o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;

3) sędzom lub prokuratorowi - w związku z toczącym się postępowaniem;

4) Rzecznikowi Praw Obywatelskich - w związku z jego udziałem w postępowaniu przed sądem administracyjnym;

5) Prokuratorowi Generalnemu - na wniosek właściwego prokuratora:

a) w przypadkach określonych w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego,

b) w związku z udziałem prokuratora w postępowaniu przed sądem administracyjnym;

6) (uchylony)

7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Landarmierii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Wiadomości i Ochrony Rzeczy i ich posiadaczy pisemnie upoważnieniu funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;

8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia czynności kontrolnych, określonych w rozdziale 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz.U. z 2012 r. poz. 621, 627 i 664).

§ 2. W przypadkach określonych w § 1 pkt 1 lub 2 stosuje się odpowiednio przepis art. 295.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 1, akta spraw są oznaczane oraz przekazywane w sposób przewidziany w art. 82 § 4.

§ 4. Naczelnicy urzędów skarbowych oraz naczelnicy urzędów celnych udostępniają Najwyższej Izbie Kontroli, w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym, akta, o których mowa w § 1, po wyłączeniu z nich informacji wymienionych w art. 182, chyba że informacje takie zostały uprzednio udzielone Najwyższej Izbie Kontroli na podstawie odrębnych przepisów.

§ 5. Naczelnicy urzędów skarbowych udostępniają Państwowej Komisji Wyborczej, w związku z badaniem sprawozdania komitetu wyborczego, informacji, o której mowa w art. 34 ust. 1, lub sprawozdania, o którym mowa w art. 38 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych (Dz.U. z 2011 r. Nr 155, poz. 924), akta, o których mowa w § 1.

Art. 297a [Udostępnianie informacji uzyskanych od państw UE]

§ 1. Informacje określone w art. 305b, uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej, lub akta zawierające takie informacje, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297, na zasadach określonych w tym przepisie, gdy toczy się przed tym organem postępowanie lub czynności wykonywane przez ten organ są związane z prawidłowym określeniem podstaw opodatkowania i wysokośći zobowiązania podatkowego lub wymiarem innych należności, których dochodzenie, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest możliwe na wniosek obcego państwa.

§ 2. Udostępnianie informacji dla celów innych niż wymienione w § 1 wymaga uzyskania zgody właściwej władzy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od którego otrzymano informacje.

Art. 297b [Udostępnianie akt] Akta spraw zawarcia porozumienia, o których mowa w dziale IIa, lub informacje wynikające z tych akt, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1 i pkt 2a-7 oraz na zasadach określonych w tym przepisie.

Art. 298 [Udostępnianie innych informacji] Akta niezawierające informacji, o których mowa w art. 182, organy podatkowe udostępniają:

1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;

2) innym organom podatkowym;

3) organom kontroli skarbowej;

3a) pracownikom wywiadu skarbowego;

4) Najwyższej Izbie Kontroli - w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli;

5) sędzom, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji lub Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - w związku z toczącym się postępowaniem;

5a) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Policji, Landarmierii Wojskowej, Straży Granicznej, Służbie Wiadomości i Ochrony Rzeczy i ich posiadaczy pisemnie upoważnieniu funkcjonariuszom lub żołnierzom w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;

5b) Szefowi Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów;

6) biegłym powołanym w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej - w zakresie określonym przez organ podatkowy;

6a) wojewodzie i Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców - w zakresie prowadzonych postępowań dotyczących legalizacji pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6b) Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa - w związku z prowadzonym postępowaniem oraz wydawaniem opinii prawnej;

6c) organom nadzoru górniczego - w celu weryfikacji pomiaru ilości urobku rudy miedzi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz.U. poz. 362);

7) innym organom - w przypadkach i na zasadach określonych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Art. 299 [Przekazywanie informacji innym organom]

§ 1. Organy podatkowe udostępniają informacje zawarte w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182, organom i osobom wymienionym w art. 298.

§ 2. Organy podatkowe udostępniają informacje wynikające z akt spraw podatkowych w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

§ 3. Informacje, o których mowa w § 1, udostępniane są również :

1) *(uchylony)*

2) *(uchylony)*

3) powiatowym oraz wojewódzkim urzędem pracy;

4) jednostkom organizacyjnym Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;

5) jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

6) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - w celu realizacji zadań określonych w przepisach o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców;

7) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w celu realizacji jego zadań ustawowych;

8) komornikom sądowym w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym;

9) wójtom, burmistrzom, prezydentom miast lub marszałkom województw w zakresie prowadzonych postępowań o przyznanie świadczeń rodzinnych lub świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów;

10) ośrodkom pomocy społecznej i powiatowym centróm pomocy rodzinie w zakresie prowadzonych postępowań o świadczenia z pomocy społecznej;

11) służbom statystyki publicznej w zakresie wyników z programu badań statystycznych;

12) instytucjom zajmującym się obsługą rodków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub rodków niepodlegających zwrotowi, pochodzących z innych rodków zagranicznych;

13) organizacjom pożytku publicznego - w zakresie i na zasadach określonych w ustawach podatkowych.

§ 4. Informacje o numerach rachunków bankowych posiadanych przez podatników mogą być udostępniane:

1) Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych i Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;

2) organom egzekucyjnym w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym;

3) wójtom, burmistrzom, prezydentom miast lub marszałkom województw w zakresie prowadzonych postępowań o przyznanie świadczeń rodzinnych lub świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów.

§ 5. *(uchylony)*

§ 6. Komornicy sądowi zobowiązani do uiszczenia opłaty na rachunek organu podatkowego za udostępnienie informacji, o których mowa w § 3 pkt 8 oraz w § 4 pkt 2, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość opłaty uiszczanej na rachunek organu podatkowego za udostępnienie informacji komornikom sądowym, uwzględniając formę udostępnienia informacji, ponoszone przez organy podatkowe koszty związane z udostępnieniem informacji;

2) tryb pobierania oraz sposób uiszczania opłaty przez komorników sądowych za udostępnienie informacji, uwzględniając organizację czynności związanych z poborem opłaty i formę zapłaty opłaty.

Art. 299a [Oznaczenie klauzul] Akta, o których mowa w art. 298, i dokumenty zawierające informacje, o których mowa w art. 299, przekazywane organom i osobom wymienionym w art. 298 pkt 4-7 oraz art. 299 § 2-4 oznaczają klauzulą "Tajemnica skarbową".

Art. 299b [Ujawnienie informacji tajnych]

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na ujawnienie przez naczelników urzędów skarbowych, naczelników urzędów celnych, dyrektorów izb skarbowych lub dyrektorów izb celnych, określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę inną niż skarbową i objętych ochroną na podstawie odrębnych ustaw, wskazując jednocześnie sposób udostępnienia i wykorzystania ujawnianych informacji.

§ 2. Wyrażenie zgody, o której mowa w § 1, może nastąpić wyłącznie ze względu na ważny interes publiczny oraz gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego lub jeżeli ujawnienie tych informacji urzeczywistni prawo obywateli do ich rzetelnego informowania o działaniach organów podatkowych i jawności życia publicznego.

§ 3. Wyrażenie zgody, o której mowa w § 1, następuje w formie pisemnej, na uzasadniony wniosek naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnego, dyrektora izby skarbowej lub dyrektora izby celnej.

Art. 299c [Udostępnianie informacji dotyczących spraw podatkowych] Organy podatkowe udostępniają informacje zawarte w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182, organom, które na podstawie odrębnych ustaw są zobowiązane do przyjęcia za świadczenia albo o świadczenia o wysokości dochodów (przychodów) lub za świadczenia albo o świadczenia o niezaleganiu w podatkach, w zakresie niezbędnym do weryfikacji treści o świadczenia.

Art. 300 *(uchylony)*

Art. 301 [Odesłanie] Przepisy art. 297-299 nie naruszają uprawnień strony przewidzianych w art. 178 i art. 179.

Art. 302 *(uchylony)*

Art. 303 (uchylony)

Art. 304 (uchylony)

Art. 305 [Informacje zbiorcze]

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych podaje do wiadomości publicznej zbiorcze informacje dotyczące podatników.

§ 2. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również organom podatkowym.

§ 3. Uprawnienie, o którym mowa w § 1, przysługuje również Prezesowi Naczelnej Izby Kontroli.

Dział VIIa. Wymiana informacji podatkowych z innymi państwami.

Rozdział 1. Zasady ogólne wymiany informacji podatkowych.

Art. 305a [Udostępnianie informacji podatkowych] W zakresie i na zasadach wynikających z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, oraz innych umów międzynarodowych, których stroną jest Wspólnota Europejska, informacje zawarte w aktach spraw podatkowych lub inne informacje podatkowe mogą być udostępniane właściwym władzom państw obcych, pod warunkiem że wykorzystywanie udostępnionych informacji nastąpi zgodnie z zasadami określonymi w tych umowach.

Rozdział 2. Szczegółowe zasady wymiany informacji podatkowych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Art. 305b [Zakres wymiany] ³⁴⁾Wymiana informacji obejmuje wszelkie informacje, które mogą być istotne do celów stosowania i wykonywania przepisów prawa podatkowego, z wyjątkiem informacji:

1) objętych przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi w zakresie podatku od towarów i usług, ceł oraz podatku akcyzowego;

2) dotyczących składek na ubezpieczenie społeczne;

3) dotyczących opłaty skarbowej;

4) dotyczących należności o charakterze umownym, w szczególności wynagrodzeń za usługi użyteczne dla publicznej.

Art. 305c [Uprawnienia ministra] ³⁵⁾

§ 1. Organ podatkowy występuje z wnioskiem do obcej władzy o udzielenie informacji oraz udziela jej informacji za pośrednictwem organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 2. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz samorządowe kolegium odwoławcze przekazują wnioski i informacje do organu wyznaczonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych za pośrednictwem dyrektora izby skarbowej właściwego miejscowo ze względu na siedzibę wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa albo samorządowego kolegium odwoławczego.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić pracowników izb skarbowych, urzędów skarbowych i urzędów kontroli skarbowej do bezpośredniej wymiany informacji w związku z realizowaniem zadań z zakresu planowanych lub trwających jednoczesnych kontroli oraz do uczestnictwa w spotkaniach organizacyjnych dotyczących tych kontroli.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznacza podległy mu organ podatkowy do przekazywania obcym władzom wniosków i informacji, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej i skutecznej wymiany informacji.

Art. 305d [Informowanie na wniosek] Informacje są udzielane na wniosek obcych władz lub z urzędu.

Art. 305e [Treść wniosku] Wniosek o udzielenie informacji powinien zawierać:

1) dane identyfikujące podmiot, którego informacje mają dotyczyć: nazwisko lub nazwa (firm), adres i inne posiadane dane niezbędne do identyfikacji podmiotu, którego wniosek dotyczy;

2) wskazanie zakresu danych informacji i celu ich wykorzystania;

3) stwierdzenie, że wyczerpano możliwości uzyskania informacji na podstawie przepisów prawa krajowego państwa wnioskującego;

4) zobowiązanie się do objęcia tajemnicą udzielonych informacji, zgodnie z przepisami prawa krajowego państwa wnioskującego.

Art. 305f [Postępowanie]

§ 1. Wniosek obcej władzy wszczynają postępowanie w sprawie udzielenia informacji.

§ 1a. ³⁶⁾Otrzymaanie wniosku potwierdza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenia dokonuje się w formie pisemnej.

§ 2. ³⁷⁾Postępowanie powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku gdy organ posiada już dane informacje, ich przekazanie następuje w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

§ 2a. ³⁸⁾W szczególnie uzasadnionych przypadkach można uzgodnić z obcymi władzami, że przekazanie informacji nastąpi w innych terminach niż określone w § 2.

§ 3.³⁹⁾ W przypadku braku możliwości udzielenia informacji we właściwym terminie zawiadamia się obce władze, podając przyczyny uniemożliwiającej dotrzymanie terminu udzielenia informacji oraz wskazując przewidywany termin udzielenia informacji. Zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

§ 4.⁴⁰⁾ (uchylony)

§ 5.⁴¹⁾ Odmowa udzielenia informacji następuje bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Odmawiając udzielenia informacji, podaje się przyczyny odmowy.

Art. 305g [Wezwanie do uzupełnienia]

§ 1.⁴²⁾ Jeżeli dane zawarte we wniosku obcej władzy nie są wystarczające do udzielenia informacji, właściwy organ niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, wzywa te władze do nadesłania w wyznaczonym terminie danych uzupełniających.

§ 1a.⁴³⁾ Bieg terminów, o których mowa w art. 305f § 2, rozpoczyna się od dnia następującego po dniu, w którym właściwy organ otrzymał brakujące dane.

§ 2. W przypadku nieuzupełnienia wniosku zgodnie z wezwaniem, o którym mowa w § 1, właściwy organ odmawia udzielenia informacji.

Art. 305h [Odmowa udzielenia informacji] Odmawia się udzielenia informacji, jeżeli:

1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że obca władza nie wyczerpała możliwości uzyskania wnioskowanych informacji na podstawie przepisów prawa krajowego;

2) organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej nie posiada uprawnień do uzyskania wnioskowanych informacji;

3) odrębne przepisy lub ratyfikowane umowy międzynarodowe uniemożliwiają udzielenie wnioskowanych informacji lub wykorzystanie ich przez państwo wnioskujące dla celów wskazanych we wniosku;

4) udzielenie informacji prowadziłoby do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, przemysłowej lub zawodowej albo procesu produkcyjnego;

5) udzielenie informacji naruszyłoby porządek publiczny Rzeczypospolitej Polskiej;

6) państwo wnioskujące nie może udzielić informacji o podobnym charakterze;

7) przepisy prawa krajowego państwa wnioskującego nie zapewniają objęcia informacji tajemnicą na takich samych zasadach, na jakich są chronione takie same informacje uzyskane na podstawie przepisów prawa krajowego państwa wnioskującego.

Art. 305i [Wycofanie wniosku] Wniosek o udzielenie informacji może być w każdym czasie wycofany przez właściwy organ.

Art. 305j [Odpowiednie stosowanie przepisów]⁴⁴⁾ W sprawach nieuregulowanych w art. 305b-305i stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 8, 9 i 14 działu IV oraz art. 143.

Art. 305k [Odpowiednie stosowanie przepisów]

§ 1. Właściwy organ udziela z urzędu informacji obcym władzom, gdy:

1) uprawdopodobnione jest uszczuplenie należności podatkowych lub obciążenie prawa podatkowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) korzystanie przez podatnika z ulg podatkowych może być podstawą powstania obowiązku podatkowego lub zwińszenia zobowiązania podatkowego w państwie członkowskim Unii Europejskiej;

3) ustalenia postępowania podatkowego lub kontrolnego, dokonane w oparciu o informacje uzyskane od obcej władzy, mogą być użyteczne dla prawidłowego określenia podstaw opodatkowania i wysokości zobowiązania podatkowego.

§ 1a.⁴⁵⁾ Właściwy organ może udzielić z urzędu obcym władzom wszelkich informacji, które mogą być im przydatne.

§ 1b.⁴⁶⁾ Udzielenie informacji w przypadku, o którym mowa w § 1, powinno nastąpić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji.

§ 2. Przepis art. 305h stosuje się odpowiednio.

Art. 305ka [Potwierdzenie]⁴⁷⁾ Organ, który otrzymał informacje od obcej władzy działającej z urzędu, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni roboczych, potwierdza otrzymanie informacji. Potwierdzenia dokonuje się za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku braku możliwości potwierdzenia w ten sposób, potwierdzenia dokonuje się w formie pisemnej.

Art. 305l [Zawieranie porozumienia] Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z obcymi władzami porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

Art. 305la [Porozumienia]⁴⁸⁾

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w celu wymiany informacji, zawierać z obcymi władzami porozumienia w zakresie przebywania upoważnionych przedstawicieli obcej władzy w siedzibach organów podatkowych oraz ich obecności w toku postępowania podatkowych oraz w toku czynności kontrolnych.

§ 2. Porozumienia nie mogą dotyczyć podmiotów, o których mowa w art. 13a, w przypadku nadania im uprawnień organów podatkowych.

§ 3. Jeżeli w aktach sprawy zawarte są informacje, których dotyczy wniosek obcej władzy, przedstawiciele obcej władzy, w ramach zawartych porozumień, otrzymują kopie dokumentów zawierających te informacje.

Art. 305m [Dalsze przekazywanie informacji]⁴⁹⁾ Informacje otrzymane od obcej władzy mogą na przekazanie innej obcej władzy po uprzednim zawiadomieniu obcej władzy, od której pochodzą te informacje, o zamiarze ich przekazania i niewniesieniu przez tę władzę sprzeciwu w terminie 10 dni roboczych od dnia zawiadomienia.

Art. 305ma [Informacja zwrotna]⁵⁰⁾ Organ, który otrzymał informacje od obcej władzy, przesyła informację zwrotną na temat wykorzystania otrzymanego materiału, jeżeli obca władza zwróciła się o taką informację. Informację zwrotną przesyła się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania przez organ wiadomości o sposobie wykorzystania otrzymanych informacji.

Art. 305mb [Wymiana informacji] ⁵¹⁾Wymiana informacji następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przy użyciu standardowych formularzy, według wzorów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. W przypadku braku możliwości wymiany informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wymiana dokonuje się w formie pisemnej.

Rozdział 3. Szczegółowe zasady wymiany informacji o przychodach (dochodach) z oszczędności.

Art. 305n [Informacje od ministra]

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje z urzędu informacje dotyczące przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych, których wypłacanie wymaga, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym od osób fizycznych, składania imiennej informacji o przychodach (dochodach), uzyskanych przez osoby, które ze względu na miejsce zamieszkania podlegają obowiązkowi zatkowemu od wszystkich swoich dochodów:

1) w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub

2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z zastrzeżeniem postanowień umów w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych zawartych przez Rzeczpospolitą Polskę z tymi terytoriami

- właściwymi władzom tych państw i terytoriów.

§ 2. Informacje przekazuje się przynajmniej raz w roku w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego podmiotu wypłacającego przychody (dochody).

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w celu usprawnienia współpracy, może zawierać z właściwymi władzami państw i terytoriów, o których mowa w § 1, porozumienia dwustronne lub wielostronne w zakresie szczegółowych zasad i trybu wymiany informacji.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić podległy mu organ podatkowy do przekazywania informacji, o których mowa w § 1.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może upoważnić podległy mu organ podatkowy do otrzymywania informacji od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytoriów, o których mowa w § 1 pkt 2.

Art. 305o [Odpowiednie stosowanie przepisów] Do informacji określonych w art. 305n § 1 dotyczących podatników, w których ciąży nieograniczony obowiązek podatkowy w Rzeczypospolitej Polskiej, otrzymanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych od właściwych władz innych państw lub terytoriów zależnych lub stowarzyszonych przepisy art. 297a stosuje się odpowiednio.

Dział VIII. Przepisy karne.

Art. 306 [Kary za złamanie tajemnicy]

§ 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej, ujawnia informacje objęte tajemnicą, podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

§ 2. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej, ujawnia informacje określone w art. 182, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 5.

§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub 2 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2.

§ 4. Jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarbowa Państwa, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Dział VIIIa. Za wiadczenia.

Art. 306a [Za wiadczenie]

§ 1. Organ podatkowy wydaje za wiadczenia na podstawie osoby ubiegającej się o za wiadczenie.

§ 2. Za wiadczenie wydaje się, jeżeli:

1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa;

2) osoba ubiega się o za wiadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego.

§ 3. Za wiadczenie potwierdza stan faktyczny lub prawny istniejący w dniu jego wydania.

§ 4. Za wiadczenie wydaje się w granicach działania wnioskodawcy.

§ 5. Za wiadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie za wiadczenia, z zastrzeżeniem § 6.

§ 6. Za wiadczenie, o którym mowa w art. 306m § 1, powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wydanie za wiadczenia.

Art. 306b [Obowiązek wydania]

§ 1. W przypadkach, o których mowa w art. 306a § 2, organ podatkowy jest obowiązany wydać za wiadczenie, jeżeli chodzi o potwierdzenie faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów lub z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu.

§ 2. Organ podatkowy, przed wydaniem za wiadczenia, może przeprowadzić w niezbędnym zakresie postępowanie wyjaśniające.

Art. 306c [Odmowa wydania] Odmowa wydania za wiadczenia lub za wiadczenia o treści danej przez osobę ubiegającą się o nie następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 306d [Fakty znane z urzędu]

§ 1. Organ podatkowy nie może wydać za wiadczenia ani o wiadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli znane są one organowi z urzędu lub możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie:

- 1) posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych;
- 2) przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych;
- 3) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 4) informacji otrzymanych od innego podmiotu publicznego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 2. Organ podatkowy, dając od strony za wiadczenia albo o wiadczenia w celu potwierdzenia faktów albo stanu prawnego jest obowiązany wskazać przepis prawa wymagający urzędowego potwierdzenia tych faktów lub stanu prawnego w drodze za wiadczenia albo o wiadczenia.

Art. 306e [Za wiadczenie o niezaleganiu]

§ 1. Za wiadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości wydaje się na podstawie dokumentacji danego organu podatkowego oraz informacji otrzymanych od innych organów podatkowych.

§ 2. Przed wydaniem za wiadczenie, o których mowa w § 1, ustala się, czy w stosunku do wnioskodawcy nie jest prowadzone postępowanie mające na celu ustalenie lub określenie wysokości jego zobowiązań podatkowych. Jeżeli takie postępowanie jest prowadzone i zgromadzony materiał dowodowy pozwala na jego zakończenie, powinna być niezwłocznie wydana decyzja ustalająca lub określająca wysokość zobowiązań podatkowych, w celu wykazania ich za wiadczeniem.

§ 3. Nie może na odmówić wydania za wiadczenia, jeżeli nie jest możliwe zakończenie postępowania, o którym mowa w § 2, przed upływem terminu określonego w art. 306a § 5. Wydając za wiadczenie, organ podaje informacje o prowadzonym postępowaniu.

§ 4. Na danie wnioskodawcy w za wiadczeniu podaje się także informacje:

- 1) czy w stosunku do wnioskodawcy prowadzone jest:
 - a) postępowanie mające na celu ujawnienie jego zaległości podatkowych i określenie ich wysokości,
 - b) postępowanie egzekucyjne w administracji, również w zakresie innych niż podatkowe zobowiązań wnioskodawcy,
 - c) postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe;
- 2) dotyczące:
 - a) okresów, z których pochodzą zaległości, i ich tytułów,
 - b) podatków, których termin płatności został odroczoney lub których płatność została rozłożona na raty.

§ 5. Jeżeli zapłacone zaległości podatkowe wraz z odsetkami za zwłokę została odroczone lub rozłożona na raty, uznaje się, że podatnik, płatnik lub inkasent, do dnia upływu terminów, o których mowa w art. 49 § 1, nie posiada zaległości podatkowych.

§ 6. W zakresie, o którym mowa w art. 239d, uznaje się, że do czasu wydania ostatecznej decyzji nie istnieje zaległość podatkowa.

Art. 306f [Za wiadczenie o zobowiązaniach spadkodawcy]

§ 1. Organ podatkowy na wniosek osoby, która uprawdopodobni, że może być spadkobiercą, wydaje za wiadczenie o wysokości znanych temu organowi zobowiązań spadkodawcy wymienionych w art. 98 § 1 i 2.

§ 2. Jeżeli postępowanie podatkowe w sprawie określenia lub ustalenia wysokości zobowiązań podatkowych spadkodawcy nie zostało zakończone, w za wiadczeniu podaje się przybliżoną wysokość zobowiązań na podstawie posiadanych danych co do podstawy opodatkowania.

Art. 306g [Za wiadczenie o zobowiązaniach zbywającego]

§ 1. Organy podatkowe w zakresie, o którym mowa w art. 112 § 1, wydają za wiadczenie o wysokości zaległości ci podatkowych zbywającego cego:

- 1) na wniosek zbywającego cego;
- 2) na wniosek nabywcy, za zgodą zbywającego cego.

§ 2. W za wiadczeniu, o którym mowa w § 1, organ podatkowy określa wysokość zaległości ci podatkowych zbywającego cego na dzień wydania za wiadczenia.

§ 3. Przepisy § 1-2 stosuje się odpowiednio do należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 2-4, objętych zakresem odpowiedzialności nabywcy.

Art. 306h [Zgoda podatnika]

§ 1. Organy podatkowe, za zgodą podatnika, wydają za wiadczenie o wysokości zaległości ci podatkowych podatnika na danie:

- 1) jednostek organizacyjnych, które na podstawie ustaw regulujących zasady ich funkcjonowania uprawnione są do udzielania kredytów (pożyczek);
- 2) kontrahentów podatników prowadzących działalność gospodarczą oraz dzierżawców i użytkowników nieruchomości - w zakresie opodatkowania dzierżawionej lub użytkowanej nieruchomości;
- 3) małżonka podatnika, z zastrzeżeniem § 2, a także rozwiedzionego małżonka w zakresie zaległości powstałych w czasie trwania wspólności majątkowej oraz innych osób wymienionych w art. 111;
- 4) współnika spółek wymienionych w art. 115 § 1.

§ 2. Zgoda podatnika nie jest wymagana, jeżeli z dniem wydania za wiadczenia, o którym mowa w § 1, występuje małżonek podatnika pozostający z nim we wspólności majątkowej. Małżonek podatnika składa o wiadczenie o pozostawaniu z podatnikiem we wspólności majątkowej pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Art. 306ha [Za wiadczenie, sprawy podatkowe] ⁵²⁾

§ 1. Organ podatkowy na wniosek banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej zamierzających udzielić podatnikowi kredytu, za pisemną zgodą podatnika, wydaje za wiadczenia dotyczące jego wskazanych spraw podatkowych, w tym deklaracji wykazujących zwrot podatku, o kwotach i terminach dokonywanych zwrotów oraz o zajęciach egzekucyjnych wierzycielności z tytułu zwrotu podatku.

§ 2. Na wniosek banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, za pisemną zgodą podatnika, do za wiadczenia do czasu uwierzytelnienia kopii deklaracji wykazującej zwrot podatku.

Art. 306i [Za wiadczenie o wysokości dochodu]

§ 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje za wiadczenie o wysokości jego dochodu lub obrotu.

§ 2. W za wiadczeniach dotyczących wysokości dochodu lub obrotu stwierdza się wyłącznie, czy wnioskodawca jest lub nie jest podatnikiem:

- 1) podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, z określeniem wysokości obrotu;
- 2) podatku dochodowego (we wszystkich formach opodatkowania); w przypadku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych - z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, a w przypadku osób prawnych - z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, jak również kwoty podatku należnego.

Art. 306j [Delegacja] Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

1) tryb wydawania za wiadczeń, uwzględniając w szczególności odpowiednią organizację czynności związanych z wydawaniem za wiadczeń;

2) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania za wiadczeń, uwzględniając rodzaj zobowiązania podatkowego;

3) wzór rejestru za wiadczenia oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia, uwzględniając treść wniosku o wydanie za wiadczenia, datę złożenia wniosku lub wyrażenia zgody na wydanie za wiadczenia, sposób załatwienia wniosku, treść wydanego za wiadczenia oraz dane identyfikujące wnioskodawcę, biorąc pod uwagę uproszczenie i usprawnienie procesu wydawania za wiadczeń;

4) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach za wiadczenia oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące osobę, której dotyczy za wiadczenie, treść przekazanych lub otrzymanych informacji, dane identyfikujące osobę lub organ przekazujący informacje;

5) wzory za wiadczenia, uwzględniając w szczególności zakres danych wykazywanych w za wiadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający za wiadczenie;

6) wzór o wiadczenia, o którym mowa w art. 306h § 2, uwzględniając dane identyfikujące małonków.

Art. 306k [Odesłanie] W sprawach nieuregulowanych w art. 306a-306i oraz art. 306l i art. 306m stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1-6, 8, 9 z wyłączeniem art. 171a, rozdziałów 10-12, 14, 16 oraz 23 działu IV.

Art. 306l [Certyfikat rezydencji] Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje za wiadczenie o jego miejscu zamieszkania lub siedzibie dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (certyfikat rezydencji).

Art. 306m [Za wiadczenie o miejscu zamieszkania]

§ 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje za wiadczenie o miejscu zamieszkania dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby fizycznej osiągającej przychody (dochody), o których mowa w art. 305n § 1, ze źródła przychodów położonych:

1) w Republice Austrii, Królestwie Belgii, Wielkim Księstwie Luksemburga, Księstwie Andory, Księstwie Monako, lub

2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, stosownie do postanowień umów w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędnościowo z osób fizycznych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z tymi terytoriami.

§ 2. W za wiadczeniu, o którym mowa w § 1, podaje się również zgłoszone organowi podatkowemu przez wnioskodawcę:

1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu, który wypłaca lub stawia do dyspozycji przychody (dochody);

2) numer rachunku wnioskodawcy, a w przypadku jego braku - tytuł prawny, z którego wynika wierzytelność stanowiąca podstawę wypłaty lub postawienia do dyspozycji przychodów (dochodów).

Art. 306n [Upoważnienie dla ministra] Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzory za wiadczenia, o których mowa w art. 306l i art. 306m § 1, uwzględniając zakres danych wykazywanych w za wiadczeniach oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający za wiadczenie.

Dział IX. Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe.

Rozdział 1. Zmiany w przepisach obowiązujących.

Art. 307 (pominięty)

Art. 308 (pominięty)

Art. 309 (pominięty)

Art. 310 (pominięty)

Art. 311 (pominięty)

Art. 312 (pominięty)

Art. 313 (pominięty)

Art. 314 (pominięty)

Art. 315 (pominięty)

Art. 316 (pominięty)

Art. 317 (pominięty)

Art. 318 (pominięty)

Art. 319 (pominięty)

Art. 320 (pomini ty)
Art. 321 (pomini ty)
Art. 322 (pomini ty)
Art. 323 (pomini ty)

Rozdział 2. Przepisy przejściowe.

Art. 324 [Sprawy wszczęte wcześniej]

§ 1. Do spraw wszczętych, a nierozpatrzonych przez organ podatkowy pierwszej instancji przed dniem 1 stycznia 1998 r. stosuje się, z zastrzeżeniem § 2, przepisy niniejszej ustawy.

§ 2. Wnioski złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach:

- 1) odroczenia terminu płatności podatku,
- 2) rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej,
- 3) potrącenia zobowiązań podatkowych

- rozpatrywane są na podstawie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 325 [Zaniechanie poboru podatku] Przepis art. 22 § 4 stosuje się również do złożonych, a nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniosków o zaniechanie poboru podatków.

Art. 326 [Wygasanie hipoteki ustawowej]

§ 1. Hipoteka ustawowa powstała w okresie roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia jej powstania, chyba że organ podatkowy złożony w tym czasie wniosek o jej wpis do księgi wieczystej.

§ 2. Hipoteki ustawowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają, jeżeli organ podatkowy nie złożony wniosku o ich wpis do księgi wieczystej w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 327 [Wygasanie zastawów] Wygasają zastawy ustawowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 328 [Wzajemne potrącenia] Wierzytelności wobec Skarbu Państwa lub państwowych jednostek budżetowych, które stały się wymagalne do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, mogą podlegać potrąceniu na zasadach przewidzianych w ustawie o zobowiązaniach podatkowych, jeżeli wniosek o dokonanie potrącenia zostanie złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 329 [Terminy]

Terminy przewidziane w:

- 1) art. 69 § 2 - stosuje się również do zdarzeń, które nastąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) art. 80 § 1 pkt 1 - stosuje się również, jeżeli płatnik, w ciągu miesiąca poprzedzającego dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, pobrał podatek nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

Art. 330 [Zwrot nadpłat] Zwrot nadpłat powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonywany jest na podstawie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 331 [Korygowanie deklaracji]

§ 1. Prawo do skorygowania deklaracji, o którym mowa w art. 81 § 2, stosuje się również do deklaracji złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, przepis art. 81 § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 332 [Odpowiedzialność osób trzecich] Do odpowiedzialności osób trzecich, o których mowa w ustawie o zobowiązaniach podatkowych, z tytułu zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 333 [Podział osoby prawnej] Osoby prawne, o których mowa w art. 117, ponoszą również odpowiedzialność za zaległości podatkowe powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 334 [Postępowanie odwoławcze]

§ 1. Odwołania od decyzji urzędu skarbowego, wniesione do podatkowej komisji odwoławczej przed dniem 1 stycznia 1998 r., przekazuje się do dalszego prowadzenia właściwym izbowi skarbowemu. Czynności podjęte w toku postępowania przez podatkową komisję odwoławczą pozostają w mocy.

§ 2. Wnioski w sprawie wznowienia postępowania zakozonego decyzją ostateczną wydaną przez podatkową komisję odwoławczą, a także wnioski w sprawie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności takiej decyzji rozpatrywane są przez izbę skarbową, przy której działała ta komisja.

§ 3. Wnioski w sprawach, o których mowa w § 2, złożone przed dniem 1 stycznia 1998 r., rozpatrywane są na podstawie dotychczasowych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 335 [Odwołania od decyzji] Odwołania od decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych, wniesione przed dniem 1 stycznia 1998 r., podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów tej ustawy oraz dotychczasowych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 336 [Uchylenie decyzji ostatecznej] Wnioski o uchylenie lub zmianę decyzji ostatecznej, na podstawie której strona nabyła prawo, wniesione przed dniem 1 stycznia 1998 r., podlegają rozpatrzeniu w trybie i na zasadach przewidzianych w art. 155 i art. 177 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 337 [Wydanie nieważności decyzji] Wydanie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej określonej wysokością zaległości podatkowej, wniesione przed dniem 1 stycznia 1998 r., podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w dotychczasowych przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 338 [Wydanie nieważności decyzji; umorzenie postępowania]

§ 1. Umarza się wszczęte z urzędu postępowania w sprawie uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, jeżeli decyzje te zostały wydane przed dniem 1 stycznia 1997 r., chyba że strona wniosła o dalsze rozpoznanie sprawy.

§ 2. Przepis § 1 nie dotyczy postępowania w sprawach, o których mowa w art. 250.

Art. 339 [Rozszerzenie art. 258] Przepisy art. 258 § 1 pkt 3-5, § 2 i 3 oraz art. 259 stosuje się również do decyzji wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 340 [Termin] O wiadczenia, o których mowa w art. 278 § 3-5 oraz art. 279 § 3, składane są w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 341 [Termin] Jeżeli obowiązuje przepis powołujący się na ustawę o zobowiązaniach podatkowych lub odsyłający ogólnie do przepisów o zobowiązaniach podatkowych, stosuje się przepisy działu III niniejszej ustawy.

Art. 342 [Ograniczenie obowiązków informacyjnych]

§ 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1999 r. instytucje finansowe wymienione w art. 182 mogą występować do urzędu skarbowego, który odmówił przekazania informacji, z wnioskami o ograniczenie zakresu danej informacji i terminu jej przekazania.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1, składany jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy i wymaga uzasadnienia.

§ 3. Urząd skarbowy w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku postanawia ostatecznie o zakresie danych informacji i terminie ich przekazania.

Rozdział 3. Przepisy końcowe.

Art. 343 [Derogacja]

§ 1. Tracą moc:

1) dekret z dnia 16 maja 1956 r. o umarzaniu i udzielaniu ulg w spłaceniu należności państwowych (Dz.U. Nr 17, poz. 92 oraz z 1975 r. Nr 10, poz. 56);

2) ustawa z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie egzekucji zaległości z tytułu niektórych zobowiązań za wina cicielu nieruchomości wobec Państwa (Dz.U. Nr 77, poz. 398, z 1962 r. Nr 38, poz. 166 oraz z 1971 r. Nr 27, poz. 250);

3) ustawa z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz.U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 75, poz. 357 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 770).

§ 2. (pominięty)

Art. 344 [Wejście w życie] Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r., z tym że przepisy art. 22 § 6, art. 28 § 3, art. 46 § 3, art. 48 § 3, art. 56 § 3, art. 58, art. 67 § 3, art. 79 § 3, art. 82 § 3, art. 83, art. 84 § 2, art. 87 § 5, art. 119, art. 196 § 4, art. 283 § 3, art. 303, art. 314 pkt 2 i 3, art. 316 pkt 1 oraz art. 328 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁵³⁾.

1) Art. 12 § 6 pkt 2 w brzmieniu ustawy z dnia 23.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

2) Art. 22 § 2a w brzmieniu ustawy z dnia 16.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1342), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

3) Art. 33b pkt 3 dodany ustawą z dnia 26.07.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1027), która wchodzi w życie 1.10.2013 r.

4) Art. 41 § 1 zmieniony obwieszczeniem z dnia 8.08.2012 r. (M.P. z 2012 r. poz. 583), które wchodzi w życie 1.01.2013 r.

Wysokości kwoty na rok 2013 - zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 8.08.2012 r. w sprawie wysokości kwoty wymienionej w art. 41 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa (M.P. z 2012 r. poz. 584) wydanym na podstawie art. 119 § 2 niniejszej ustawy.

5) Art. 54 § 1 pkt 5 w brzmieniu ustawy z dnia 23.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

6) Art. 60 § 1 pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 23.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

7) Art. 61a w brzmieniu ustawy z dnia 12.07.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1036), która wchodzi w życie 7.10.2013 r.

8) Zgodnie z wyrokiem Tryb. Konst. z dnia 8.10.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1313) art. 70 § 6 w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 1998 r. do 31 grudnia 2002 r., został uznany za niezgodny z art. 64 ust. 2 Konstytucji RP.

9) Art. 70 § 6 pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1149), która wchodzi w życie 15.10.2013 r.

10) Art. 70 § 6 pkt 5 dodany ustawą z dnia 11.10.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1289), która wchodzi w życie 21.11.2013 r.

11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2012 r. poz. 1166, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 1289.

12) Art. 70c dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1149), która wchodzi w życie 15.10.2013 r.

13) Art. 71 w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1149), która wchodzi w życie 15.10.2013 r.

14) Art. 77b § 2 pkt 2 w brzmieniu ustawy z dnia 23.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

15) Art. 93a § 4 dodany ustawą z dnia 16.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1342), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

16) Art. 93b w brzmieniu ustawy z dnia 16.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1342), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.

17) Obecnie: ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o

zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 240, poz. 2055 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203), która weszła w życie z dniem 15 stycznia 2003 r.

- 18) Obecnie: Krajowego Rejestru Sądowego na podstawie art. 86 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.
- 19) Art. 117b dodany ustawą z dnia 26.07.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1027), która wchodzi w życie 1.10.2013 r.
- 20) Art. 118 § 1 w brzmieniu ustawy z dnia 26.07.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1027), która wchodzi w życie 1.10.2013 r.
- 21) Art. 133 § 1 w brzmieniu ustawy z dnia 26.07.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1027), która wchodzi w życie 1.10.2013 r.
- 22) Art. 144 w brzmieniu ustawy z dnia 23.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.
- 23) Art. 150 § 1 pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 23.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1529), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.
- 24) Art. 154a w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 25) Art. 154b w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 26) Art. 230 uchylony ustawą z dnia 16.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1342), która wchodzi w życie 1.01.2013 r., do spraw zwróconych organowi pierwszej instancji w celu dokonania wymiaru uzupełniającego, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zmieniającej stosuje się przepis w brzmieniu dotychczasowym.
- 27) Art. 262 § 1 zdanie końcowe zmienione obwieszczeniem z dnia 8.08.2012 r. (M.P. z 2012 r. poz. 584), które wchodzi w życie 1.01.2013 r.
- 28) Wysokość kary porządkowej na rok 2013 - zgodnie z obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 8.08.2012 r. w sprawie wysokości kwoty wymienionej w art. 262 § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa (M. P. z 2012 r. poz. 584) wydanym na podstawie art. 262a § 2 niniejszej ustawy.
- 29) Art. 265 § 1 pkt 1 w brzmieniu ustawy z dnia 31.08.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1101), która wchodzi w życie 5.11.2012 r.
- 30) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2010 r. Nr 152, poz. 1016 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 92, poz. 531, Nr 106, poz. 622, Nr 149, poz. 887, Nr 163, poz. 981 i Nr 240, poz. 1431.
- 31) Art. 291a w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 32) Obecnie: urząd obsługujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zgodnie z art. 90 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.
- 33) Art. 294 § 1 pkt 6 w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 34) Art. 305b w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 35) Art. 305c w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 36) Art. 305f § 1a dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 37) Art. 305f § 2 w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 38) Art. 305f § 2a dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 39) Art. 305f § 3 w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 40) Art. 305f § 4 uchylony ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 41) Art. 305f § 5 dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 42) Art. 305g § 1 w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 43) Art. 305g § 1a dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 44) Art. 305j w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 45) Art. 305k § 1a dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 46) Art. 305k § 1b dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 47) Art. 305ka dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 48) Art. 305la dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 49) Art. 305m w brzmieniu ustawy z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 50) Art. 305ma dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 51) Art. 305mb dodany ustawą z dnia 30.08.2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 1145), która wchodzi w życie 12.10.2013 r.
- 52) Art. 306ha dodany ustawą z dnia 16.11.2012 r. (Dz.U. z 2012 r. poz. 1342), która wchodzi w życie 1.01.2013 r.
- 53) Ustawa została ogłoszona dnia 13 listopada 1997 r.